

Gazi Akademi GENÇ SOSYAL BİLİMCİLER SEMPOZYUMU

Özet Kitapçığı

Gazi Üniversitesi
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi

Bilim Kurulu

(alfabetik sıra ile)

- A. Vecdi CAN, Sakarya Üniversitesi, Türkiye
- Abdulkadir KÖROĞLU, Gazi Üniversitesi, Türkiye
- Abdürreşit Celil KARLUK, Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Türkiye
- Ahmet AKSOY, Gazi Üniversitesi, Türkiye
- Akhmet A. YARLYKAPOV, Rusya Bilimler Akademisi, Rusya
- Alptekin SÖKMEN , Gazi Üniversitesi, Türkiye
- Aydın BAŞBUĞ, Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi, Türkiye
- Aydın ÜNSAL, Gazi Üniversitesi, Türkiye
- Belma TOKUROĞLU, Gazi Üniversitesi, Türkiye
- Beyhan MARŞAP, Gazi Üniversitesi, Türkiye
- Bilal ERYILMAZ, İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Türkiye
- Bujar DUGOLLİ, Priştine Üniversitesi, Kosova
- Burhan AYKAÇ, İstanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye
- Cemalettin TAŞKIRAN, Gazi Üniversitesi, Türkiye
- Çiğdem ERDEM, Gazi Üniversitesi, Türkiye
- Diana Hidayat Jafarova, Azerbaycan Devlet İktisat Üniversitesi, Azerbaycan
- Dilaver TENGİLİMOĞLU, Atılım Üniversitesi, Türkiye
- Duran BÜLBÜL, Gazi Üniversitesi, Türkiye
- Elmira MURATOVA, Tavrida National V.I. Vernadsky Üniversitesi, Kırım
- Elsev BRİNA, Priştine Üniversitesi, Kosova
- Emine ORHANER, Gazi Üniversitesi, Türkiye
- Emre Güneşer BOZDAĞ, Gazi Üniversitesi, Türkiye
- Ergin JABLE, Priştine Üniversitesi, Kosova
- Fariz AHMEDOV, Azerbaycan Devlet İktisat Üniversitesi, Azerbaycan
- Fettulah AKIN, Gazi Üniversitesi, Türkiye
- Figen AYIKOĞLU ZAİF, Gazi Üniversitesi, Türkiye
- Gonca BAYRAKTAR DURGUN, Gazi Üniversitesi, Türkiye
- Hamit Emrah BERİŞ, Gazi Üniversitesi, Türkiye
- Hilmi ÜNSAL, Gazi Üniversitesi, Türkiye
- Igor Leonidovich ALEXEEV, Humanitar Devlet Üniversitesi, Rusya
- İbrahim AOUBE, University of Hawaii, A.B.D.
- İbrahim AYDINLI, Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi, Türkiye
- İrfan MORİNA, Priştine Üniversitesi, Kosova
- İrfan SÜER, Gazi Üniversitesi, Türkiye
- Kemal GÖRMEZ, Gazi Üniversitesi, Türkiye

Leniyara CELİLOVA, Kırım Mühendislik ve Pedagoji Üniversitesi, Ukrayna

Lindita RUGOVA, Priştine Üniversitesi, Kosova

Liu Feng, Nankai University, Çin Halk Cumhuriyeti

Mehmet Akif ÖZER, Gazi Üniversitesi, Türkiye

Mehmet Merve ÖZAYDIN, Gazi Üniversitesi, Türkiye

Metin Kamil ERCAN, Gazi Üniversitesi, Türkiye

Mine Nur BOZDOĞAN, Gazi Üniversitesi, Türkiye

Mustafa ALTUNOK, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Türkiye

Mustafa DELİCAN, İstanbul Üniversitesi, Türkiye

Mustafa DURMUŞ, Gazi Üniversitesi, Türkiye

Mustafa KILIÇ, Hacettepe Üniversitesi, Türkiye

Mustafa Nail ALKAN, Gazi Üniversitesi, Türkiye

Mustafa ORÇAN, Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Türkiye

Nuran Halise BELET, Gazi Üniversitesi, Türkiye

Nursel ASLANTÜRK, Çankırı Karatekin Üniversitesi, Türkiye

Ozan ERUYGUR, Gazi Üniversitesi, Türkiye

Ömer KESKİNSOY, Gazi Üniversitesi, Türkiye

Ömer Tanju DURUSOY, Gazi Üniversitesi, Türkiye

Salih OKUMUŞ, Priştine Üniversitesi, Kosova

Seher Nur SÜLKÜ, Gazi Üniversitesi, Türkiye

Selahattin TOĞAY, Gazi Üniversitesi, Türkiye

Selma KALYONCU, Gazi Üniversitesi, Türkiye

Sezer KORKMAZ, Gazi Üniversitesi, Türkiye

Solmaz Mukhtar Gozalova, Azerbaycan Devlet İktisat Üniversitesi, Azerbaycan

Soyalp TAMÇELİK, Gazi Üniversitesi, Türkiye

Şenol DURGUN, İstanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye

Taha Niyazi KARACA, Bozok Üniversitesi, Türkiye

Timur KOZUKULOV, Oş Devlet Üniversitesi, Kırgızistan

Tuğrul KORKMAZ, Aksaray Üniversitesi, Türkiye

Yaşar Aydın, HafenCity University Hamburg, Almanya

Yeliz YALÇIN, Gazi Üniversitesi, Türkiye

Yıldız AYANOĞLU, Gazi Üniversitesi, Türkiye

Yusuf PUSTU, Gazi Üniversitesi, Türkiye

Yücel UYANIK, Gazi Üniversitesi, Türkiye

Zeliha SEÇKİN, Aksaray Üniversitesi, Türkiye

Ziyadhan HASANOV, Azerbaycan Devlet İktisat Üniversitesi, Azerbaycan

SEMPOZYUM DÜZENLEME KURULU

Prof. Dr. Gonca BAYRAKTAR DURGUN

Arş. Gör. Dr. Nuran Halise BELET

Arş. Gör. Dr. Fatma MANSUR

Arş. Gör. Dr. Hasan TÜRE

Arş. Gör.Dr. Özlem ÇATLI BAREL

Arş. Gör. Dr. Yalçın MURGUL

Öğr. Gör. Aziz YILDIZ

Arş. Gör. Didem ÖZDEMİR ALBAYRAK

Arş. Gör. Elif BALAM SIZAN

Arş. Gör. Mesut ASLAN

Arş. Gör. Metin ÖZKAN

Arş. Gör. Nilgün ELİKÜÇÜK YILDIRIM

Arş. Gör. Ömer Can ÇEVİK

Arş. Gör. Özge DİNÇ CAVLAK

Arş. Gör. Yasin ERTÜRK

İÇİNDEKİLER

AKP DÖNEMİ TÜRK DIŞ POLİTİKASINDA DEĞİŞİMİN TESPİTİ: ORTADOĞU ÖRNEĞİ	2
SURİYE İÇ SAVAŞI'NA YÖNELİK TÜRK DIŞ POLİTİKASININ TÜRKİYE-ABD İLİŞKİLERİ ÇERÇEVESİNDE DEĞERLENDİRİLMESİ	4
CUMHURİYET HALK PARTİSİNİN SOSYAL DEMOKRATİKLEŞME SÜRECİNDE TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİNİN ETKİSİ	7
TÜRKİYE SOLUNDA ASYA TİPİ ÜRETİM TARZI (ATÜT) TARTIŞMALARININ ERKEN DÖNEM CUMHURİYET TARİHİNE BAKIŞ ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ	9
SOSYAL SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK BAĞLAMINDA TÜRKİYE'DE SİĞİNMACI VE MÜLTECİ SORUNSALI	11
MAKROEKONOMİK İSTİKRARSIZLIKLAR VE KURUMLAR	14
MAKRO EKONOMİK İSTİKRARSIZLAR VE DOĞAL İŞSİZLİK ORANI: 1980-2016 OECD VE TÜRKİYE EKONOMİSİ ÖRNEĞİ	16
MAKRO EKONOMİK İSTİKRARSIZLIK VE MAKRO BASİRETİ POLİTİKALAR	18
TÜRKİYE'DE PETROL FİYATLARI VE DÖVİZ KURUNDAKİ BELİRSİZLİĞİN CARİ AÇIK ÜZERİNDEKİ ORTAK ETKİLERİ	20
İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ HUKUKU'NDA MOBBİNG	23
OPINIONS SUBCONTRACTER WORKER'S ABOUT STAFFING FOR THEM WHO WORK IN THE PUBLIC HEALTH SECTOR	25
ORTAK KONTROLE TABİ İŞLETME BİRLEŞMELERİNİN MUHASEBELEŞTİRİLMESİ	27
TÜKETİCİ DUYARLILIĞI KAVRAMI İLE İLGİLİ TEORİK BİR ARAŞTIRMA	29
INVESTIGATION OF THE EFFECTS OF WHISTLEBLOWING AND MOBBING RELATIONSHIP ON ORGANIZATION AND SOLUTION PROPOSALS	31
MÜBADELENİN DOĞURDUĞU ÖTEKİLEŞTİRİLMİŞ AİDİYET KİMLİĞİNİN SUNUMU: DEDEMİN İNSANLARI FİLMİ ÜZERİNE BİR İNCELEME	33
NAZİ ALMANYA'SINDA KADIN: WENDY LOWER'IN <i>HİTLERİN ŞİRRET KADINLARI</i> ADLI ESERİNE YANSIYAN KADIN PORTELERİ	35
SİYASETTE MEKÂN OLGUSUNUN KİTLE İLETİŞİM ARAÇLARINA TAŞINMASI (Mekân ve Siyaset)	37
BİREYLERİN SAĞLIK ALGILARININ BELİRLENMESİ	40
SAĞLIK YÖNETİMİ ÖĞRENCİLERİNİN TEKNOLOJİ YETERLİLİK VE FARKINDALIK DURUMLARINI BELİRLEMeye YÖNELİK NİTEL BİR ARAŞTIRMA	42
SAĞLIK HİZMETLERİNDE İDARENİN SORUMLULUĞU	44
SOSYAL ÖĞRENME KURAMI BAĞLAMINDA ULUSLARARASI TERÖRİZMİ ANLAMAK: EL-KAİDE ÖRNEĞİ	47
DEVLET DIŞI SİLAHLI AKTÖRLERİN İNSANCIL HUKUK SORUMLULUĞU: SURİYE ÖRNEĞİ	49
KATALONYA'NIN ÖZERKLİK YOLCULUĞU VE KATALANLARIN İSPANYA'DAN AYRILMAK İSTEME GEREKÇELERİ	52
A GLIMPSE OF FEMINISM'S HISTORY IN TURKEY	53
ABD'NİN DIŞ POLİTİKA STRATEJİSİ OLARAK DOKTRİNLER	55
İRAN'DA SOSYAL HAYATIN GELİŞİM SEYRİ ÜZERİNDE İSTİHBARAT ÖRGÜTLERİNİN ETKİSİ	56

BÜYÜK VE ORTA BÜYÜKLÜKTEKİ İŞLETMELER İÇİN FİNANSAL RAPORLAMA STANDARTLARI.....	58
(BOBİ FRS).....	58
BLOCKCHAIN-BITCOIN VE ALTCOINLER.....	59
DİJİTAL PAZARLAMA	60
KÜRESELLEŞME İÇİN SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA VE ÇEVRE	62
ENDÜSTRİ 4.0: YAPAY ZEKA VE OTOMASYONUN EKONOMİYE KATKISI	66
E-İHRACATA GENEL BİR BAKIŞ	70
KÜRESELLEŞME OLGUSUNUN EKONOMİK BOYUTLARI ÜZERİNE BİR BAKIŞ	75
INTERVENTION BY INVATITION IN INTERNATIONAL LAW: THE CASE OF GAMBIA.....	81
BAŞARISIZ BİR ÜNİTER DEVLET PROJESİ OLARAK IRAK.....	82
MİSAFİRLİĞİN ENTEGRASYONA EVRİLMESİ: MÜLTECİ Mİ “YENİ AZINLIK” MI?	84
POSTMODERNİZM TARTIŞMALARI VE	87
KAMU YÖNETİMİNDEKİ YANKILARI.....	87
YENİ KAMU YÖNETİMİ ÇERÇEVESİNDE KAMU HİZMETİ ANLAYIŞINDA DEĞİŞİM.....	89
GENÇLER İÇİN YENİ FIRSATLAR: DİJİTAL MEDYA ARACILIĞIYLA SİYASİ KATILIM	91
DAVRANIŞSAL MUHASEBE VE DENETİM İLİŞKİSİ: DAVRANIŞSAL DENETİM ARAŞTIRMALARI	94
TÜRKİYE’DE KAMU AĞIZ VE DİŞ SAĞLIĞI MERKEZLERİNİN COĞRAFİ BÖLGELERE GÖRE FİNANSAL PERFORMANSLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ	96
TÜRKİYE’DE SAĞLIK HARCAMALARI VE FİNANSMANININ YILLAR İTİBARIYLA ANALİZİ	98
ULUSLARARASI POLİTİK SİSTEMİN YAPISINI ANLAMAYA ÇALIŞMAK: ANARŞİ, HİYERARŞİ VE KUTUPLULUK	101
YENİ TİP BÜYÜK GÜÇ İLİŞKİLERİ TARTIŞMASI	103
ULUSLARARASI SİSTEMİN DEĞİŞMEZ DİNAMİĞİ OLARAK HİYERARŞİ VE EŞİTSİZLİK VE BİLEŞİK GELİŞME	105
21. YY.’DA DEMOKRASİNİN AÇMAZLARI: MERKEZİLEŞTİRME VE GÜVENLİKLEŞTİRME	108
YİRMİ BİRİNCİ YÜZYILDA SİYASAL TEMSİLİ YENİDEN DÜŞÜNMEK	110
TÜRKİYE’DE DEMOKRATİKLEŞMENİN MİMARİ GÖRÜNÜMÜ: ANKARA’NIN KONUTLARI	112
TÜRKİYE’DE YEREL DEMOKRASİNİN SERÜVENİ: KURUCU AÇMAZLAR.....	114

15 Mart 2018

I. OTURUM: 11:40-13:10

PANEL 1: Dış Politikada Değişim: İhtilaf ve İttifak

YER: B AMFİ 2

Panel Başkanı: Prof. Dr. Soyalp TAMÇELİK

-AKP Dönemi Türk Dış Politikasında Değişimin Tespiti: Ortadoğu Örneği

BURAK BINARCI (YILDIRIM BEYAZIT ÜNİ.)

- Suriye İç Savaşı'na Yönelik Türk Dış Politikasının Türkiye-ABD İlişkileri Çerçevesinde Değerlendirilmesi

SAMİ KİRAZ (GAZİ ÜNİ.)

AKP DÖNEMİ TÜRK DIŞ POLİTİKASINDA DEĞİŞİMİN TESPİTİ: ORTADOĞU ÖRNEĞİ

Burak BINARCI¹

Soğuk Savaşın sona ermesiyle birlikte Türk Dış Politikası birçok fırsat ve tehditle yüzleşti. Soğuk Savaşın aksine, Türkiye artık cephe ülkesi olmaktan çok bölgesiyle diyalog kuran bir ülke haline geldi. 1990lı yılların askeri-güvenlik temelli politikaları kendini Soğuk Savaş yıllarının devamı gibi gösterse de özellikle 3 Kasım 2002 seçimleri ile iktidara gelen AKP ile birlikte Türk Dış Politikası ciddi bir değişim yaşadı. 1990lı yıllarda PKK, su sorunu gibi meselelerin gölgesinde gerginlik arz eden Türkiye-Ortadoğu ilişkilerinde AKP dönemi ile birlikte yakın ilişkiler ve işbirlikleri görülmeye başlandı. AKP dönemine kadar batılı, Ortadoğu'yu göz ardı eden geleneksel dış politika anlayışı artık yerini ekonomik, siyasi ve kültürel yönleriyle bölgeye yüksek ilgi duyan çok yönlü bir yaklaşıma bıraktı. Türkiye, ikili yakın ilişkilerden, arabuluculuk çabalarına kadar birçok açıdan bölgede kendinden söz ettirmeye başladı. Türk Dış Politikasında Ortadoğu adeta yeniden keşfedildi. Zaman zaman bu yeni yönelim o kadar ağır bastı ki; Türkiye hem batı hem de iç kamuoyunda eksen kayması, Ortadoğululaşma gibi iddialarla karşı karşıya kaldı. Bu çalışmada, AKP iktidarı ile birlikte Türkiye'nin Ortadoğu Politikasında görülen değişim Charles F. Hermann'ın dış politikada değişimi dört farklı aşamada açıklayan yaklaşımı ile analiz edilecektir. Böylelikle değişimin ardındaki izler çok yönlü bir şekilde incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Türk Dış Politikası, Ortadoğu, Dış Politika, Değişim, AKP.

¹ Arş. Gör. (Research Assistant), Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi (Ankara Yıldırım Beyazıt University), Uluslararası İlişkiler ve Stratejik Araştırmalar Enstitüsü (Institute of International Relations and Strategic Studies), burakbinarci@gmail.com.

THE CHANGE IN TURKISH FOREIGN POLICY IN JDP ERA: THE MIDDLE EAST

Turkish Foreign Policy witnessed much opportunity and threat when the Cold War ended. In contrary to Cold War era, Turkey became an actor who established dialogue with her region instead of acting a front country. Even though military-security based policy seen as continuation of the Cold War in 1990s, the foreign policy mentality has changed with JDP which has came to power on 3 November 2002 . When relations reflected tension under the effect of issues as PKK, the Water Crises in 1990s, close relation and cooperation started to seem in Turkey-the Middle East Relations in JPD era. Traditional Turkish Foreign Policy behavior, which acted pro-western and ignored the Middle Eastern politics, transformed into a multi-dimensional cooperation in that era. Turkey has become popular through undertaking close bilateral relation and mediation efforts in the region. The Middle East in Turkish Foreign Policy has been rediscovered. Moreover, this rediscovery has remained on the agenda continually, therefore the axis shift and the Middle Easternization claims are came to the fore in internal and external public opinion. In this study, change in Turkish Foreign Policy towards the Middle East in JDP era will be analyzed with Charles F. Hermann's approach which examines foreign policy change with four levels. The nature of change will be questioned in multi-dimensional way.

Keywords: Turkish Foreign Policy, The Middle East, Foreign Policy, Change, JDP.

SURİYE İÇ SAVAŞI'NA YÖNELİK TÜRK DIŞ POLİTİKASININ TÜRKİYE-ABD İLİŞKİLERİ ÇERÇEVESİNDE DEĞERLENDİRİLMESİ

Sami KİRAZ²

2011 yılında Suriye’de başlayan halk hareketlerinin kısa bir süre içerisinde nitelik değiştirerek iç savaşa dönüşmesi ve aradan geçen yedi yıllık süreçte bölgede sürekli bir çatışma ortamının bulunması, başta bölge ülkeleri olmak üzere Suriye’ye dair bir dış politika yaklaşımı olan bütün aktörleri doğrudan ya da dolaylı olarak etkilemiştir. Türkiye de Suriye iç savaşından kaynaklanan siyasi, ekonomik ve insani olarak pek çok olumsuz etki ile yüzleşmek durumunda kalmıştır. Bu olumsuz etkileri gidermek ya da en azından engelleyebilmek adına bir dış politika stratejisi belirleyen Türkiye, önceliği Esad yönetiminin devrilmesine vermiş ancak zaman içerisinde bunu değiştirerek sınırlarında oluşturulan terör koridorunun bertaraf edilmesini temel Suriye stratejisi olarak benimsemiştir. PKK’nın Suriye kolu olan PYD/YPG’nin Suriye’nin kuzey bölgelerinde elde ettiği alan hâkimiyetinin önlenmesi için çaba harcayan Türkiye, bu süreçte geleneksel müttefiki ABD ile ilişkilerinde sorunlar yaşamış, ABD’nin DEAŞ’la mücadele kapsamında PYD’ye yaptığı yardımı ve verdiği desteği kesmesini istemiştir. ABD’den beklenen karşılığın bulunamaması Türkiye’yi alternatif bir strateji izlemek zorunda bırakmış ve Türkiye 2016 yılından itibaren Suriye meselesinde Rusya ve İran’la birlikte hareket etmeye başlamıştır. Bu çalışmada, Türk dış politikasında yaşanan bu değişimin, sistemik sinyallerin devletlerin yerel dinamiklerinin algı sistematiğine ve genel niteliklerine bağlı olarak dış politika çıktılarına dönüştüğünü iddia eden neoklasik realizmin genel çerçevesinden analiz edilmesi amaçlanmaktadır. Buna göre, öncelikle çalışmanın kuramsal çerçevesini oluşturan neoklasik realizmin genel dış politika analizi modeli incelenecek, daha sonra Türkiye’nin Suriye iç savaşı sırasındaki dış politikası, bu politikanın Türkiye-ABD ilişkilerine yansımaları bağlamında analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Suriye İç Savaşı, Türk Dış Politikası, Türkiye-ABD İlişkileri, Neoklasik Realizm, PYD/YPG.

² Arş. Gör. (Research Assistant), Gazi Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü (Gazi University, Department of International Relations), samikiraz@gmail.com.

EVALUATION OF TURKISH FOREIGN POLICY ABOUT SYRIAN CIVIL WAR WITH REGARD TO TURKISH-US RELATIONS

The transformation of the uprising that started in Syria in 2011 into a civil war in a short period of time and the presence of a constant conflict in the region over the past seven years have directly or indirectly affected all actors who have a foreign policy approach about Syria, especially countries in the region. Turkey also has to confront many negative effects of political, economic and humanitarian issues due to Syrian civil war. To resolve or at least prevent these effects, at first Turkey determined a foreign policy strategy, that gave priority to overthrowing the Assad government. However in time this priority is changed and Turkey has adopted to eliminate terror corridor, which is created in Syrian border, as its main strategy. Turkey have been trying to prevent PKK's Syrian branch PYD/YPG's area domination on the northern region of Syria. In this process, Turkey has problems with its traditional ally US because of US assistance to YPG under cover of the name of its war with DEASH. This situation forced Turkey to follow an alternative strategy. Accordingly, Turkey has started to act on Syria issue along with Russia and Iran since 2016. This study aims at analysing this change in Turkish foreign policy from the general framework of neoclassical realism, which claims that systemic signals are transformed into foreign policy outputs depending on the perception systems and general qualities of states' local dynamics. In this context, firstly foreign policy analyses model of neoclassical realism as a theoretical framework of the study is studied and later Turkey's foreign policy during the Syrian civil war and the reflections of it on Turkish-US relations will be analysed.

Keywords: Syrian Civil War, Turkish Foreign Policy, Turkish-US Relations, Neoclassical Realism, PYD/YPG.

15 Mart 2018

I. OTURUM: 11:40-13:10

PANEL 2: Türk Siyasal Hayatı

YER: B AMFİ 3

Panel Başkanı: Prof. Dr. Emrah BERİŞ

-Cumhuriyet Halk Partisi'nin Sosyal Demokratikleşme Sürecinde Türkiye İşçi Partisi'nin Etkisi

AYŞEM SELEN MANTOĞLU (DOKUZ EYLÜL ÜNİ.)

-Türkiye Solunda Asya Tipi Üretim Tarzı (ATÜT) Tartışmalarının Erken Dönem Cumhuriyet Tarihine Bakış Üzerindeki Etkileri

İHSAN ÖMER ATAGENÇ (KIRKLARELİ ÜNİ.)

-Sosyal Sürdürülebilirlik Bağlamında Türkiye'de Sığınmacı ve Mülteci Sorunsalı

MERVE DENİZ PAK (BAŞKENT ÜNİ.)

MEHMET CAN AKTAN (BAŞKENT ÜNİ.)

EMRE ÖZCAN (BAŞKENT ÜNİ.)

CUMHURİYET HALK PARTİSİNİN SOSYAL DEMOKRATİKLEŞME SÜRECİNDE TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİNİN ETKİSİ

Ayşem Selen MANTOĞLU³

1961 anayasasının yürürlüğe girmesiyle birlikte sosyal devlet ilkesi ve sosyal hakların anayasal güvence altına alınması Türkiye'nin kapitalist dönüşüm sürecinde yeni sınıfların taleplerini siyasal, ekonomik ve sosyal alanda dile getirmelerini sağlamıştır. Hızlı bir şekilde kapitalist birikime eklemlenme sürecinde yeni sınıflar siyasi partilerin siyasal konumlarını mevzilendirmede etkili aktörlerdir. Bu dönem de Cumhuriyet Halk Partisi(CHP) de ideolojik konumlandırma hamlelerindedir. Yirmi yedi yıllık tek parti dönemi iktidarının hemen ardından on yıllık muhalefet dönemi CHP'nin ideoloji arayışlarının başladığı bir dönemdir. Özellikle 1950'li yılların sonlarında olgunlaşmaya başlayan bu ideolojik arayışlar 1959 yılında yapılan on dördüncü kurultayda İlk Hedefler beyannamesi adı altında dönemin sorunlarına yönelik demokratik çözüm önerileri olarak somut bir şekilde yer almaktadır. 1960'lı yıllarda somut bir şekilde başlayan sosyal demokrasi hamleleri Ortanın Solu tanımlaması ile kimlik kazanmıştır. CHP'nin sosyal demokrasi hamlelerinde Türkiye'de yükselen solun etkisi vardır. Sendikacılar öncülüğünde kurulmuş olan sosyalist solda yer alan Türkiye İşçi Partisi(TİP)'in etkilidir. Özellikle CHP'nin söylem ve politikalarında bu etkinin izleri görülmektedir. Toprak işleyen su kullanan, ne ezen ne ezilen hakça bir düzen gibi söylemleri *CHP'nin insanca bir düzen kurmak için halktan yetki istiyoruz* başlıklı 1969 seçim bildirgesinde yer almaktadır. Parlamenter yoldan sosyalizmi savunan ve 1965 seçimlerinde on beş milletvekili çıkaran TİP işçi, köylü ve büyükşehirlerin gecekondu bölgelerinde yaşayanlar için alternatif bir partidir. CHP de ortanın solu politikaları ekseninde parti kimliğinin belirginleşmeye başladığı bir zaman diliminde TİP ile rakip olduğu belirli bölgelerde yeni sınıfları partiye kanalize etmeye çalışmıştır. 1970'li yıllarda partinin kimliğine demokratik sol kavramının eklemlenmesinden yaklaşık on yıllık önceki bu süreç CHP'nin TİP ile çekişmesi partinin sosyal demokrat kimlik kazanmasında etkilidir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, CHP, TİP, Sol, Sosyal Demokrasi.

³ Yüksek Lisans Öğrencisi (Graduate Student, Masters), Dokuz Eylül Üniversitesi Kamu Yönetimi Bölümü (Dokuz Eylül University, Department of Public Administration), amantolu@yahoo.com.

THE EFFECT OF TURKISH REPUBLICAN PARTY IN SOCIAL DEMOCRATIZATION OF REPUBLICAN PUBLIC PARTY

With the entry of the 1961 Constitution into force social state principle and constitutional guarantee of social rights has provided in Turkey's capitalist transformation process the new classes should raise their demands in political, economic and social contexts. Rapid capitalist accumulation in the process of articulation new classes are effective actors in positioning political positions of political parties. In this period, the Republican Public Party (RPP) is also an ideological positioning. Immediately after the power of the twenty-seven-year single-party period the ten-year opposition period is the beginning of the RPP's quest for ideology. Especially these ideological quests that began to mature in the late 1950s the name of Declaration of First Targets at the fourteenth congress held in 1959 as a democratic solution to the problems of the period. The social democratic movements that began in concrete terms in the 1960s has become an identity with the definition of the Left of the Middle. RPP's social democracy moves has the effect of rising left in Turkey. Established on the initiative of the trade unionists located in socialist left Turkish Labor Party (TLP) is effective. Specially, there are traces of this effect in the discourses and policies of the RPP. *Soil operator using water, what an oppressor nor oppressed equitable arrangement* such rhetorics are included in the 1969 election manifesto titled "We want authority from the people to establish a humanitarian order". Socialism which advocate from parliamentary road and issued fifteen deputies in the 1965 elections TIP is an alternative party for worker, peasant and the villagers living in slum areas and big cities. In the RPP, the middle of the left is a time when the identity of the party has begun to become apparent on the axis of politics where certain regions where he competed with TLP, he tried to channel new classes into the party. This process, about ten years ago, was the articulation of the concept of democratic left to the identity of the party in the 1970s the contention of the RPP with the TLP has an effect on the party's social democratic identity.

Keywords: Turkey, RPP, TLP, Left, Social Democracy.

TÜRKİYE SOLUNDA ASYA TİPİ ÜRETİM TARZI (ATÜT) TARTIŞMALARININ ERKEN DÖNEM CUMHURİYET TARİHİNE BAKIŞ ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

İhsan Ömer ATAGENÇ*

Asya Tipi Üretim Tarzı (ATÜT) adı ile bilinen ve Türk düşünce hayatının 1960'lı yıllarında etkili olan bu tartışmanın ana zemini Osmanlı Devleti'nin toplumsal düzenini anlayabilmek esası üzerine kuruludur. 27 Mayıs sonrası süreçte Türkiye solunun Türk düşünce hayatına yaptığı katkılardan biri olan bu tartışma ortamı Osmanlı devlet düzeni ve toplumsal yapısının Marksist literatürde formüle edildiği üzere "Asya Tipi Üretim Tarzı"na örnek teşkil ettiği yönünde olmuştur. Ancak Türkiye solu Osmanlı Devleti düzenini incelerken bütünüyle ATÜT merkezinde bir görüş birliği içinde değildir. Osmanlı Devlet düzenini inceleme amacıyla yola çıkan bu tartışmalar süreç içinde Cumhuriyet dönemi Türkiye'si'ni de inceleme kapsamına almıştır. Türkiye solunun tarihi "süreklilik" bağlamında incelediği çalışmaları merkeze aldığımız zaman genel olarak ATÜT çevresi Osmanlı Devleti'nde "merkezi idare"nin Cumhuriyet döneminde varlığının devam ettirdiği, merkezi otoritenin "çevre" üzerinde kurduğu etkinin "anti-demokratik" niteliğine vurgu yaparken, ATÜT merkezli düşünmeyen çevre açısından ise yapısal olarak değil fakat süreç içinde "feodal" nitelikler gösteren yapının Cumhuriyet döneminde devam ettiği ve Kemalist iktidarın "feodal" zümre ile de mücadele etmek zorunda kaldığı iddia edilmiştir. Bu tartışmanın ortaya çıktığı zemin Türkiye solu içinde "Kemalizm" tartışmalarının başladığı döneme denk gelmektedir. Türkiye solunun Kemalizm ile kurduğu ilişkinin farklılaşması ve bu duruma teorik ve tarihsel zemin arama ihtiyacı, Kemalizmden kopuş talep eden ATÜT çevresi ile Kemalizmden beslendiğini iddia eden karşı çevre açısından bir bölünmeyi ifade etmektedir. ATÜT tartışmaları süreç içinde Osmanlı devlet düzenini anlama çabası olduğu kadar Türkiye solunun "Kemalizm" ile ilişkisini yeniden sorgulayan bir tartışma zemininin de aracı haline gelmiştir.

Anahtar Kelimeler: Türk Solu, Asya Tipi Üretim Tarzı, Kemalizm, Çevre, Cumhuriyet Tarihi.

* Yrd. Doç. Dr. (Assistant Professor), Kırklareli Üniversitesi İ.İ.B.F. Uluslararası İlişkiler Bölümü (Kırklareli University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of International Relations), atagencomer@yahoo.com.

THE INFLUENCES OF THE TURKISH LEFT'S DEBATE OVER THE ASIATIC MODE OF PRODUCTION (AMP) ON THE PERSPECTIVES ON THE HISTORY OF THE EARLY REPUBLICAN PERIOD IN TURKEY

The Asiatic Mode of Production (AMP) debate, which has influences on the Turkish political thought in 1960s, is essentially based on an attempt to understand the social organization of the Ottoman Empire. The main direction of this debate, which is a contribution of the Turkish left to the Turkish political thought, views the Ottoman state form and social structure as an example of the Asiatic Mode of Production as is formulated in the Marxist literature. Nevertheless, the entire Turkish left is not in agreement about the AMP issue while studying the Ottoman state form. These debates also include the early republican period in Turkey over time. When we focus on the Turkish left's studies on history in terms of 'continuity', what we see in general is that while the 'AMP circle' argues that the central administration of the Ottoman Empire continues to exist in the republican period and emphasizes the anti-democratic quality of the influence that the centre puts on the periphery, the 'anti-AMP' circle argues that the feudal structure of the Ottoman Empire continues to exist in the republican period even if not structurally but within the process and claims that the Kemalist government has had to struggle against the 'feudal' class. The base on which this debate appears corresponds to a time when Kemalism debates begin. The change of the Turkish left's relation with Kemalism and the need to find a theoretical and historical base for this change amount to the division between the 'AMP circle' who asks for a rupture from Kemalism and the 'anti-AMP circle' who claims to be relied on Kemalism. In time, the AMP debate has become an instrument of not only understanding the Ottoman state order but also of an inquiry that questions the relationship between the Turkish left and Kemalism.

Keywords: Turkish Left, Asiatic Mode of Production, Kemalism, Periphery, Republican History.

SOSYAL SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK BAĞLAMINDA TÜRKİYE’DE SIĞINMACI VE MÜLTECİ SORUNSALI

Merve Deniz PAK⁴, Mehmet Can AKTAN⁵, Emre ÖZCAN⁶

“Sürdürülebilirlik” kavramı; ülkelerin sosyo-ekonomik, kültürel ve politik açıdan bir bütünün parçası olduğu yaklaşımından hareketle toplumsal yaşamın tüm alanlarını kapsayan değerler sistemi olarak ele alınmaktadır. Gelişmenin de sürdürülebilir olmasını vurgulayan sürdürülebilirlik kavramı, bu gelişmenin “ekonomik sürdürülebilirlik”, “sosyal sürdürülebilirlik” ve “çevresel sürdürülebilirlik” şeklindeki üç boyutuna işaret etmektedir. Bu çalışmanın odağında sosyal sürdürülebilirlik teması yer almakta olup bu tema, bir ülkedeki bireylerin kendi kaynaklarını korumak ve geliştirmek ve gelecekteki sorunlarını önlemek/çözmek noktasında açığa çıkan bireysel (bireylerin kendi refah düzeylerine ve toplumun bir bütün olarak refahına katkıda bulunabilecek nitelikler ve kaynaklar) ve kolektif (yaşam kalitesini iyileştirmek ve gelişmeyi kolaylaştıran ilişkiler, ağlar ve normlar) kaynakları içermektedir. Bu kapsamda tüm bireyler eğitim, sağlık ve sosyal hizmetlere erişim, sosyal güvenlik ve istihdam gibi temel hak ve özgürlüklerden yararlanmak durumundadır. Fakat belli başlı toplumsal kimliklerin gerek kamusal hizmetlere erişimindeki sorun ve engeller gerekse karşı karşıya kaldıkları sosyo-politik baskı sosyal sürdürülebilirlik açısından önemli bir problemdir. Bu bağlamda en güncel ve can yakıcı başlık olarak Türkiye’deki sığınmacı ve mülteciler sorunsalıyla, özellikle tüm sığınmacı ve mültecileri güvence altına alacak sosyo-ekonomik ve yasal haklar ve bu düzlemdeki toplumsal katılım noktasında yüz yüze gelinmektedir. Tüm bunlardan hareketle bu çalışmada Türkiye’deki sığınmacı ve mültecilerin sosyal sürdürülebilirlik bağlamında yaşadığı sorunlar; eşitlik, bağlantılılık, kapsayıcılık, güvenlik, yaşam kalitesi, hizmetlere ulaşım, çevreye duyarlılık, demokrasi ve yönetim yönleriyle tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Göç Sosyolojisi, Sığınmacı ve Mülteci, Sosyal Sürdürülebilirlik, Sosyo-ekonomik ve Yasal Haklar, Türkiye.

⁴ Arş. Gör. (Research Assistant), Başkent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sosyal Hizmet Bölümü (Başkent University, Faculty of Health Sciences, Department of Social Work), mdpak@baskent.edu.tr.

⁵ Arş. Gör. (Research Assistant), Başkent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sosyal Hizmet Bölümü (Başkent University, Faculty of Health Sciences, Department of Social Work), mcanaktan@baskent.edu.tr.

⁶ Öğr. Gör. (Teaching Assistant), Başkent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sosyal Hizmet Bölümü (Başkent University, Faculty of Health Sciences, Department of Social Work), eozcan@baskent.edu.tr.

ASYLUM SEEKERS AND REFUGEES PROBLEMS IN CONTEXT OF SOCIAL SUSTAINABILITY IN TURKEY

"Sustainability" consider as a system of values covering all areas of social life, with the view that the countries are part of a whole in terms of socio-economic, cultural and political aspects. The sustainability concept which emphasizes the sustainability of development, points to three dimensions in the form of "economic sustainability", "social sustainability" and "environmental sustainability". The focus of this work is on the theme of social sustainability. This theme includes individual (qualifications and resources that can contribute to the individual's welfare levels and the welfare of the whole society) and collective (relationships, networks and norms that improve quality of life and facilitate development) resources that are open to the protection and development of their own resources and the prevention / resolution of their future problems in a country. In this context, all individuals have to benefit from basic rights and freedoms such as access to education, healthcare and social services, social security and employment. But the problems and barriers to access to public services of major social identities are a major problem in terms of social sustainability, as well as the socio-political pressures they face. In this context, the most current and poignant title as asylum seekers and refugees in Turkey problematic, especially they are secure from all socio-economic and legal rights and civic participation. In this context social sustainability problems experienced by asylum seekers and refugees in Turkey in this study will discuss in terms of equality, connectedness, inclusiveness, security, and quality of life, access to services, environmental awareness, democracy and governance.

Key Words: Migration Sociology, Asylum Seekers and Refugees, Social Sustainability, Socio-economic Rights, Turkey.

15 Mart 2018

I. OTURUM: 11:40-13:10

PANEL 3: Makro Ekonomik İstikrarsızlıklar

YER: B AMFİ 4

Panel Başkanı: Prof. Dr. Selahattin TOGAY

-Makro Ekonomik İstikrarsızlık ve Kurumlar

BUĞRA SUCU (GAZİ ÜNİ.)

-Makro Ekonomik İstikrarsızlık ve Doğal İşsizlik Oranı

DEVİRAN ŞANLI (GAZİ ÜNİ.)

-Makro Ekonomik İstikrarsızlık ve Makro İhtiyati Politikalar

TOLGA DAĞLAROĞLU (GAZİ ÜNİ.)

-Türkiye’de Petrol Fiyatları ve Döviz Kurundaki Belirsizliğin Cari Açık Üzerindeki Ortak Etkileri

SİNA ŞAZİYE KILIÇ (GAZİ ÜNİ.)

MAKROEKONOMİK İSTİKRARSIZLIKLAR VE KURUMLAR

M. Buğra SUCU⁷

1929 Buhranıyla birlikte klasik iktisat doktrininin görünmez elinin ekonomik istikrarı sağlamaya yeterli olmadığı anlaşılmıştır. Keynes ve takipçileri, ekonomide toplam talep yetersizliğinin ve eksik istihdam durumunun olabileceğini vurgulamaktadırlar. Makroekonomik istikrarsızlığa yönelik yeni görüşler ise finansal piyasalardaki dalgalanmaların reel ekonomiye olan yansımalarına dikkat çekmektedirler. Son yüzyıla bakıldığında yaşanan ekonomik krizler göstermiştir ki, istikrar sağlamaya yönelik kurumların yokluğu krizlerin derinleşmesine yol açmaktadır. Piyasaların istikrarlı çalışabilmesi için piyasa dışı kurumlarca desteklenmesi gerekmektedir. Mükemmel piyasaların dahi işleyebilmesi için yasalar ve kurallardan oluşan bir sisteme sahip olunması şarttır. Artık “kurumlar önemli mi?” sorusu, yerini “hangi kurumlar önemlidir?” sorusuna bırakmıştır. Hane halkları ve firmalar açısından en büyük endişe, hükümetin ve kamu kurumlarının; rüşvet, gasp, zimmete para geçirme gibi hukuk dışı uygulamaları ile istikrarsız bir ekonomi politikası izlemesidir. Bu tip olumsuz uygulamalardan kaynaklanan sistematik güvensizlik ve belirsizlik durumu ekonominin potansiyel üretiminden sapmasına yol açmaktadır. Aynı zamanda bu tip olumsuzluklar maliyetleri arttırırken, kaynakların lobi faaliyetleriyle verimsiz alanlara yönelmesine neden olmaktadır. İstikrarsızlıklar yalnızca hane halklarını ve firmaları etkilememekte aynı zamanda hükümetlerin de uzun dönemli politika izleme eğilimlerini azaltmaktadır. Demokratik sistemlerde hükümetlerin belirli bir süre için göreve seçilmelerinin ardından izledikleri ekonomi politikaları, bir sonraki seçim dönemine kadar çıkarlarını maksimize edecek politikalar olacaktır. Bu anlamda hane halklarının, firmaların ve hükümetin karar verme süreçlerinde belirsizliğe yol açan unsurlar iktisadi, hukuki ve siyasi yapıların içerisinde yer almaktadır. Bu yapılar açıkça kurumlardır ve öngörülebilirlikleri geçmiş ve mevcut deneyimlerle mümkündür. Çalışmanın amacı; iktisadi, hukuki ve siyasi kurumlardaki iyileşmenin iktisadi dalgalanmaları azaltıcı etkisi olduğunu göstermektir.

Anahtar Kelimeler: Kurumsal İktisat, Makroekonomik İstikrarsızlıklar, Kamu Kurumları, Finans Piyasaları, İktisadi Dalgalanmalar. Jel Kodu: E02, E32

⁷ Arş. Gör. (Research Assistant), Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İktisat Bölümü (Gazi University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of Economics), bugrasucu@hotmail.com.

MACROECONOMIC UNSTABILITY AND INSTITUTIONS

With the 1929 crisis, it was understood that the invisible hand of classical economic doctrine was not sufficient to provide economic stability. Keynes and his followers emphasize that there may be insufficient aggregate demand in the economy and underemployment. New views on macroeconomic instability draw attention to the repercussions of fluctuations in the financial markets, which are real economies. When we look at the last century, the economic crises experienced have shown that the absence of institutions to maintain stability leads to deepening crises. Market needs to be supported by non-market institutions in order to work consistently. It is imperative to have a system of laws and rules to ensure that even the best markets can operate. Now the question "Is institutions important?" Left the question "Which institutions are important?" The greatest concern in terms of households and companies is that of government and public institutions; illegal practices such as bribery, extortion, embezzlement, and an unstable economic policy. The systematic insecurity and uncertainty resulting from such negative practices lead to the deviation of the economy from its potential production. At the same time, this type of negativity increases costs and causes resources to turn towards inefficient areas through lobbying activities. Instability not only affect households and firms, but also reduce the tendency for governments to pursue long-term policy. In democratic systems, economic policies that governments follow after they have been elected for a certain period of time will have policies that will maximize their interests until the next election period. In this sense, the elements that lead to uncertainty in the decision-making processes of the households, firms and the government are included in the economic, legal and political structures. These structures are clearly institutions and predictability is possible with past and current experiences. Purpose of the study; economic, legal, and political institutions, is a mitigating effect of economic fluctuations.

Keywords: Institutional Economics, Macroeconomic Unstability, Public Institutions, Financial Markets, Economic Fluctuations.

Jel Codes: E02, E32

MAKRO EKONOMİK İSTİKRARSIZLAR VE DOĞAL İŞSİZLİK ORANI: 1980-2016 OECD VE TÜRKİYE EKONOMİSİ ÖRNEĞİ

Devran ŞANLI⁸

İktisat literatüründe işsizliğin uzun dönem eğilimlerini açıklayan iki önemli görüş bulunmaktadır. Bunlardan ilki “doğal oran hipotezi” diğeri ise “histeri hipotezi” olarak bilinmektedir. Doğal oran hipotezine göre uzun dönemde işsizlik, doğal oranına ulaşacak ve bu oran üzerinde enflasyon ile işsizlik arasındaki değiş-tokuş ilişkisi sona erecektir. Kısa dönemde söz konusu değiş tokuş ilişkisi geçerli olacaktır. Histeri hipotezi yaklaşımı ise şokların işgücü piyasasındaki katılıklar nedeniyle işsizlik düzeyi üzerinde kalıcı etkilere sahip olduğunu ileri sürmektedir. İktisadi bir şoktan sonra işsizlik oranı eski seviyesinin çok üzerinde bir patikaya oturacaktır. Bu görüşe göre uzun süre yüksek işsizlik yaşanması doğal işsizlik oranının eski seviyesine dönmesine engel olacaktır. Bu çalışmada OECD ve Türkiye ekonomisi için 1980-2016 yılları arasında işsizlik oranına karşılık gelen enflasyon oranları arasındaki doğrusal ilişkiden hareketle doğal işsizlik oranı ekonometrik olarak hesaplanmaya çalışılmıştır. Elde edilen katsayılar istatistiksel olarak anlamlı ve iktisat teorisiyle uyumlu işaretlere sahiptir. Türkiye ekonomisi için İşsizlik oranı %1 puan artığında enflasyon oranı söz konusu dönem için ortalama olarak %13 puan azalmıştır. Ödünleşme ilişkisinin bu boyutta yüksek çıkması incelenen son 37 yıllık sürecin büyük bölümünde Türkiye’nin çok yüksek enflasyon oranlarına sahip olmasından kaynaklanmaktadır. Enflasyon oranı ilk defa 2004 yılında %35-%40 seviyelerinden % 10 seviyelerine inmiştir. Bu yüzden bu ilişki söz konusu periyotun genel ortalamasını vermektedir. Söz konusu dönemde Türkiye ekonomisi için doğal işsizlik oranı %9.14 seviyesinde hesaplanmıştır. OECD ülkeleri için ise işsizlik oranı %1 puan artığında enflasyon oranı söz konusu dönem için ortalama olarak %0.9 puan azalmıştır. Doğal işsizlik oranı ise OECD ülkeleri için %6.12 olarak hesaplanmıştır. Bu sonuçlar aynı zamanda söz konusu ülkeler için enflasyon ile işsizlik arasındaki ödünleşmeyi gösteren Philips Eğrisi’nin katsayılarını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğal İşsizlik Oranı, Enflasyon Oranı, Phillips Eğrisi, OECD Ülkeleri, Türkiye.

Jel Kodu: E24, E31

⁸ Arş.Gör. (Research Assistant), Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, İktisat Bölümü (Gazi University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of Economics), devransanli@gmail.com.

MACRO ECONOMIC UNSTABLES AND THE RATE OF NATURAL UNEMPLOYMENT: THE STUDY OF OECD AND TURKISH ECONOMY 1980- 2016

There are two important views in the economics literature that explain the long-term trends of unemployment. The first one is known as "natural rate hypothesis" and the other one is known as "hysteresis hypothesis". According to natural rate hypothesis, long-term unemployment will reach its natural rate, and the trade-off between inflation and unemployment will end up on this rate. In the short term, that trade-off relationship will be valid. The hysteresis hypothesis approach claims that shocks have lasting effects on the level of unemployment due to rigidities in the labor market. The unemployment rate will go up to a very high level above the old level after an economic shock. According to this opinion, being of long term unemployment will prevent the natural rate of unemployment from returning to its former level. In this study, is aimed to calculate natural rate of unemployment econometric based on the linear relationship between inflation rates corresponding to the unemployment rate for OECD and Turkey between 1980-2016. The finding coefficients are significant statistically and have signs compatible with the theory of economics. As the unemployment rate increased by 1 percentage point, the inflation rate decreased by 13 percentage points on average for the mentioned period. In the last 37-year period examined in this high-rise is due to the size of the trade-off relationship with Turkey's very high inflation rates. The inflation rate for the first time in 2004 dropped from 35% -40% to % 10. Therefore, this relationship gives the general average of this period. In this period natural rate of unemployment for Turkey's economy was calculated 9.14%. For the OECD countries, the unemployment rate increased by 1 percentage point and the inflation rate decreased by 0.9 percentage points on average for the mentioned period. The natural rate of unemployment was calculated as 6.12% for OECD countries. These results are also showing Philips Curve coefficients as tradeoff between inflation and unemployment for Turkey and OECD.

Key Words: Natural Rate of Unemployment, Inflation Rate, Philips Graph, OECD, Turkey.

Jel Codes: E24, E31

MAKRO EKONOMİK İSTIKRARSIZLIK VE MAKRO BASİRETİ POLİTİKALAR

Tolga DAĞLAROĞLU⁹

Gelişmekte olan piyasa ekonomilerine yönelik sermaye akımlarında görülen bu artış bu ekonomilerde çıktı açığının azaldığı ve enflasyonun yükseldiği dönemler olarak karşımıza çıkmaktadır. Sermaye akımlarında bu ortamda görülen bu artış sıkı para politikası yoluyla yurtiçi talebin kontrol edilmesini imkansız hale getirmektedir. Tam tersine sıkı para politikası yurtiçi faizlerin yüksek kalması nedeniyle yeni sermaye girişlerini teşvik etmektedir. Buna ek olarak sermaye akımlarında meydana gelen bu artış yurtiçi ekonomik dengelerin bozulmasına neden olarak finansal istikrarsızlığa ve kırılganlığa neden olmaktadır. Bu akımları absorbe etmeye yönelik yurtiçi tahvil, bono ve hisse senedi halka arzları aynı zamanda varlık fiyatları üzerindeki baskının azalmasına yol açmaktadır. Fakat başka bir problem kaldırıcı işlemlerin artmasına neden olmaktadır. Finansal piyasaların görece daha sakin olduğu dönemlerde bir başka ifade ile yatırımcıların riske açık (risk-on) sanayileşmiş ekonomilerdeki yatırımcılar kaldırıcı işlemler ile ve/veya portföy yatırımları ile geliştirmekte olan piyasa ekonomilerine yönelik yatırımlarını arttırmakta bunun sonucunda geliştirmekte olan piyasa ekonomilerinin merkez bankaları kurun değer kazanımının önüne geçebilmek için yerli para karşılığında dolar almakta ve hiç istemedikleri bir biçimde rezerv para birimi cinsinden orta vadeli menkul kıymetlere yatırım yapmaktadırlar. Bu süreçte geliştirmekte olan piyasa ekonomileri yurtiçi yatırımcıyla yerli para birimi cinsinden menkul kıymet ihraç ederek buna cevap vermektedir. Böylece görece finansal piyasaların sakin olduğu dönemlerde geliştirmekte olan piyasa ekonomilerinde kaldırıcı işlemler sonucunda yapılan yatırımlar asimetric varlık swap neden olmaktadır bu işlem rezerv para birimi cinsinden finansal varlık yerine riskli olarak görülen geliştirmekte olan piyasa ekonomisine ilişkin finansal varlıklara yatırım olarak ifade edilmektedir. Geliştirmekte olan piyasa ekonomilerine yönelik sermaye akımlarının azaldığı ve finansal piyasalarda oynaklığın arttığı dönemlerde kısacası yatırımcıların risk almaya istekli olmadığı kısaca kapalı olduğu (risk-off) durumda ülkeden sermaye çıkışı olmakta bunun sonucunda merkez bankasının uluslararası döviz rezervleri önemli ölçüde azalmaktadır bir başka ifade ile geliştirmekte olan piyasa ekonomisine ait merkez bankası uluslararası yatırımcıya güvenli finansal varlık arz

⁹ Arş. Gör. Dr. (Research Assistant Dr.), Gazi Üniversitesi İktisat Bölümü (Gazi University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of Economics), td@gazi.edu.tr veya tolga.daglaroglu@gmail.com.

etmektedir. Bu noktada makro basiretli politikalar hatta bazı durumlarda ise sermaye kontrolleri bu akımların ve etkilerinin yönetilmesinde önemli birer araç olmaktadır. Çalışmamız beş bölümden oluşmaktadır. İlk bölüm giriş bölümüdür. Giriş bölümünü takip eden birinci bölümde konu hakkındaki literatür üzerinde durulmuştur. İkinci bölüm çalışmada kullanılan verilerin ve yöntemin tanıtıldığı bölümdür. Bu bölümü takip eden üçüncü bölümde ise yapılan ekonometrik uygulama sonucu elde edilen bulgulara yer verilmiştir. Sonuç bölümü çalışmada elde edilen bulguların değerlendirildiği ve yorumlandığı nihai bölümdür.

Anahtar Kelimeler: Makro Ekonomik İstikrarsızlıklar, Sermaye Hareketleri, Finans Piyasaları.

MACROECONOMIC INSTABILITY AND MACRO-PRUDENT POLICIES

International capital flows have been on an unprecedented roller-coaster ride in recent years. Capital flows to emerging market economies have been strongly correlated with changes in global financing conditions, rising sharply during periods with relatively low global interest rates and low VIX (called risk-on) and shrinking afterward. In open emerging market economies, interest rate increases can attract excessive capital inflows appreciating the exchange rate, and leading to excessive borrowing in foreign currency, and encouraging leverage. A well-designed macro prudential policy prevents credit –driven bubble and mitigating pro-cyclicality of capital flows.

Keywords: Macro-economic Instabilities, Capital Flows, Financial Markets.

TÜRKİYE'DE PETROL FİYATLARI VE DÖVİZ KURUNDAKİ BELİRSİZLİĞİN CARİ AÇIK ÜZERİNDEKİ ORTAK ETKİLERİ

Sina Şaziye KILIÇ¹⁰

Cari işlemler açığı, Türkiye ekonomisinde son dönemlerde sıkça gündeme gelen ve en çok tartışılan sorunların başında gelmektedir. Bunun en önemli nedeni, cari dengenin ekonominin en önemli ve hassas bileşenlerinden biri olduğu yönündeki genel kabuldür. Bu çalışmada, 2002-2017 dönemine ait aylık veriler kullanılarak, Türkiye'deki cari açık üzerinde üretim, reel döviz kuru, petrol fiyatlarının yanı sıra, reel döviz kuru ile petrol fiyatlarındaki belirsizliklerin etkisi VAR modeli ile ampirik olarak incelenmiştir. Çalışmanın ilk aşamasında logaritmik dönüşümleri yapılan ve farkları alınan reel döviz kuru ve petrol fiyatlarında meydana gelen oynaklık ARCHGARCH modeli ile modellenmiş ve tahmin edilen ARCH(1) modelinin oynaklık değerleri hesaplanmıştır. İkinci aşamada, makroekonomik değişkenler ve oynaklıkların cari açık üzerindeki etkisini ortaya koymak amacıyla bir VAR modeli kurulmuştur. VAR modeline 2008 global krizinin etkilerini dahil etmek için dışsal değişken olarak kukla değişkenler katılmıştır. Son aşamada ise, değişkenlerde meydana gelen bir standart hatalık şok sonucunda cari açığın verdiği tepki ve verilen bu şokların kaç dönem sonra ortadan kalkacağı ölçülmüştür. Yapılan analizlerde uzun dönemde cari açığın önemli belirleyicilerinin reel döviz kuru ve petrol fiyatları olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Koşullu Değişen Varyans Modelleri, Döviz Kuru Oynaklığı, Petrol Fiyatı Oynaklığı, Etki-Tepki Fonksiyonları, VAR.

¹⁰ Yüksek Lisans Öğrencisi (Graduate Student, Masters), Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Ekonometri Anabilim Dalı (Gazi University, Institute of Social Sciences, Econometrics), sina3390@gmail.com.

COMMON INFLUENCE OF UNCERTAINTY IN OIL PRICES AND EXCHANGE RATE ABOUT CURRENT ACCOUNT DEFICIT IN TURKEY

The current account deficit is in the recent period in the Turkish economy and is at the top of the most debated issues. The most important reason for this is the general acceptance that current account balancing is one of the most important and sensitive components of the economy. In this study, using monthly data for the 2002-2017 period, production of the current account deficit in Turkey, real exchange rate, as well as oil prices, the effect of uncertainty in oil prices, the real exchange rate has been studied empirically with VAR model. The volatility of the real exchange rate and oil prices, whose logarithmic transformations are made in the first stage of the study the volatility values of the modeled and estimated ARCH (1) model with ARCH-GARCH model are calculated. In the second stage, the VAR model was set up to demonstrate the impact of macroeconomic variables and volatility on the current account deficit. Dummy variables have been added to the VAR model as external variables to include the effects of the 2008 global crisis. In the last stage, changing on variants as a result of standard failure shock reaction of current account deficit and how many periods after this given shocks will be ended were measured. According to the analysis the important determinants of the current account deficit in the long term it was concluded that the real exchange rate and oil prices.

Keywords : Conditional Heteroscedastic Variance Models, Exchange Rate Volatility, Oil Price Volatility, Impulse-Response Functions, VAR.

15 Mart 2018

I. OTURUM: 11:40-13:10

PANEL 4: Sosyal Politikada Güncel Gelişmeler

YER: B AMFİ 5

Panel Başkanı: Doç. Dr. Mehmet Merve ÖZAYDIN

-İş Sağlığı ve Güvenliği Hukuku'nda Psikolojik Taciz
YUSUF ERDEM TUNÇ (MARMARA ÜNİ.)

-Sosyal Politika Perspektifinden Gümüş Ekonomi
BANU KARAKAŞ (GAZİ ÜNİ.)

-Kamu Sağlık Sektöründe Çalışan Taşeron İşçilere Kadro Düzenlemesi Konusunda
İşçilerin Görüşleri
CENK HİLMİ KILIÇ (YÜKSEK İHTİSAS ÜNİ.)

İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ HUKUKU'NDA MOBBİNG

Yusuf Erdem TUNÇ¹¹

Mobbing kavramı sosyal, kültürel ve hukuksal boyutu olan multisipliner bir kavramdır. Türk Hukukunda özel hukuk ve kamu hukuku kaynaklarında kendine yer bulmuştur. Söz konusu düzenlemeler birbirleriyle çelişmemekle birlikte tam bir uyum içinde de değildir. Mobbing'in söz konusu tezahürlerinden bir tanesi de 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu'dur. İlgili Kanun'da işverenin iş sağlığı ve güvenliği adına her türlü önlemi alma yükümlülüğü bulunmaktadır. Bu yükümlülüğü yerine getirmemenin sonucu işçinin çalışmaktan kaçınabilmesidir. Mevzuattaki mobbinge yönelik düzenlemeler dağınık bir nitelik taşımakta olup düzenlemelerin dolaylı olmaktan çıkarılması gerekmektedir. Bu kapsamda işverenin İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu'ndan kaynaklı sorumluluklarından biri olan risk değerlendirme yapma sorumluluğunun kapsamında fiziksel ve biyolojik risklere ek olarak psiko-sosyal risklerin de katılması gerekmektedir.

Anahtar kelimler: Psikolojik Taciz, Mobbing, İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu.

¹¹ Arş. Gör. (Research Assistant) , Marmara Üniversitesi (Marmara University), y.erdem.t@hotmail.com.

MOBBING IN THE LAW ON OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY

Mobbing is a multisplit concept with a social, cultural and legal dimension. Mobbing is involved in private law and public law in Turkish law. Private law and public law do not contradict each other. But it is not fully compatible. One of the manifestations of mobbing is the Law on Occupational Health and Safety No. 6331. The employer has an obligation to take all kinds of precautions on behalf of occupational health and safety. The consequence of not fulfilling this obligation is that the worker can avoid working. Regulations for the mobbing in the legislation are scattered and regulations should not be indirect. Within this scope, psychosocial risks must be added in addition to the physical and biological risks in the scope of the responsibility of the employer to carry out risk assessment, which is one of the responsibilities of the employer from the Occupational Health and Safety Law.

Keywords: Psychological Violence, Mobbing, Occupational Health and Safety Law.

OPINIONS SUBCONTRACTER WORKER'S ABOUT STAFFING FOR THEM WHO WORK IN THE PUBLIC HEALTH SECTOR

The employment of workers in the subcontracting system, which has become widespread as an organizational model in the context of neoliberal policies that have taken place in the world since 1970's, is one of the most complained issues of workers and trade unions. Subcontracting system, which was first handled within the framework of Labor Law No. 4857 in the Turkish working life, now covers about 900,000 people in the Turkish public sector. Hak-İs had a research called "Reality of Subcontracted". This research shows that this system is common in the health sector, municipalities and affiliated entities. Decree no. 696 published on the Official Gazette dated December 24, 2017 stated that subcontracting workers working in the public sector would acquire permanent worker status and indicated the scope of this process. This study, which was carried out in the period in which the permanent employment process continued, is important in terms of focusing on the views of the workers. This study was carried out to examine the opinions of the workers who work as subcontractors in the public health sector in terms of permanent employment with the new regulation. Qualitative research method was used in the study. Data were collected with an interview with 22 workers who worked as a subcontractor in a public hospital in İstanbul by using a pre-structured form consisting of 2 questions. They were asked to comment on the government's new regulation on employment system. In the study, the theoretical framework of the subcontractor was drawn first, then the research findings were analyzed.

Keywords: Subcontract, Work In Public Sector, Subcontractor in Healthcare.

15 Mart 2018

II. OTURUM: 14:00-15:30

PANEL 1: İşletme Bilimi

YER: **B AMFİ 2**

Panel Başkanı: **Prof. Dr. Ahmet AKSOY**

-Ortak Kontrole Tabi İşletme Birleşmelerinin Muhasebeleştirilmesi

RABİA KÜBRA TÜNEL (ANKARA ÜNİ.)

İLKER GÜLENÇER (ANKARA ÜNİ.)

-Tüketici Duyarlılığı Kavramı ile İlgili Teorik Bir Araştırma

BAHMAN HÜSEYNLİ (MARMARA ÜNİ.)

-Whistleblowing ile Mobbing İlişkisinin Örgüt Üzerindeki Etkilerinin
İncelenmesi ve Çözüm Önerileri

YASİN KARTAL (GİRESUN ÜNİ.)

HAKAN SİPAHİ (GİRESUN ÜNİ.)

ORTAK KONTROLE TABİ İŞLETME BİRLEŞMELERİNİN MUHASEBELEŞTİRİLMESİ

Rabia Kübra TÜNEL¹², İlker GÜLENÇER¹³

Ortak Kontrole Tabi İşletme Birleşmelerinin muhasebeleştirilmesinde kullanılacak doğru metodun belirlenmesi sorunu uzun bir süredir tartışma konusu olmuştur. IFRS (Uluslararası Finansal Raporlama Standartları) Ortak Kontrole Tabi İşletme Birleşmelerini IFRS 3 İşletme Birleşmeleri kapsamı dışında tutmuş ve bu birleşmelerin nasıl muhasebeleştirileceği konusunda girişimde bulunmamıştır. Ortak Kontrole Tabi İşletme Birleşmelerinin muhasebeleştirilmesiyle ilgili bir proje Aralık 2007’de IASB (Uluslararası Muhasebe Standartları Kurulu)’nin gündemine alınmıştır; fakat 2009 yılında bu projeye ara verilerek günümüze kadar bu konuda resmi bir teklif veya açıklama yapılmamıştır. Bu tür işlemlerin kaydedilmesi için gereken kurallarla ilgili tartışma, bu konunun EFRAG (Avrupa Finansal Raporlama Danışma Grubu) tarafından Ortak Kontrole Tabi İşletme Birleşmelerinin IFRS’ye uygun hazırlanacak olan konsolide finansal tabloların kurallarıyla ilgili ortak bir projenin hazırlanmasıyla yeniden gündeme gelmiştir. Buna karşın yaygın kabul görmüş bir Ortak Kontrole Tabi İşletme Birleşmeleri tanımı henüz ortaya atılmamıştır. Dahası, Ortak Kontrole Tabi İşletme Birleşmeleri bütün türlerine uygulanabilir olan yeni bir muhasebe modeli geliştirilmemiştir. IFRS 3’de ortak kontrole tabi işletme birleşmeleri tanımlanmış olup IFRS 3’teki Ek Bölüm B’de kavramsal açıklama olarak verilmiştir. Bu bağlamda 1 Ocak 2013’ten beri yürürlükte olan son IFRS 10’a göre yeni bir kontrol kavramı ve kontrol değerlendirme sürecinde uygulanacak yeni bir model mevcuttur. Bu sebeple bu yeni kontrol tanımının Ortak Kontrole Tabi İşletme Birleşmelerine uygulanması gerektiğinden dolayı kontrol ögesinin ana hatlarını araştırarak ortaya koymak zorunlu hale gelmektedir. Bu çalışmada, Ortak Kontrole Tabi İşletme Birleşmelerinin Muhasebeleştirilmesi UFRS açısından incelenmiş olup, standartlarda bu konu ayrı bir başlık altında incelenmemektedir.

Anahtar Kelimeler: Ortak Kontrole Tabi İşletmeler, İşletme Birleşmeleri, Uluslararası Finansal Raporlama Standartları.

¹² Arş. Gör. (Research Assistant), Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi, İşletme Bölümü (Ankara University, Faculty of Political Sciences, Department of Business Administration), r.kubraa@hotmail.com.

¹³ Arş. Gör. (Research Assistant), Ankara Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, İşletme Bölümü (Ankara University, Faculty of Political Sciences, Department of Business Administration), ilker.gulencer@gmail.com.

ACCOUNTING OF BUSINESS COMBINATIONS UNDER COMMON CONTROL

The problem of determining the right method to be used in the accounting of Business Combinations under Common Control has been a long-standing discussion topic. IFRS (International Financial Reporting Standards) have excluded Business Combinations under Common Control from the scope of IFRS 3 Business Combinations and have not made any attempt to account for these combinations. A project related to the recognition of Business Combinations under Common Control has been put into the agenda of the IASB (International Accounting Standards Board) in December 2007; but in 2009, this project was suspended and no official proposal or explanation was given until this day. The discussion of the required rules for the recording of such transactions has been resurfaced by the preparation of a joint project of the EFRAG (European Financial Reporting Advisory Group) on the rules of the Consolidated Financial Statements, which will be prepared in accordance with the IFRS. In contrast, the definition of a widely recognized Business Combinations under Common Control has not yet been put forward. Moreover, a new accounting model has not been developed that is applicable to all types of Business Combinations under Common Control. IFRS 3 defines business combinations subject to joint control and is presented as a conceptual explanation in Annex B to IFRS 3. In this context, there is a new control concept and a new model to be implemented in the control evaluation process according to the latest IFRS 10, which has been in effect since 1 January 2013. For this reason, it is necessary to investigate the outline of the control item since it is necessary to apply this new control definition to the Business Combinations under Common Control. In this study, the recognition of Business Combinations under Common Control has been examined in terms of IFRS, which is not examined under a separate heading in the standards.

Keywords: Business Combinations Under Common Control, Mergers, International Financial Reporting Standards.

TÜKETİCİ DUYARLILIĞI KAVRAMI İLE İLGİLİ TEORİK BİR ARAŞTIRMA

Bahman HUSEYNLİ¹⁴

Tüketici davranışları ile ilgili çalışmaların incelenmesi sonucunda tüketicilerin farklı değişkenlere karşı duyarlı olduğunu söylemek mümkündür. Bu değişkenler ayrı ayrı bilimsel olarak yıllardır incelenmekte olup, hepsinin teorik altyapısı mevcuttur. Fakat tüketicilerin duyarlı oldukları değişkenlerin sistematik olarak derlendiği ve incelendiği çalışmalara rastlanmamaktadır. Bu doğrultuda çalışmanın amacı, “tüketici duyarlılığı” kavramını oluşturan değişkenlerin belirlenmesi ve “tüketici duyarlılığı” kavramının tanımlanmasıdır. Araştırma teorik bir çalışma olup, sistematik yaklaşım ve tümevarım yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın amacı doğrultusunda, konu ile ilgili pazarlama alanı ile ilişkili farklı bilim dallarında kapsamlı literatür taraması yapılmıştır. Daha sonra bu bilgilerden hareketle uzman görüşlerine başvurulmuş ve “tüketici duyarlılığı” kavramının alt yapısını oluşturabilecek değişkenler belirlenmiştir. Araştırmanın bulguları doğrultusunda, “tüketici duyarlılığı” kavramının fiyat duyarlılığı, marka duyarlılığı, hukuki duyarlılık, dini duyarlılık, kültürel duyarlılık, sosyal duyarlılık ve çevre duyarlılığı gibi yedi değişkenden oluşabileceği bulunmuştur. Bu kapsamda bu değişkenlerle ilgili incelemeler yapılmış olup, bu değişkenlerin “tüketici duyarlılığı” kavramındaki yeri tartışılmıştır. Çalışmada “tüketici duyarlılığı” ile ilgili kavramsal incelemeler pazarlama alanında tüketici davranışları ile sınırlı olup, “tüketici duyarlılığı” kavramını oluşturan değişkenler yalnızca pazarlama açısından incelenerek nihai sonuca varılmıştır. Buna göre de sosyal bilimlerin farklı alanlarında da tüketicilerin duyarlılık gösterdiği değişkenlerin olabileceği istisna edilmemektedir. Çalışmada tümevarım yöntemi kullanılmış olup pazarlama alanında tüketicilerin duyarlılık gösterdiği konulardan yola çıkılarak “tüketici duyarlılığı” kavramını oluşturan değişkenler belirlenmiş ve ilgili kavramın tanımı yapılmıştır. Bu doğrultuda, çalışmamızın akademik literatürü zenginleştireceğine ve uygulamada faydalı olacağına inanmaktayız.

Anahtar Kelimeler: Tüketici Duyarlılığı, Fiyat Duyarlılığı, Marka Duyarlılığı, Hukuki Duyarlılık, Dini Duyarlılık, Kültürel Duyarlılık, Sosyal Duyarlılık ve Çevre Duyarlılığı.

¹⁴ Yüksek Lisans Öğrencisi (Graduate Student, Masters), Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Pazarlama Anabilim Dalı (Marmara University, Institute of Social Sciences, Department of Marketing), bahmanhuseynli92@gmail.com.

A THEORETICAL RESEARCH ON THE CONCEPT OF THE CONSUMER SENSITIVITY

It is possible to say that consumers are sensitive to different variables, as a result of examining the studies related to consumer behavior. These variables have been scientifically investigated for years, and the theoretical background of all of them is available. However, there are no systematic comparisons and studies of variables that consumers are sensitive to. The aim of this study is to define the variables that constitute the concept of “consumer sensitivity” and to define the concept of “consumer sensitivity”. This research is a theoretical study and systematic approach and induction method are used in this study. In the direction of the research, a comprehensive literature search was conducted in different branches of science related to the subject marketing field. Then, based on this information, expert opinions were applied and the variables that could constitute the sub-structure of the concept of “consumer sensitivity” were identified. In the direction of the research findings, it has been found that the concept of “consumer sensitivity” can be composed of seven variables such as price sensitivity, brand awareness, legal sensitivity, religious sensitivity, cultural sensitivity, social sensitivity and environmental sensitivity. In this context, studies related to these variables have been made and the place of these variables in the concept of “consumer sensitivity” has been discussed. The conceptual examinations related to “consumer sensitivity” in the study are limited to the consumer behavior in the field of marketing and the variables that constitute the concept of “consumer sensitivity” are examined only from the marketing point of view and the final result is reached. According to this, it is not exempted that there are variables that consumers are sensitive to in different areas of social sciences. Induction method has been used in the study and the variables that constitute the concept of “consumer sensitivity” have been determined and the related concept has been defined. In this respect, we believe that our work will enrich the academic literature and be useful in practice.

Keywords: Consumer Sensitivity, Price Sensitivity, Brand Sensitivity, Legal Sensitivity, Religious Sensitivity, Cultural Sensitivity, Social Sensitivity, Environmental Sensitivity.

INVESTIGATION OF THE EFFECTS OF WHISTLEBLOWING AND MOBBING RELATIONSHIP ON ORGANIZATION AND SOLUTION PROPOSALS

Ethical issues are of great importance for organizations that build their operations and structure on moral values in particular. The emergence of unethical behaviours and actions in organizations has led to the need to announce these behaviours and actions both the organization and outside the organization. At this point, an associate can be passed by "whistleblowing", ie, the disclosure of information, before it is damaged by unethical behaviours and actions. The concept of whistleblowing implies that immoral situations in the organization are reported to those who have the power and authority to solve the problems by those who have knowledge about these situations. It is also possible to determine the negative effects of the organizational authorities in the organization and to protect the organization values such as the workload will decrease at the point of inspection. Whistleblowing allows whistleblowers to produce a lot of positive output, but whistleblowers can face criminals in various forms in organizations and face risks. The first is the concept of psychological abuse, or "Mobbing," which is considered to be a very popular concept in recent years, leading to organizational restlessness. In this context, the aim is to examine the effects of the whistleblowing and mobbing relationship on the organization and to present the solution proposals. In terms of organizations, the examination of the effects of the whistleblowing thought, seen as a control strategy, on human capital in relation to mobbing enhances the importance of studying.

Keywords: Whistleblowing, Mobbing, Organizational Behaviour.

15 Mart 2018

II. OTURUM: 14:00-15:30

PANEL 2: Siyasi Tarih

YER: B AMFİ 3

Panel Başkanı: Doç. Dr. Tuncay ÖNDER

-Mübadelenin Doğurduğu Ötekileştirilmiş Aidiyet Kimliğinin Sunumu: Dedemin İnsanları Filmi Üzerine Bir İnceleme

HIDIR POLAT (GAZİOSMANPAŞA ÜNİ.)

ASLI ÖZTÜRK TERZİ

(GAZİOSMANPAŞA ÜNİ.)

-Nazi Almanyası'nda Kadın: Wendy Lower'ın Hitlerin Şirret Kadınları Adlı Eserine Yansıyan Kadın Portreleri

BURCU ÖZTÜRK (TRAKYA ÜNİ.- NAMIK KEMAL ÜNİ.)

-Siyasette Mekân Olgusunun Kitle İletişim Araçlarına Taşınması (Mekân ve Siyaset)
İKRAM BAĞCI (İSTANBUL MEDENİYET ÜNİ.)

MÜBADELENİN DOĞURDUĞU ÖTEKİLEŞTİRİLMİŞ AİDİYET KİMLİĞİNİN SUNUMU: DEDEMİN İNSANLARI FİLMİ ÜZERİNE BİR İNCELEME

Hıdır POLAT¹⁵, Aslı ÖZTÜRK TERZİ¹⁶

İnsanın toplumsal bir varlık olarak tanımlanmasında önemli bir katkısı olan aidiyet kimliğinin toplumsal düzenin merkezinde yer aldığını söylemek mümkündür. Aidiyet kimliği, birey olarak var olmanın topluma duyulan aidiyet duygusu çerçevesinde şekillenmesidir. Yaşadığı alana ve birlikte yaşadığı insanlara duyulan aidiyet duygusu yaratılan ortak kültür, imaj ve değerleri benimsemekte en önemli etkenlerdendir. Ortak kültür, imaj ve değerlerle yaratılan bütünün bir parçası olmak anlamına gelmektedir. Ayrıca bireylerin toplumsallaşması noktasında kültürel değerler, tarihsel bir nitelik taşımakta olup geçmişten günümüze ortak bir kültür yapısı oluşturabilmiş bireylerin ürünü olan örf, adet, gelenek, görenek çerçevesinde topluluk üyesi olan bireylerin yaşam evrelerinde önemli bir etkiye sahiptir. Topluluğun üyesi haline gelen bireyler, yaratılan ortak alan ve ortak düşünce tarzları ile hayatı anlamlandırmaktadır. Mübadele gibi bireylerin zorunlu göçe tabi tutularak yurt bildikleri ve aidiyet hissettikleri topraklardan gönderilmesi ve gönderildikleri yeni toprakları yurt bilmesi ve aidiyet hissetmeleri zorunlulukları ötekileştirilmiş aidiyet kimliklerinin ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Bu çerçevede oluşan aidiyet kimliği bireyin kendisini ait olduğu topluluğun bir üyesi olarak görmesini ve bu kimliği benimsemesini sağlarken bir yandan da değişen yaşam alanı ve geçmişteki kimliği arasına sıkışmasına neden olmaktadır. Günümüzde yaşanan teknolojik gelişmeler sosyal, siyasal ve kültürel alanda dönüşümler yaşanmasına neden olmaktadır. Bir sanat dalı olan sinema, bu dönüşümlerin gücüyle değişen kimlikleri de gözler önüne sermektedir. Bu bağlamda, ötekileştirilmiş aidiyet kimliğinin sinemada temsil edilmiş biçimi, “Dedemin İnsanları” filmi çerçevesinden göstergebilimsel çözümleme yöntemi ile incelenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sinema, Aidiyet, Kimlik, Dedemin İnsanları.

¹⁵ Öğr. Gör. (Teaching Assistant), Gaziosmanpaşa Üniversitesi Artova Meslek Yüksekokulu (Gaziosmanpaşa University, Artova Vocational School of Higher Education), hidir.polat@gop.edu.tr.

¹⁶ Öğr. Gör. (Teaching Assistant), Gaziosmanpaşa Üniversitesi Artova Meslek Yüksekokulu (Gaziosmanpaşa University, Artova Vocational School of Higher Education), asli.ozturk@gop.edu.tr.

PRESENTATION OF THE ALIENATED IDENTITY OF BELONGING RESULTING FROM THE POPULATION EXCHANGE: A STUDY ON THE FILM DEDEMİN İNSANLARI

It is possible to say that the identity of belonging, which has a significant contribution to the definition of man as a social being, is at the center of social order. Identity of belonging is existence as an individual taking shape within the sense of belonging towards the society. The sense of belonging towards the living environment and the people you live with is the most important factor in adopting the common culture, image and values created. It means being a part of a whole created by common culture, images and values. In addition, in the socialization of individuals, cultural values possess a historical quality and a significant influence in the life stages of individuals who are members of society as part of customs, habits, traditions and mores created by individuals who managed to create a common cultural structure from past to present. Individuals who become members of the community make sense of life by creating common areas and common ways of thinking. Like the population exchange, exiling individuals from their homelands to which they have a sense of belonging with compulsory immigration and their obligation to belong to new homelands causes the emergence of alienated identities of belonging. In this context, the newly created identity of belonging causes the individual to see themselves as a member of the community to which they belong and embrace it, while also causing them to become stuck between the changing living environment and the identity of the past. Today's technological developments cause social, political and cultural transformations. The art of cinema also reveals the identities changing through the power of these transformations. In this context, the representation of the alienated identity of belonging in the cinema is examined by the semiological analysis method from the viewpoint of the film "Dedemin İnsanları".

Keywords: Cinema, Belonging, Identity, Dedemin İnsanları.

NAZİ ALMANYA’SINDA KADIN: WENDY LOWER’IN *HİTLERİN ŞİRRET* *KADINLARI* ADLI ESERİNE YANSIYAN KADIN PORTRERLERİ

Burcu ÖZTÜRK*

Weimar Cumhuriyeti zamanında söz hakkına sahip olan kadınlar, 1933 yılında Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisi’nin (NSDAP) iktidara gelmesiyle yönetim katında yer alamamıştır. Peki Hitler’in askerleri acımasızca insanları infaz ederken, bu dönemin kadınları ne yapmaktadır? Hemşire, öğretmen, sekreter, asker eşleri, anneler...Wendy Lower’ın *Hitlerin Şirret Kadınları* adlı eserinde; Birinci Dünya Savaşı sonrasında doğan Nazi milliyetçiliği akımına şahit olan kadınlar bu soykırıma nasıl dahil olmuştur? Savaş döneminin kara günlerinin şahitleri olan bu kadınlar neler yaşamıştır ve neler yaşatmışlardır? Her zaman duygusal, narin ve yufka yürekli olarak karşımıza çıkan kadınlar, Nazi Almanyasında da bu özellikleri ile nitelendirilebilirler mi? sorularına cevap aranmıştır. Bu eserde mesleki hırs, tutku ve maddi ihtiyaçlar nedeniyle gözlerini karartabilen, bilindik özelliklerinin dışına çıkan kadın portreleri yansıtılmıştır. Farklı meslek gruplarından on üç kadının hayatı ve şahitlikleriyle Nazi Almanyası gerek belgelerle, gerek sağ kalan kurbanların ifadeleriyle dile getirilmiştir. Ayrıca *Hitlerin Şirret Kadınları* adlı eser bu dönemde göz ardı edilen kadınların nasıl cinayet işlediklerini, perde arkasında birçok suça tanıklık eden ve yapılan soykırıma katkıda bulunan, suç ortaklığı yapan kişilerin varlığını gözler önüne sermiştir. Bu çalışmada Nazi Almanyası kadınlarının özellikleri mercek altına alınacak ve dönemin insan üzerindeki etkileri ifade edilmeye çalışılacaktır. Farklı meslek gruplarından oluşan kadın örnekleriyle sosyolojik ve tarihsel inceleme yöntemleri kullanılarak Nazi Almanyası’ndaki farklı kadın portreleri ortaya konulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Nazi Almanyası, Hitler, Soykırım, Suç, Kadın.

* Doktora Öğrencisi (Graduate Student, Doctorate), Trakya Üniversitesi- Namık Kemal Üniversitesi, Alman Dili ve Edebiyatı Bölümü (Trakya University - Namık Kemal University, Department of German Language and Literature), burcuozturk@gmail.com.

WOMEN IN NAZI GERMANY: PORTRAITS OF WOMEN IN WENDY LOWER'S WORK "HITLER'S FURIES"

When the National Socialist German Workers' Party (NSDAP) came to power in 1933, there were no place in government for women who had the right to speak in the time of the Republic of Weimar. So, what the women of this era were doing, when Hitler's soldiers ruthlessly execute people? Nurses, teachers, secretaries, military wives, mothers... In her work *Hitler's Furies*, Wendy Lower searched the answers to the questions: How women who witnessed the Nazi nationalism movement which emerged after the First World War have been involved in the genocide? How did these women who witnessed the black days of the war live, and what kept them alive? Can the women who are always emotional, delicate and soft-hearted, be characterized by these features in Nazi Germany? This work reflects female portraits that are beyond the known properties that can obscure their eyes due to professional ambitions, passion and material needs. The data about the lives of thirteen women from different professions were collected by documentary films and stories of survivors and witnesses of Nazi Germany. In addition, the work *Hitler's Furies* exposed the existence of those who had been involved in the murder of the ignorant women who were witnesses this period, and who contributed to the genocide and witnessed many crimes behind the scenes, tells how women who were ignored during this period have committed murder. In this study, the characteristics of Nazi Germany's women will be examined and the effects of period on the human will be tried to be expressed. Different women's portraits of Nazi Germany will be revealed by using sociological and historical analysis methods with female samples from different professions.

Keywords: Nazi Germany, Hitler, Genocide, Crime, Woman.

SİYASETTE MEKÂN OLGUSUNUN KİTLE İLETİŞİM ARAÇLARINA TAŞINMASI

(Mekân ve Siyaset)

İkram BAĞCI¹⁷

Uçsuz bucaksız büyüklükler, boşluk ve hiçlik gibi anlamlara gelen “mekân” kavramı; Locke’e göre dokunma ve görme duyusuyla kazanılır, Descartes ve Leibniz’e göre mekân gerçek değil, mantıksaldır. Kentleşme ve büyümenin artması politik mücadele alanlarının daralmasına ve toplumun siyasete karşı duyarsız hale gelmesine yol açmıştır. Siyasetin vatandaş tarafından yönlendirilmesi gerekirken, metropolleşen kentlerde yurttaşlar artık vergi mükellefi ve kamu hizmeti verilen kişiler haline gelmişlerdir. Bu şartlar altında farklılaşan politika ise bir sanat ve devlet idaresine dönüşerek kentlerde girişimciliğin artırılması haline getirilmiştir. Bu siyasal alan daralmasının en etkili çözüm yollarından birisi teknolojik yeniliklerin başdöndürücü kolaylıklarını iletişim teknikleri aracılığıyla siyasetteki mekân olgusuna aktarmak olmuştur. Sanal ortamlar, insanların akıllarından ziyade duygularına hitap ederek politik meseleler yerine siyasetçinin üslubu ve kişiliğini ön plana çıkartarak algı oluşturan mekânlardır. İletişim teknolojilerinin bu gücünü kullanmak isteyen siyasetçiler medyada tekelleşerek rakiplerinin politik mekânlarını daraltmak isterler. Bu medyakrasiye dayalı kontrolsüz politik güce sahip olanlar birçok hükümetten daha güçlü hale gelirler. Özellikle seçim dönemlerinde medya patronları ve köşe yazarlarının etki altına alınması, iktidar partisinin baskıları TV kanallarının özgürce yayın yapmasına engel olmakta, ya da medya patronları kendi ideolojisine göre politika yapılmasına izin vermektedir. Bu bağlamda, bu çalışmanın amacı, siyasetçilerin rakiplerine karşı politik mücadelede yenedünya medyasını politik mekâna çevirmesinin önemini belirlemektir.

Anahtar Kelimeler: Siyaset, Mekan, Kentleşme, Medyakrasi, Politik Mekan.

¹⁷ Doktora Öğrencisi (Graduate Student, Doctorate), İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi A.B.D (İstanbul Medeniyet University, Department of Political Sciences and Public Administration), bagcikram@gmail.com.

THE TRANSFER OF POLITICAL SPACE TO MASS COMMUNICATION TOOLS

(Space and Politics)

The concept of "space" which means vast quantities, emptiness and nothingness, is according to Locke, won by the sense of touch and sight and according to Descartes and Leibniz, space is logical and not real. The increase of urbanization and growth led to the narrowing of the fields of political battles and the insensitivity of the society towards politics. While politics should be directed by the citizens, citizens in metropolitan cities have now become taxpayers and people that are served by public servants. Politics, which have changed under these circumstances, turned into an art and state administration and has been used for increasing entrepreneurship in cities. One of the most effective solutions to this narrowing of the political space has been to transfer the dizzying conveniences of technological innovations to the space of politics through communication techniques. People perceive events emotionally, visually, symbolically or selectively. Virtual environments are spaces that appeal to the senses instead to the minds of people and create a perception by bringing the style and personality of the politician instead of the political affairs into the foreground. Politicians, who want to use this power of communication technologies want to monopolize the media and narrow down the political spaces of their opponents. People who have uncontrolled political power based on this media become more powerful than most governments. Particularly during election periods, the dominance of media moguls and columnists and the pressure of the ruling party on TV channels hinders them to broadcast freely or media moguls may only allow politics according to their own ideology. Within this context, the aim of the study is to determine the importance of transferring the media of the new world into political space in the political battle of politicians against their opponents.

Keywords: Politics, Space, Urbanisation, Power of Media, Political Space.

15 Mart 2018

II. OTURUM: 14:00-15:30

PANEL 3: Sağlık Yönetiminde Davranışsal Süreç

YER: **B AMFİ 4**

Panel Başkanı: Prof. Dr. Emine ORHANER

-Bireylerin Sağlık Algılarının Belirlenmesine Yönelik Bir Araştırma
DİLEK USLU (GAZİ ÜNİ.)

-Sağlık Yönetimi Öğrencilerinin Teknoloji Yeterlilik ve Farkındalık Durumlarını
Belirlemeye Yönelik Nitel Bir Araştırma

FATMA MANSUR (GAZİ ÜNİ.)

-Sağlık Hizmetlerinde İdarenin Sorumluluğu

GENCER KARAGENÇ (ANKARA YILDIRIM BEYAZIT ÜNİ.)

BİREYLERİN SAĞLIK ALGILARININ BELİRLENMESİ

Dilek USLU¹⁸

Bu araştırma bireylerin sağlık algılarının belirlenmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir. Tanımlayıcı tipte olan bu çalışmada örneklem seçimine gidilmemiş, 2017 Eylül ayında kartopu örnekleme yöntemi ile çalışmaya katılmayı gönüllü kabul eden 1017 kişi araştırmaya dâhil edilmiştir. Araştırmanın verileri, sosyodemografik veri formu ve Sağlık Algısı Ölçeği ile toplanmıştır. Diamond ve arkadaşları (2007) tarafından geliştirilen Kadioğlu ve Yıldız (2012) tarafından Türkçe'ye uyarlanarak geçerlilik ve güvenilirlik çalışması yapılan Sağlık Algısı Ölçeği kullanılmıştır. 15 maddeden oluşan ve dört alt faktörü bulunan beşli likert tipi bir ölçektir. Araştırmaya katılan bireylerin %69'unun kadın, % 26'sının aylık gelir düzeyinin 3001-4500 arası olduğu, % 53'ünün lisans mezunu, % 38'inin memur, % 45'inin sağlık güvencesinin SSK olduğu, %79'unun özel sağlık güvencesinin olmadığı, % 90'ının sağlıkla ilgili sorunlarda interneti kullandığı, % 77'sinin kronik bir rahatsızlığının olmadığı belirlenmiştir. Araştırma sonucunda bireylerin sağlık algılarının orta düzeyde olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bireyler en yüksek puan ortalamasını kontrol merkezi boyutundan, en düşük puan ortalamasını ise öz farkındalık ve sağlığın önemi boyutlarından almışlardır. Elde edilen sonuçlar doğrultusunda, bireylerin kendi sağlıklarının farkında olmaları ve sağlıklarının önemini fark etmeleri için destekleyici programların yürütülmesi gerektiği tavsiyesinde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Algısı, Kontrol Merkezi, Kesinlik, Sağlığın Önemi, Öz Farkındalık.

¹⁸ Arş. Gör. Dr. (Research Assistant Dr.), Gazi Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Sağlık Yönetimi Bölümü (Gazi University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of Health Management), duslu@gazi.edu.tr.

DETERMINATION OF THE PERCEPTION HEALTH OF INDIVIDUALS

This research was implemented to determine the health perceptions of individuals. In this descriptive study, sample selection was not made. In September 2017, 1017 people who volunteered to participate in the study by snowball sampling method were included in the survey. The data of the study were collected by the sociodemographic form and The Perception of Health Scale. The Perception of Health Scale was developed by Diamond et al. (2007) and adapted to Turkish and validity and reliability studies were performed by Kadioglu and Yildiz (2012). The Perception of Health Scale is a quintet likert type scale composed of 15 items and four sub-factors. Of the individuals participating in the survey, 69% were female, 26% had monthly income of 3001-4500, 53% were bachelor degree, 38% were officer, 45% had health insurance, 79% hadn't private health insurance, 90% had used the internet for health related problems and 77% had no chronic illness. As a result of the research, it is concluded that the health perceptions of the individuals are moderate. Individuals took the highest score average from the center of control dimension and the lowest score average from self-awareness and importance of health dimensions. In the light of the results obtained, it has been suggested that supportive programs should be implemented in order for individuals to be aware of their own health and to recognize the importance of their health.

Keywords: Perception of Health, Center of Control, Certainty, Importance of Health, Self-Awareness.

SAĞLIK YÖNETİMİ ÖĞRENCİLERİNİN TEKNOLOJİ YETERLİLİK VE FARKINDALIK DURUMLARINI BELİRLEMeye YÖNELİK NİTEL BİR ARAŞTIRMA

Fatma MANSUR¹⁹

Teknolojik gelişmelerin en hızlı şekilde gelişim ve değişim gösterdiği alanların başında sağlık sektörü gelmektedir. Sağlık alanında kullanılan pek çok bilgi sistemi ile bilgi ve iletişim teknolojileri bulunmasına rağmen sağlık kurumlarının yönetiminde en fazla kullanılan teknolojilerin; ofis otomasyon sistemi ve hastane bilgi yönetim sistemleri olduğu görülmektedir. Sağlık kurumlarında kullanılan hastane bilgi yönetim sistemlerinin uygulama yazılımlarının profesyonel olmayan sağlık yöneticileri tarafından yönetilmesi bu yazılımların başarı düzeyini olumsuz etkilemektedir. Yazılımlar ne kadar güçlü olurlarsa olsunlar başarı düzeyleri kullanıcı ve yöneticilerin bilgi ve tecrübe düzeyleri ile sınırlı kalmaktadır. Bu açıdan bakıldığında sağlıkta iyileştirmesi zorunlu alanlarından biri de sağlık yöneticilerinin bilgi teknolojilerini etkili kullanımıdır (Ak, 2009). Bu çalışmada, Ankara'da sağlık yönetimi eğitimi alan lisans öğrencilerinin teknolojik yeterliği, aldıkları teknoloji eğitiminin yeterliği, eğitimin başarı veya başarısızlığının nedenleri, eğitime yönelik önerileri, teknoloji kabul ve kullanım durumları, teknolojik gelişmeleri takip etme ve uygulama durumlarını belirlemeye yönelik verileri elde etmek amacıyla odak grup görüşmeleri yapılmıştır. Ankara'da Sağlık Yönetimi öğrencilerinin katılımıyla 6 odak grupta toplam 53 öğrenci ile görüşme yapılarak veriler elde edilmiştir. Yapılan odak grup görüşmelerinin analizi sonucunda Öğrencilerin Word'u, PowerPoint'i kullanıcı düzeyinde iyi Excel'i ise basit düzeyde kullanabildiği görülmüştür. Teknolojiye özel olarak ilgi duyduğunu belirten öğrenciler kendi çabaları ile Word, Excel ve PowerPoint'i ileri düzeyde kullanmaktadır. Teknoloji kullanımının öğrencilik ve iş hayatında çok önemli ve gerekli olduğunu öngören ve programları merak ederek yeni uygulamaları keşfetmekten hoşlanan öğrenciler bilgisayar kursuna giderek bilgisayar kullanma becerilerini geliştirmiştir. Öğrencilerin yarısından fazlası üniversitede bilgi ve iletişim teknolojilerine yönelik yeni bir şey öğrenmediğini ve eğitimi yeterli bulmadığını, özellikle staj sonrasında üniversitede verilen bilgi ve iletişim teknolojileri eğitiminin yetersizliğinin farkına vardığını belirtmiştir. Bilgi ve iletişim teknolojilerinin etkin kullanımı için ileri düzey Office Programları eğitiminin uygulama ağırlıklı olarak verilmesi gerektiğini düşünen öğrenci sayısı da oldukça fazladır.

Anahtar Kelimeler: Teknoloji yeterliliği, Teknoloji Farkındalığı, Sağlık Yönetimi, Teknoloji Kabul ve Kullanımı, Bilgi ve İletişim Teknolojileri.

¹⁹ Arş. Gör. Dr. (Research Assistant Dr.), Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Sağlık Yönetimi Bölümü (Gazi University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of Health Management), fatma.akdemir@gazi.edu.tr.

A QUALITATIVE RESEARCH TO DETERMINE THE HEALTH MANAGEMENT STUDENTS' TECHNOLOGY AWARENESS AND COMPETENCE

The health sector is at the forefront of the areas where technology shows the fastest development and change. Although there are many information systems and information and communication technologies at present in the field, the most used technologies in the management of health institutions are found to be the office automation system and hospital information management systems. The fact that the application software of the hospital information management systems used in health institutions are managed by non-professional health care providers negatively affects the success level of the software. No matter how powerful the software is, the level of success is strictly limited to the knowledge and experience of users and administrators. Considering the mentioned point, one of the compulsory areas to be improved in the health system is the effective use of information technology by health managers (Ak, 2009). This study aims at obtaining data through the use of focus group meetings to determine the technological competence of undergraduate students in health management education in Ankara, the sufficiency of the technology education they have received, the reasons for the success or failure of the education, recommendations regarding the education, technology acceptance and use, and following and implementing the technological developments. A total of 53 health management students in Ankara were interviewed in 6 focus groups for data collection. As a result of the analysis of the focus group interviews, it was determined that the students were able to use the Word, PowerPoint at the user level and Excel at the simple level. The students who express their personal interest in technology use Word, Excel, and PowerPoint at the advanced level based on their own efforts. The students who envisage that technology use is crucial and necessary both for their studies and career and like to explore new applications by wondering about the programs have improved their computer skills by taking computer courses. More than half of the students stated that they had not learned anything new about information and communication technologies in the university and found the education inadequate and that they came to a realization about the inadequacy of the information and communication technology education in the university especially in the aftermath of the internship. The number of students who think that the training of advanced Office programs should be provided mainly for the effective use of information and communication technologies is also quite high.

Keywords: Technological Competence, Technological Awareness, Health Management, Technology Acceptance and Use, Information and Communication Technologies.

SAĞLIK HİZMETLERİNDE İDARENİN SORUMLULUĞU

Gencer K. KARAGENÇ²⁰

İdare sağlık görevlileri vasıtasıyla birçok eylem ve işlem tesis etmektedir. Bu yapılan işlem ve eylemlerden ötürü kimi zaman zararlar doğabilmekte ve bu zararların hukuk devleti ilkesi gereğince giderilmesi gerekmektedir. Sağlık faaliyetleri temel hak ve özgürlükleri üzerinde dahi etki doğurucu nitelikte faaliyetlerdir. Bundan dolayı idarenin bu faaliyetlerinden doğan sorumluluğuna ilişkin özel hususların, genel sorumluluk ilkeleri esas alınarak belirlenmesi gerekir. Sağlık hizmeti diğer kamu hizmetlerinden ayrılan bir niteliğe sahiptir. Bu kamu hizmeti kimi faaliyetleri itibariyle insanların vücut bütünlükleri üzerinde dahi etkiler doğurabilmektedir. Bundan dolayı birçok olayda kişilerin zararı ve idarenin kusuru unsurları da ortaya çıkmaktadır. Bir başka ifadeyle sağlık hizmetlerinden dolayı sıklıkla idarenin sorumluluğu kavramına başvurulmaktadır. Sağlık hizmetinin yapısı gereği yerine getirilmesi esnasında diğer kamu hizmetlerine oranla daha fazla zarar oluşturma potansiyeli bulunmaktadır. Bu yüzden birçok kararda idarenin sorumluluğuna başvurulduğu görülmektedir. Danıştay sağlığın doğası gereği özünde risk barındıran bir faaliyet olduğunu belirterek, tazmin sorumluluğuna giderken diğer kamu hizmetlerine oranla daha farklı bir inceleme yapmaktadır. Sağlık hizmetlerinden kaynaklanan zararların giderilmesi için idari yargı makamları eskiden ağır hizmet kusuru kavramını ararken , güncel kararlarda bu unsura yer verilmediğini görmekteyiz. Özellikle Danıştay kararlarında tarihsel süreç içerisinde bu anlayıştan vazgeçilmiştir. Bu ifade kararlarda yer alsa dahi sadece kusurun yoğunluğunu belirtmek için kullanılmaktadır. Bu çalışmada ilk olarak idarenin sorumluluğu kavramı anlatılmıştı, sonrasında ise idarenin sağlık hizmetinden kaynaklanan sorumluluğu konusu yargı içtihatları eşliğinde analiz edilmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sağlık Kamu Hizmeti, İdarenin Sorumluluğu, Kusurlu Sorumluluk, Kusursuz Sorumluluk, Ağır Kusur.

²⁰ Arş. Gör. (Research Assistant), Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi (Ankara Yıldırım Beyazıt University), gencerkaragenc@gmail.com.

RESPONSIBILITY OF ADMINISTRATION IN HEALTH PUBLIC SERVICE

The administration establishes many actions and transactions through health officials. Damage may occur from time to time because of these actions and these damages must be remedied in accordance with the rule of law principle. Health activities are activities that have an impact on fundamental rights and freedoms. For this reason, specific aspects of the responsibility of the employee arising from these activities must be determined on the basis of general accountability principles. Health care is of a quality that separates other public services. This public service may cause effects on people's body integrity as a result of their activities. Therefore, in many cases, the elements of the harm and disuse of the person are revealed. The structure of the health service has the potential to cause more harm than other public services. Therefore, it appears that many decisions have been taken to account for their responsibilities. The Council of State conducts a different examination compared to other public services when it goes to compensation responsibility, stating that the nature of health is an inherently risky activity. In order to eliminate the damages caused by health services, the administrative judicial authorities used to look for the concept of gross fault, but we see that this factor is not included in the current decisions. Especially in the decisions of the Council of State, this understanding has been abandoned in the historical process. Even if this statement is included in the decision, it is used only to indicate the intensity of the defect. In this study, firstly the concept of accountability was explained and then the responsibility of the care of the care was tried to be analyzed in the context of judicial jurisprudence.

Keywords: Health Public Service, Responsibility of Administration, Fault Liability, Liability Without Fault, Gross Fault.

15 Mart 2018

II. OTURUM: 14:00-15:30

PANEL 4: Devlet Dışı Aktörler

YER: **B AMFİ 5**

Panel Başkanı: **Doç. Dr. Fatma TAŞDEMİR**

-Sosyal Öğrenme Kuramı Bağlamında Uluslararası Terörizmi Anlamak: El-Kaide Örneği

BETÜL ÖZYILMAZ KIRAZ (GAZİ ÜNİ.)

-Devlet Dışı Silahlı Aktörlerin İnsancıl Hukuk Sorumluluğu: Suriye Örneği

NİHAN ÖZAY (GAZİ ÜNİ.)

SOSYAL ÖĞRENME KURAMI BAĞLAMINDA ULUSLARARASI TERÖRİZMİ ANLAMAK: EL-KAİDE ÖRNEĞİ

Betül ÖZYILMAZ KİRAZ²¹

Uluslararası olarak nitelen terör örgütleri, farklı coğrafyalardan gelen farklı ulusal kimliklere mensup kişileri aynı hedef altında bir araya getirmektedir. Dünya çapında yayılmış olan bu örgütler, yerel gruplarla da işbirliği içinde hareket etmektedir. Oluşumları itibarıyla uluslararası nitelik taşıyan bu örgütlerin eylemleri de uluslararası yankı uyandırmakta; bu eylemler, eylemlerin gerçekleştiği toprakların ötesinde sınır aşan sonuçlar doğurmaktadır. Bu özellikleri, uluslararası terör örgütlerini uluslararası ilişkilerin geleneksel aktörlerinden ayırmakta ve buna bağlı olarak da uluslararası ilişkiler literatüründeki geleneksel yaklaşımların ötesine geçen disiplinlerarası bir çalışmayı gerektirmektedir. Bu gerekliliği yerine getirme yolunda bir adım olarak bu makale, psikoloji disiplinine ait sosyal öğrenme kuramı bağlamında uluslararası terörizmin incelenmesi ile ilgilenmektedir. Sosyal öğrenme kuramı, saldırganlığın öğrenilen bir davranış olduğunu varsaymaktadır. Buna göre saldırgan davranışın sonuçları; nasıl gerçekleşeceği; hangi hedefe yöneltileceği; nasıl meşrulaştırılacağı ve ne zaman uygun olduğu gözlem yoluyla öğrenilmektedir. Saldırgan davranışın bir formu olarak terörizm de sosyal olarak öğrenilen bir olguyu ifade etmektedir. Terörist davranış, sosyal etkiler ve öğrenme deneyimleri sonucunda ortaya çıkmaktadır. Potansiyel teröristler, sosyal öğrenme ortamlarında birbirlerine bağlanmakta, fikirlerini paylaşmakta ve terör eylemini gerçekleştirme kabiliyeti kazanmaktadır. Bu çalışmanın örnek olayını oluşturan el-Kaide terör ağı özelinde düşünüldüğünde temel sosyal öğrenme çevreleri, medreseler, camiler, eğitim kampları ve interneti kapsamaktadır. Çalışma boyunca, terörizm fikrinin ve terör eylemlerinin sosyal olarak öğrenilen bir süreç olduğu görüşü, bu çevrelerin el-Kaide terörünün öğrenilmesi ve meşrulaştırmasında oynadıkları rol üzerinden ortaya konulmaya çalışılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası Terör, Terörist Davranış, el-Kaide, Sosyal Öğrenme Kuramı, Sosyal Öğrenme Çevreleri.

²¹ Arş. Gör. (Research Assistant), Gazi Üniversitesi, İİBF, Uluslararası İlişkiler Bölümü (Gazi University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of International Relations), betulozyilmaz@yahoo.com.

UNDERSTANDING INTERNATIONAL TERRORISM IN THE CONTEXT OF SOCIAL LEARNING THEORY: THE CASE OF AL-QAEDA

International terrorist organizations bring people with different national identities from different parts of the world together under the same goal. These worldwide organizations collaborate with local groups as well. Not only does their formation is international, but also their activities are international in the sense of their impact. The effect of their activities reaches beyond the territories in which they are carried out. These characteristics and dynamics of their own make international terrorist organizations distinct from traditional actors in international politics and require looking well beyond the traditional approaches in international relations scholarship. In an attempt to meet this requirement, this article is primarily concerned with international terrorism in the context of social learning theory in psychology discipline. Social learning theory assumes aggression to be a learned behavior. It follows that consequences of aggression, how to do it, to whom it should be directed, what provocation justifies it, and when it is appropriate are learned through observation. Drawing on this assumption, it is argued that terrorism, a specific type of aggressive behavior, can also be learned. Terrorist behavior comes to exist as a result of social influence and learning experiences. Potential terrorists bond together and learn skills and ideas in social learning environments. For al-Qaeda network madrassas, mosques, training camps and internet are mostly referred social learning environments. Throughout the article the idea of terrorism and terrorist behavior as socially learned things and the role of social learning environments in learning and justification of al-Qaeda terrorism is analyzed.

Keywords: International Terrorism, Terrorist Behavior, al-Qaeda, Social Learning Theory, Social Learning Environments.

DEVLET DIŞI SİLAHLI AKTÖRLERİN İNSANCIL HUKUK SORUMLULUĞU: SURIYE ÖRNEĞİ

Nihan ÖZAY*

En az bir yönden devlet dışı silahlı aktörlerin katılımıyla meydana gelen uluslararası nitelikte olmayan silahlı çatışmalar gerek yoğunluğu gerekse süresi bakımından insanlık açısından oldukça vahim sonuçlar doğurmaktadır. Devletler gibi devlet dışı silahlı aktörler de uluslararası nitelikte olmayan silahlı çatışmalarda insancıl hukuk ihlalleri gerçekleştirmektedir. Devlet dışı silahlı aktörlerin insancıl hukuk ihlallerinin önüne geçebilmek için bu aktörlerin insancıl hukuk kurallarına uymaları sağlanmalıdır. Uluslararası hukukun devlet merkezli yapısı nedeniyle devlet dışı silahlı aktörler ne insancıl hukuk kurallarının oluşum sürecine dahil olabilmekte ne de bu kurallara taraf olabilmektedir. İnsancıl hukuk kurallarının devlet dışı silahlı aktörlere bazı yükümlölükler getirdiği genel olarak kabul edilmekle beraber kurallara taraf olamayan devlet dışı silahlı aktörlerin bu kurallarla bağlı oluşunun yasal dayanağı belirsizdir. Uluslararası nitelikte olmayan silahlı çatışmaları düzenleyen kuralların devlet dışı silahlı aktörler üzerinde bağlayıcılığının yasal dayanağının belirlenmesi bu aktörlerin kurallara uymasını sağlayabilmek ve gerçekleştirdikleri insancıl hukuk ihlalleri nedeniyle bu aktörlere sorumluluk yükleyebilmek için oldukça önemlidir. Günümüzde devlet dışı silahlı aktörlerin sahip olduğu kurumsal, mali ve ekonomik güç bu aktörlerin doğrudan sorumluluğu konusunu çok daha önemli bir noktaya taşımaktadır. Bu çalışmada ilk olarak uluslararası nitelikte olmayan silahlı çatışmaları düzenleyen kuralların devlet dışı silahlı aktörler üzerinde bağlayıcılığının yasal dayanağını belirleyerek, devlet dışı silahlı aktörlerin doğrudan sorumluluğunun doğasını açıklamayı amaçlayan temel teoriler detaylı bir şekilde incelenecektir. Ardından 2011'den bu yana devam eden Suriye İç Savaşı'nda faaliyet gösteren devlet dışı silahlı aktörlerin insancıl hukuk ihlalleri incelenecek ve devlet dışı silahlı aktörlerin doğrudan sorumluluğu konusu Suriye özelinde tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Devlet Dışı Silahlı Aktörler, Uluslararası Nitelikte Olmayan Silahlı Çatışmalar, Doğrudan Sorumluluk, Uluslararası İnsancıl Hukuk, Suriye İç Savaşı.

* Yüksek Lisans Öğrencisi (Graduate Student, Masters), Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Uluslararası İlişkiler Anabilim Dalı, Ortadoğu ve Afrika Çalışmaları Bilim Dalı (Gazi University, Social Sciences Institute, Department of International Relations, Middle East and African Studies Program), nhnozay@gmail.com.

HUMANITARIAN LAW RESPONSIBILITY OF NON-STATE ARMED ACTORS: SYRIA EXAMPLE

Non-international armed conflicts that have taken place with the participation of non-state armed actors from at least one direction cause considerably serious consequences both in terms of their intensity and duration. Just like states, non-state armed actors also violate rules of humanitarian law in non-international armed conflicts. In order to prevent non-state armed actors from violating the humanitarian law, it must be ensured that these actors comply with the rules of humanitarian law. Due to the state centric structure of international law, non-state armed actors can be involved neither in the process of the formation of humanitarian rules, nor can they become parties to these rules. It is generally accepted that non state armed actors fighting in a non-international armed conflicts are bound by the rules of international humanitarian law despite not being party to the relevant treaties. Nevertheless the legal basis underpinning the application of humanitarian law to non-state armed actors is uncertain. Identification of the legal basis of the binding of rules regulating non-international armed conflicts on non-state armed actors is highly crucial to ensure that these actors comply with the law and to impose liability on those actors for humanitarian violations they have committed. The institutional, financial, and economic power that today's non-state armed actors have carries the issue of the direct responsibility of these actors to a more important point. In this study, the basic theories aiming to explain the nature of the direct responsibility of non-state armed actors will be examined in detail by identifying the legal basis for the binding of rules regulating non-international armed conflicts on non-state armed actors. Then, the humanitarian law violations of non-state armed actors in the Syrian Civil War that have been going on since 2011 will be examined and the issue of the direct responsibility of non-state armed actors will be discussed in terms of the case of Syria.

Keywords: Non-State Armed Actors, Non-International Armed Conflicts, Direct Responsibility, International Humanitarian Law, Syrian Civil War.

15 Mart 2018

III.OTURUM: 15:40-17:00

PANEL 1: Uluslararası İlişkiler Öğrenci Paneli

YER: B AMFİ 2

Panel Başkanı: Prof. Dr. Gonca BAYRAKTAR DURGUN

-Katalonya Meselesi

KÜBRA DENİZ(GAZİ ÜNİ.)

-A Glimpse of Feminism's History in Turkey

JİHAD İBNOU (GAZİ ÜNİ.)

-ABD Dış Politikası ve Doktrinler

BÜŞRA YILMAZ (GAZİ ÜNİ.)

-Geçtiğimiz On Yılda İran'da Sosyal Hayatın Gelişim Seyri ve Dış Devletlerin Etkisi

ALİ ÖZKÖRÜKÇÜ (GAZİ ÜNİ.)

KATALONYA’NIN ÖZERKLİK YOLCULUĞU VE KATALANLARIN İSPANYA’DAN AYRILMAK İSTEME GEREKÇELERİ

Kübra DENİZ²²

15. yy’dan beri İspanya’ya bağlı olarak yaşayan Katalonya 19. yy’dan itibaren pek çok bağımsızlık mücadelesine sahne olmuştur. Özerklik statüsünü yeterli görmeyen ve bağımsız olma yolunda genel olarak üç başlık üzerinde gerekçe sunan Katalonya, ekonomik anlamda İspanya Hükümeti’ne kazandığından fazlasını verdiğini, tarihsel olarak sahip olduğu tecrübeyle varlığını idame ettirebileceğini ve dilinin konuşma alanının geniş olmasını öne sürmektedir. Katalonya’nın ayrılma gerekçelerinin yanında İspanya Anayasa’sının ayrılmayla ilgili maddelerine bakmak gerekirse, bu konuda 2, 29 ve 155 sayılı maddeler ön plana çıkmaktadır. 2. Maddede, “İspanyol ulusunun ve ortak vatanının çözülmez birliği ve bütün İspanyolların bölünmezliği”, 155. Maddede ise Katalan parlamentosunun Madrid yönetimi dâhilinde kalması gerektiği vurgulanmaktadır. 29. Maddede ise özerk bölgelerde yaşayan vatandaşların İspanya’ya mı otonom bölgelere mi bağlı olduğu konusu açık değilken ve 2006 yılında statüye yönelik yapılan yeni reformla Katalan haklarının bağlılığı tarihsel olarak, hukuksal zeminde değil, politik olarak tanımlanmaktadır. Bahsedilen hukuksal gerekçelere rağmen Katalonya Hükümeti, sonuncusunu 2017’nin son çeyreğinde gözlemlediğimiz pek çok referandum yapmış, lakin Anayasa Mahkemesi’nin Anayasa maddelerince referandumları hükümsüz saymasıyla sonuç alamamıştır. En son yapılan referandum sonrası bağımsızlık Katalan Hükümet tarafından ekonomik ve AB’nin yaptığı bazı açıklamalar çerçevesinde askıya alınmıştır. Bu bağlamda yazımızda Katalanların özerklik yolculuğu, bağımsızlık çerçevesinde yaşananlar, İspanya Anayasası’nın konuya dair maddeleri ve bağımsızlık mücadelesinin askıya alınması incelemeye çalışacağız.

Anahtar Kelimeler: Katalonya, Bağımsızlık, İspanya Hükümeti, Özerklik, Ayrılma.

²² Lisans Öğrencisi (Undergraduate Student), Gazi Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü (Gazi University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of International Relations), kbrdnz1996@gmail.com.

A GLIMPSE OF FEMINISM'S HISTORY IN TURKEY

Jihad IBNOU²³

Feminism is defined as any movement that seeks change in the existing gender roles with the ultimate goal of empowering woman. To say that feminism is stranger to this land is a wrong assumption, Turkish women had long fought for their rights and played remarkable roles not only in the improvement of the women situation but also in the creation of a great republic later on to be known as the Republic of Turkey. As a student of international relations in Turkey we had come to learn a lot about state men, great soldiers and heroes that helped hold this country together in times of crisis and wars. But we seemed to ignore not only the great role that women played but also the situation of women at that time and the impact it had on the overall. Today I'd like to remind you that as much as we had heroes, great soldiers and politically active men we had Heroines, female soldiers and great female political activists. Although feminism existed in the early 19th in the Empire with the emergence of women's press (maybe not in the modern definition we have now but more of a classical version) .The first women revolt that could be considered a feminist movement was in 1802 in Bursa against the taxation on silk fabrics that had a big and direct impact on the women of Bursa. The rebellion reached its goal and the tax was removed. However, I will actually focus more on women's social and political situation in the transition period of the Ottoman Empire to the birth of the Turkish republic. While doing my research I have come across several female writers, activists, leaders and role models. One of the most prominent was Fatma Aliye (1862-1936) the first woman author, novelist in Turkish literature, wrote on Islam, women rights and philosophy. Not to forget the great Halide Edip (1882-1964) the first Turkish feminist/ political activist, who played an enormous role in the national salvation quest. Both fought to improve Turkish women situation at that time, targeted important topics like education, equality, and monogamy, through their novels, speeches and actions. Thanks to them and other female activists, the image of the Turkish woman improved significantly. The idea of woman as a respected and independent member of society took over. Fatma Aliye, in several of her novels

²³ Lisans Öğrencisi (Undergraduate Student), Gazi Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü (Gazi University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of International Relations), jihad.ibnou@gmail.com.

insisted on the necessity of educating women and getting them to participate in social and economic life, to get a job and secure their own futures by themselves, (exp novel: Refet). Aliye founded the 1st women organization in the history of Turkey in 1908 called “Ottoman Welfare Organization of Women”. Not long after that women gained the right to access universities in 1914. While Halide Edip used her novels as well to send a clear message to women reminding them of their crucial role in society and political life, Halide herself participated actively in “the young Turk” movement which was a driving force to the foundation of the Turkish republic. Moreover she was one of the founders of the 1st official feminist association: Nisvan Association in 1913 aka the "Society for the Promotion of the Status of Women" that promoted gender equality. and indeed a victory was declared when the decree of 1917 was issued that stated that women have the right to divorce, made the wife consent essential for the men to practice polygamy. Halide Edip was also known for her strong speeches (Sultan Ahmet meeting) and for being a female soldier who walked alongside M. Ataturk. Women contributed more selflessly during the war of liberation as Ahmed Feroz mentioned in his book the Making of Modern Turkey. However the right to vote wasn't granted to women until 1934. (Which is quite impressive comparing to other European countries). The achievements realized by Turkish women and feminists were remarkable and the success was off charts and the movement didn't back down once but kept going, demanding for more rights, equality and justice, up until today.

Keywords: Feminism, Turkish Women, Political Activism, Halide Edip, Fatma Aliye.

ABD'NİN DIŞ POLİTİKA STRATEJİSİ OLARAK DOKTRİNLER

Büşra YILMAZ²⁴

21. yüzyılın hegemonu olan Amerika 4 Temmuz 1776 yılında kurulmuş ve uzun bir tarihi geçmişe sahip olmamakla beraber kullandığı dış politika stratejilerinin ve teknolojik gelişmelerinin sayesinde küresel bir güç haline gelmiştir. Burada doktrinlerin ABD'nin dış politikasında nasıl kullanıldığı izah edilecektir. ABD dış politikasını başkanlarının ortaya attığı doktrinler üzerine kurgulamış ve coğrafyasının da etkisiyle 1823'te ABD başkanı James Monroe tarafından ortaya atılan Monroe doktrinini uzun yıllar uygulamıştır. Amerika, Truman doktrini ve Marshall planı ile Sovyetler'i Avrupa'da çevreleme stratejisini uygulamış, Nixon doktrini ile Vietnam'da düştüğü hatayı tekrarlamaktan kaçınmış, Carter Doktrini ile Basra Körfezi'ni ABD şemsiyesi altına almış, Eisenhower doktrini ile de Ortadoğu'ya müdahil olmak istemiştir. Genel olarak, bakıldığında coğrafyayı komünist ideolojiyi karşı bir araç olarak kullanmıştır. 1989 yılında Sovyet tehdidin ortadan kalmasıyla tek küresel güç olarak ortaya çıkmıştır. 1991-1997 yılları arasında hegemon gücünün doruklarını yaşayan ABD silahlanmaya ayırdığı bütçeyi halka kabul ettirmek amacıyla yeni bir düşman ortaya çıkarmıştır. Bu düşman 11 Eylül 2001 yılında ABD'ye yapılan saldırıyla İslam adını almış ve dönemin başkanı G. W. Bush'un ortaya attığı önleyici ya da ön alıcı saldırı gibi kavramlarla uluslararası hukuka ters olan durumlar yaşanmıştır. Günümüzde, ABD Çin'in ekonomik yükselişi ile tehdit sıralamasını değiştirmiştir. Tüm sistemi internete bağlı olan ABD'nin yeni bir kavram olarak sayılabilecek siber terörizm açısından çözüm üretmesi gerekmektedir. Sonuç olarak, ABD'nin dış politikasında doktrinler tek strateji unsuru olmasa dahi doktrinlerin önemi ve katkısı yadsınamaz. Ancak, Amerika'nın güncel sorunları siber terör, uluslararası terör, Şangay İşbirliği Örgütü (politik açıdan) ve Çin'in yükselişi (ekonomik açıdan) gibi faktörler için doktrin geliştirmekten ziyade her sorunu ayrı ayrı ele alıp ona göre bir strateji geliştirmesi gerekmektedir(Çin için yaptığı Asya Pivot gibi). Bunun sebebi, dünyanın çok kutupluluğa evrilmesi ve doktrinlerin tek başına yetmeyeceği ve pek çok unsurun birlikte değerlendirilmesinin zorunlu olmasıdır.

Anahtar Kavramlar: Siber Terör, ABD'nin Doktrinleri, Dış Politika, Hegemon, Strateji.

²⁴ Lisans Öğrencisi (Undergraduate Student), Gazi Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü (Gazi University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of International Relations), busra_tr_96@hotmail.com.

İRAN'DA SOSYAL HAYATIN GELİŞİM SEYRİ ÜZERİNDE İSTİHBARAT ÖRGÜTLERİNİN ETKİSİ

Ali ÖZKÖRÜKÇÜ²⁵

İran İslam Cumhuriyeti, sahip olduğu kültürel ve tarihi özellikler, bulunduğu coğrafi konum, zengin petrol ve doğalgaz yatakları sebebiyle hem çevresindeki devletlerce hem de ABD-Rusya-İngiltere gibi devletler açısından büyük bir önem teşkil etmektedir. 1950'li yıllarda Başbakan Dr. Musaddık'ın petrolün millileştirilmesi politikasına karşı ABD-İngiltere ortaklığı ile devrilmesi, Sovyet Rusya'nın da muhalefet partisi olan Tudeh partisi aracılığı ile sürece dahil olması o yıllarda İran üzerinde istihbarat servislerinin ne kadar etkili olduğunu anlamamız açısından önem teşkil etmektedir. İlerleyen zamanlarda Ayetullah Humeyni'nin iktidara gelmesi ve İran'da İslam Devrimini gerçekleştirmesi, İran'ı dış devletler ile olan ilişkilerde temkinli olmaya itmiştir. Muhalefete karşı sıkı bir baskı rejimi uygulanmaya başlanmış. Sosyal hayatı, İslam'a entegre etmek adına da sosyal hayat üzerinde çok ciddi reformlar yapılmıştır. İran sosyal hayatındaki kurallar ve kuralların yaptırımları insanlar üzerinde olumsuz bir etki doğurmaktadır. Aralık 2012 de yapılan Pentagon açıklamalarına göre İran'ın 30 bin aktif istihbarat mensubu olduğu söylenmektedir. Ayrıca bu görevlilerin PKK, ASALA, Japon Kızıl Ordusu ve Hizbullah gibi uluslar arası terör örgütlerine yıllarca askeri, mali ve lojistik destek vermesi bütün bu gelişmelerden etkilenen ABD, Rusya ve Türkiye gibi devletleri de karşılık vermeye itmiştir. İran'da görev alan servis ajanlarının, İran kültürü üzerinde etkiler yaratması, uyuşturucu kullanımını artırıcı bir takım hareketlerde bulunması, refaha kavuşma arzusunun arttırma isteği, kadınların toplumdaki yerlerinin sorgulanması, medya, muhalefet gibi organların istedikleri şekilde yönlendirmeye çalışması da olasılıklar dahilinde. İran'da bunun bilincinde olmalı ki 1984 yılında İran İslam Cumhuriyeti İstihbarat Bakanlığı'nı kurarak büyük bir adım atmıştır ve bu bakanlığı egemen bakanlık haline getirmiştir. İran'ın İslam Devrimi ardından halka baskı kurması, kimilerinin bu baskıları körüklemesi, İran'da medeniyet çatışmaları çıkma olasılığını güçlendirmektedir.

Anahtar Kelimeler: İran, İstihbarat, Sosyal Hayat, İslam.

²⁵ Lisans Öğrencisi (Undergraduate Student), Gazi Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü (Gazi University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of International Relations), aliozkorukcu7@gmail.com.

15 Mart 2018

III.OTURUM: 15:40-17:00

PANEL 2: İşletme Bölümü Öğrenci Paneli

YER: B AMFİ 3

Panel Başkanı: Doç. Dr. Mehmet BAŞ

-Büyük ve Orta Büyüklükteki İşletmeler için Finansal Raporlama Standardı
ASLIHAN KARATAŞ (GAZİ ÜNİ.)

-Blockchain-bitcoin ve Altcoinler
OĞUZHAN KARA (GAZİ ÜNİ.)

-Dijital Pazarlama
ÇAĞLA GÜL (GAZİ ÜNİ.)

BÜYÜK VE ORTA BÜYÜKLÜKTEKİ İŞLETMELER İÇİN FİNANSAL RAPORLAMA STANDARTLARI (BOBİ FRS)

Aslıhan KARATAŞ²⁶

Büyük ve Orta büyüklükteki İşletmeler için Finansal Raporlama (BOBİ FRS) bağımsız denetime tabi olup, Türkiye Finansal Raporlama Standartları (TFRS) uygulamayan işletmelerin uygulayacakları bir finansal raporlama çerçevesidir. Türkiye'ye ilk olarak Yerel Finansal Raporlama Çerçevesi (YFRÇ) adıyla 1 Ocak 2016 da gelmiştir. Daha sonra ismi BOBİ FRS olarak değişmiştir. Bu çalışma, BOBİ FRS'nin hangi amaçla uygulanmaya başlandığını, hangi konuları gözettiğini, tarihçesini ve diğer raporlama çerçevelerinden farkını anlatmayı amaçlamaktadır. Yapılan bu çalışmada başta Kamu Gözetimi Kurumu (KGK) olmak üzere, bu konu üzerinde yoğun araştırmalar yapan bağımsız denetim şirketlerinden de veri alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Bobi FRS, TMS, TFRS, KAYİK, MSUGT, Finansal Tablolar.

²⁶ Lisans Öğrencisi (Undergraduate Student), Gazi Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, İşletme Bölümü (Gazi University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of Business Administration).

BLOCKCHAIN-BITCOIN VE ALTCOINLER

Oğuzhan KARA²⁷

Blockchain teknolojisi, herkesin kodlarını görebildiği, bilgisayarına indirebildiği, ücretsiz kullanabildiği ve üzerine fonksiyonel uygulamalar geliştirebildiği, adına 'Değerlerin Interneti' diyebileceğimiz bir protokolü ifade etmektedir. Blockchain teknolojisi sayesinde devletlere, şirketlere veya kişilere, onların dürüst olacağı, iyi niyetli olacağı, güvenilir olacağı veya şeffaf olacağı konusunda güven duyulmasına gerek kalmayacak. Blockchain, tüm işlemlerin bir araya getirilerek blok şeklinde ard arda kaydedildiği, sistemin devamlılığını sağlayan bilgisayarların tüm bu işlemleri onaylamadan sisteme dahil etmediği ve isteyen herkesin sisteme bilgisayarının işlemci gücü ile katılabildiği, katılırken de kazanç sağladığı global bir kayıt defteri uygulaması anlamına gelmektedir. İnsanlar nanka kartları, sanal kartlar veya sanal ortamda yapılan tüm işlemlerde yıllardır bu paraları kullanmaktaydı. Bankaların kasalarından fiziksel olarak paralar çıkmadan, para sanal olarak harcanmaktaydı ve bir bakıma bu paralar da kripto paralardı çünkü sadece sistemlerde rakamsal değişiklikler meydana geliyordu. Yeni nesil kripto paraların da temelde bu mantıkla çalıştığı ifade edilebilir. Dünyadaki diğer para birimlerine nazaran bu kadar çok ilgi görmesinin ve tercih edilmesinin en temel nedeni ise organik bir yapıda olması. Yani mevcut durumda, herhangi bir hükümet veya merkezi otorite tarafından yönetilememesi. Bu da, bu para biriminin daha güvenli olarak anılmasını sağlamakta.

Anahtar Kelimeler: Blockchain, Bitcoin, Altcoin, Kripto Para, P2P.

²⁷ Lisans Öğrencisi (Undergraduate Student), Gazi Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, İşletme Bölümü (Gazi University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of Business Administration).

Dijital pazarlama, elektronik ortamda ürünün ve hizmetin tanıtılabileceği, geleneksel pazarlama yöntemlerine göre daha avantajlı ve günümüz teknolojisinde tercih oranı yüksek bir pazarlama yöntemidir. Günümüzde en yeni ve en gelişmiş açık pazarlama yöntemlerinden biridir. Dijital pazarlama, televizyon, radyo, yazılı basın, billboard gibi geleneksel pazarlama yöntemlerini tercih etmek yerine markayı ve işi desteklemek ve tanıtmak amacıyla internet, sosyal medya ve mobil platformları kullanmaktadır. Son yapılan araştırmalara göre, Türkiye nüfusunun %50'si aktif olarak internet kullanmaktadır. Bu oran pazarlama alanında gerçekleşen dönüşümün sebebini gözler önüne sermektedir. Dijital pazarlama, geleneksel pazarlama yöntemlerine göre daha günceldir. Ayrıca, gelişen ve değişen dünyaya daha iyi uyum sağlamaktadır. Dijital pazarlamanın önemini göz ardı eden ve bu alanda yatırım yapmayı planlamayan büyük ve orta ölçekli işletmeler, satış konusundaki rekabette pazarda bulunan rakip işletmelere göre bir adım geride kalabilirler. İşletmeler, dijital pazarlama alanı ve dijital kanallar aracılığıyla ön plana çıkarak markalarını tanıtabilir ve satışlarını arttırabilirler. Bunların yanı sıra, müşteriler ile daha yakın iletişim kurarak, çift taraflı etkileşim olanağı sağlayabilmektedirler.

Anahtar Kelimeler: Dijital Pazarlama, Geleneksel Pazarlama, Inbound-Outbound, Viral Pazarlama, SEO, SEM.

²⁸ Lisans Öğrencisi (Undergraduate Student), Gazi Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, İşletme Bölümü (Gazi University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of Business Administration).

15 Mart 2018

III.OTURUM: 15:40-17:00

PANEL 3: Uluslararası Ticaret Bölümü Öğrenci Paneli

YER: **B AMFİ 4**

Panel Başkanı: Doç. Dr. Cemalettin AKTEPE

-Küreselleşme için Sürdürülebilir Kalkınma ve Çevre

HÜLYA DEMİR (GAZİ ÜNİ.)

-Endüstri 4.0 : Yapay Zeka ve Otomasyonun Ekonomiye Katkısı

YAĞMUR PARLAKÇAKIL (GAZİ ÜNİ.)

İHSAN ŞAKİR BAHAR (GAZİ ÜNİ.)

-E-İhracata Genel Bir Bakış

İLKNUR KOÇYİĞİT (GAZİ ÜNİ.)

MERVE CEYLAN (GAZİ ÜNİ.)

-Küreselleşme Olgusunun Ekonomik Boyutları üzerine Bir Bakış

MELİH EROĞLU (GAZİ ÜNİ.)

KÜRESELLEŞME İÇİN SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA VE ÇEVRE

Hülya DEMİR²⁹

Dünyada sıkça duymaya başladığımız küreselleşme kavramı teknolojik gelişmeye ayak uydurmuş gelişmiş ülkeler etrafında yoğunlaşmıştır. Diğer yandan ise zamana ve zaman getirdiği durumlara ayak uydurmaya çalışan gelişmekte olan ülkeler açısından düşünülen “sürdürülebilir kalkınma” kavramıdır. Dünya nüfusundaki artışa paralel olarak, dünya ekonomisindeki büyüme çabaları, çevre sorunlarını da beraberinde getirmiş ve ekonomi ile çevre arasındaki dengeyi bozmuştur. Çevre kirliliğindeki artış, çevrenin kendini yenileyememesi, Batılı toplumları 1980’lerden itibaren küresel çevreyi korumaya yöneltmiştir. Çevreye ilginin artması, ekonomik büyüme- çevre dengesi arasındaki olumsuzlukları giderici çözüm üretmek isteğini doğurmuştur(KAYPAK,2011). Dünya ekonomisindeki bu büyüme çabası başarabilenleri gelişmiş başaramayanları ise gelişmemiş duruma getirmiştir. Çevresel sorunlar yerel olmaktan çıkıp giderek bölgesel ve daha sonra da küresel hale gelmiştir. Çevre kalkınma için hem itici hem de çekici güç olmuştur. Sürdürülebilir kalkınma sürdürülebilir bir çevreye bağlı hale gelmiştir. “Sürdürülebilir kalkınma”, ilk kez 1987 yılında Dünya Çevre ve Kalkınma Komisyonunun raporunda, doğal kaynakların, insan ile doğa arasında denge kurarak doğal kaynakları tüketmeden, gelecek nesillerin ihtiyaçlarının karşılanmasına ve kalkınmasına olanak verecek şekilde bugünün ve geleceğin yaşamını ve kalkınmasını programlama anlamını taşımaktadır (Türkiye Çevre Vakfı, 1991: 71). Üretim, Sanayi Devrimi ile ivme kazanarak artmış; doğal kaynaklar ve çevre üzerinde yol açtığı sorunlar uzunca bir süre dünya gündeminden uzak kalmıştır. Klasik iktisatçıların, doğal kaynakların doğal kendi kendini türeten ve sınırsız bulunabilirlik özelliklerine sahip olduklarına dair varsayımı, iktisatçıların uzunca bir süre çevre sorunlarına karşı duyarsız kalmalarına ya da bu sorunları dışlamalarına yol açmıştır (KAYPAK,2011). Merkantilizmin nüfus artışını destekleyen düşüncesi 18. yüzyılda tersine dönmüş ve Thomas R. Malthus doğal kaynaklarının aritmetik, nüfusun geometrik arttığını söyleyerek; doğal kaynakların tükenebilir olduğuna ve nüfusun kontrolsüz artışına dikkat çekmiştir (Keleş, Hamamcı, 1993:51). Dünya üretimi hızla artmış bununla beraber zengin-fakir

²⁹ Lisans Öğrencisi (Undergraduate Student), Gazi Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası Ticaret Bölümü (Gazi University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, International Trade Department), hly.dmr44@gmail.com.

farkı artmış, yoksulluk yaygınlaşmış, doğal kaynakların tüketimi hız kazanmış, doğanın kendini yenileme oranı azalmış, iklim değişikliklerine ve beraberinde birçok çevre sorununa yol açmıştır. Kalkınma sürecinin başında yerel ölçekli görülen ve önemsenmeyen, nasıl olsa çözülür gözüyle bakılan çevre sorunları yerel olmaktan çıkıp ülkelerin sınırlarının ötesine taşmış, ortaya çıkan zararlar bölgesel ve uluslararası boyuta ulaşmıştır. (Özer, 1995:22) Sanayileşmenin en alt basamağında olan ülkeler bile bu durumdan fazlası ile etkilenmiş. Bütün bunlar “Dünya Sorunsalı” adı verilen sosyal, ekonomik, çevresel ve kültürel sorunları küresel düzeyde incelemek ve çözüm önerileri üretmek amacıyla Birleşmiş Milletler tarafından 5–16 Haziran 1972 tarihlerinde Stockholm’de Çevre ve İnsan Konferansı düzenlenmiş ve bu konferans sonunda Birleşmiş Milletler Çevre Programı (UNEP) kurulmuştur (Alagöz, 2007:3). Uluslararası düzeydeki ilk çevre konferansı olan 1972 tarihinde Stockholm’de toplanan Çevre ve İnsan Konferansının başladığı 5 Haziran, bu tarihten itibaren Dünya Çevre Günü olarak kutlanmaya başlamıştır. (Özer, 1995:22) Daha önceden olan “tepki ve tedavi” yönetimi yerini “tahmin ve önleme bırakmış. Çünkü çevre oluşan zararları gidermek çevreye zarar vermek kadar kolay olmadı. Bir saatte kirlenen suyun temizlenmesi atıkların yok olması yılları alabilmektedir. Çevreye zarar vermeden önlemler almak, çevrenin sürdürülebilirliği için tahminlerde bulunmak gerekir. Çevresel sürdürülebilirlik, doğal kaynakların sürekliliğinin sağlanması anlamına gelmektedir. Kaynakların kullanım düzeyinin bu kaynakların kendini yenileme hızını; salınan kirleticilerin oranının, doğal kaynakların bu kirleticileri işleme tabi tutma hızını aşmaması gerekmektedir. Biyo-çeşitliliğin; insan sağlığının; hava, su ve toprak kalitesinin; hayvan ve bitki yaşamlarının korunması da çevresel sürdürülebilirlik içinde yer almaktadır. Sürdürülebilir çevre devamında sürdürülebilir kalkınmayı getirir. Geleceğin önceliklerinden biri ise sürdürülebilir kalkınma olacaktır. Ancak, bu kavramın günümüz insanlığının karşı karşıya olduğu çevre sorunlarını çözebilmesi için; eşitlik, adalet, toplumsallık, demokrasi, insani gereksinim ve çevresel değer kavramlarını bütünüyle kapsamaları gerekmektedir(KAYPAK, 2011). Ekonomik refahın, sosyal adaletin, çevre koruma ve geliştirmenin sağlanması, birbirini tamamlayan ve güçlendiren amaçlara gereksinim duymaktadır (Commission of the European Communities, 1998).

SONUÇ

Gelişen teknoloji sayesinde her geçen gün üretim artmaktadır. Ülkelerin artan üretimleri ticareti tetiklemiştir. Ticaretin çok fazla gelişmesi de küreselleşmeyi beraberinde getirmiştir. Gelişen teknolojilerle birlikte ülkeler kolaylıkla coğrafik uzaklıkları aşmakta ve ticareti yaygınlaştırmaktadır. Ticaretten büyük payı alan ülkeler daha fazla gelişmişlerdir. Bazıları bu süreci, fakiri daha fakir zengini daha zengin yapan tehlikeli ve ürküten bir gelişme olarak görmektedir(KARABIÇAK.2002). Gelişen ülkeler her geçen gün daha fazlasını istemiş ve günümüzdeki bilinçsiz tüketime sebep olmuşlar. Hiçbir madde yoktan var olmamıştır. Mutlaka doğaldan faydalanarak bir mamule bir ürüne ulaşılmıştır. Çevrede her şey birbirine bağlıdır birinin devam edebilmesi için diğerinin de devam etmesi gerek yoksa zincirler beklenmedik anda bir yerden kopacaktır asıl önemli olan ise kopan şeyin bir daha eskisi gibi olmayacağıdır. Gelişmiş ülkeler devamlı ve yeterli bir üretim için sürdürülebilir bir çevrenin gerekliliğini anlamış ve bunun için birçok önlem almaya çalışıyorlar. Yenilenebilir enerji kullanımı, uluslararası ticaret, uluslararası yardım, küresel karbon piyasası, küresel ekosistem hizmetleri piyasası, teknoloji geliştirme ve transferi ve küresel çevreci politikaların uluslararası koordinasyonu alanlarına ağırlık verilmelidir(UNEP, 2009:13-17). Birey olarak bile geri dönüşüme katkıda bulunmak sürdürülebilir bir çevreye katkıdır. Zira 1 ton plastik atığının geri dönüşümü ile %95 oranında tasarruf sağlanır, dünyadaki kağıt tüketiminin yarısı geri kazanılırsa, her yıl 8 milyon hektar orman alanı korunur, bir ton cam atığının geri dönüşümü ile 100 lt. petrol tasarrufu sağlanır. Ayrıca bir cam şişe doğada 4000 yılda, plastik 1000 yılda yok olmaktadır.(tüketici ve çevre eğitim vakfı) II. Uluslararası Örnek Kıdemli Vatandaşlar Kongresi) sadece neyi tüketmeliyiz değil de bunları çevrenin yararına nasıl kullanmalıyız. Elimizde üretmek için kaynak olmalıdır. Ancak sürdürülebilir bir çevre ile sürdürülebilir bir kalkınma sağlanabilir. Gelişmekte olan ülkelerde sanayileşmenin hızlanması, hızlı nüfus artışı, yaygın beslenme eksikliği, yenilenemez kaynakların tükenmesi, çevrenin yıkımı, iklim değişiklikleri ve daha sayabileceğimiz birçok faktörlerle çevreye geri dönüşü olmayacak zararlar verilmeye devam edilmektedir. Bunun da asıl nedeni çevreye zarar vermeden üretim yapmak ya da zarar vermeyen ürünler üretmek yüksek bir maliyet kalemi olmasıdır. Aslında şirketler sadece çevreden(sürdürülebilir çevreden) değil kendilerinin gelecekteki varlıklarını devam ettirmekten(sürdürülebilir kalkınmadan) vazgeçmektedirler.

KAYNAKÇA

- UNEP (2009), Global Green New Deal Policy Brief, March 2009,
http://www.unep.org/pdf/A_Global_Green_New_Deal_Policy_Brief.pdf.
- Uysal, A. (2003), **Sürdürülebilir Kalkınma: Genel Bakış**
- Özer A. Ö. (1995), “Güncel Bir Tartışma:Sürdürülebilir Kalkınma”, Planlama, **Dergi Park Akademik**, <http://dergipark.gov.tr>
- Türkiye Çevre Vakfı (1991), Ortak Geleceğimiz Dünya Çevre ve Kalkınma Komisyonu, Çev. B. Çorakçı, **Türkiye Çevre Sorunları Vakfı Yayını**, Ankara
- Commission of the European Communities (1998), Sustainable Urban Development in the European Union: A Framework for Action, Brüksel.
- Alagöz, M. (2007), “Sürdürülebilir Kalkınmada Çevre Faktörü: Teorik Bir Bakış”, **Akademik Bakış Uluslararası Hakemli Sosyal Bilimler E-Dergisi**, Sayı: 11 Ocak
- Keleş, R. ve Hamamcı, C. (1993), **Çevrebilim**, İmge Kitabevi, Ankara
- KARABIÇAK Mevlüt(2002), Küreselleşme Sürecinde Gelişmekte Olan Ülke Ekonomilerinde Ortaya Çıkan Yönelim Ve Tepkiler, Süleyman **Demirel Üniversitesi İİBF Dergisi**, c.7,s.1 115-131
- YÜCEL Fatih () **Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi**
- KAYPAK Şafak (2011) Küreselleşme Sürecinde Sürdürülebilir Bir Kalkınma İçin Sürdürülebilir Bir Çevre, **KMÜ Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi** 13 (20): 19-33.
- <https://www.karel.com.tr/blog/surdurulebilir-bir-gelecegi-mumkun-kilan-6-proje>
- <http://www.tukcev.org.tr>

ENDÜSTRİ 4.0: YAPAY ZEKA VE OTOMASYONUN EKONOMİYE KATKISI

Yağmur PARLAKÇAKIL³⁰, İhsan Şakir BAHAR³¹

AMAÇ

Bu raporun amacı uluslararası ticarete günümüz ve gelecek dünya ekonomisinin en büyük müşterisi olan Endüstri 4.0'ın iki önemli kolu olan yapay zekâ ve otomasyonun faydaları ve zararlarıyla ilgili bilgilendirme ve potansiyel tehlikeleri hakkında çözüm üretmektir.

ÖZET

Günümüzde teknolojinin gelişme hızının hiç olmadığı kadar fazla olduğu ve bu gelişmenin günlük hayata etkisinin de çabucak gerçekleştiği bilinen bir gerçektir. Öncelikli olarak Endüstri 4.0 kavramı 18. yüzyılda ilk olarak sanayi devrimi ile ortaya çıkmış ve bununla birlikte insanın yerine ikame edilen makineler de günümüz teknoloji devriminin tetikçisi olmuştur. Önce üretim aşamasında kullanılan makineler daha sonra tüm mal ve hizmetlerin üretimi, dağıtımı, satışı, satış bedelinin tahsil edilmesi gibi birçok alanda kullanılmaya başlanmış ve giderek yaygınlaşmıştır.

Makineleşme, girişimcilere öncesinde insan emeğiyle yapılamayan veya yapılması çok maliyetli olan birçok iş fırsatı sunmuştur. Bundan sonra daha önce yapılması hiç düşünülmemeyen bambaşka iş alanları doğmaya başlamıştır. Bugün cüzi miktar karşılığında alınan klima, spor aletleri, bilgisayarlar, cep telefonları gibi ürünler bundan bir asır önce ya henüz icat edilmemiş veya ulaşılması imkânsız olmaktadır. (Prof. David Autor, TEDXCambridge, 2016)

Makineleşmenin insan gücünün yerini almasının başlıca sebepleri şunlardır:

- 1- İnsanlara düzenli maaş verilirken makinenin yalnızca satın alım ve bakım masrafları vardır.
- 2- İnsan bir iş gücü kaynağı olmakla birlikte aynı zamanda sosyal bir canlıdır.

³⁰ Lisans Öğrencisi (Undergraduate Student), Gazi Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası Ticaret Bölümü (Gazi University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, International Trade Department), parlakcakil.yagmur@gmail.com.

³¹ Lisans Öğrencisi (Undergraduate Student), Gazi Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası Ticaret Bölümü (Gazi University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, International Trade Department).

3- Bir insan sürekli aynı işi yapmaktan sıkılabilir veya hata yapabilir. Makinelerde bu durum söz konusu değildir.

İnsanın yeme içme, ısınma, dinlenme, ulaşım gibi fizyolojik ihtiyaçları vardır. Makinelerin üretimde sağladıkları yararlar ise birim başına harcanan zamanda azalma, öngörülen hata payının azalması, üretim maliyetinin düşmesi olarak sıralanabilir. Fakat teknolojinin her alanda olduğu gibi burada da bir yenilik birçok fayda sağlarken çözülmesi zor olan birtakım problemler ortaya çıkarmaktadır. Otomasyon ise sağladığı faydaların yanında insan emeği karşısındaki ezici üstünlüğü sebebiyle istihdam problemi doğurmaktadır. Bunun sonucunda üretkenlik istihdamdan, istihdam işten ayrılmaktadır. [Erik Brynjolfsson, 2013]

Süregelen teknolojik gelişmelerden sonra 21. Yüzyıla damgasını vuran Endüstri 4.0'ın son yıllarda çok tartışılan konuları yapay zekâ ve otomasyonlar hakkında çeşitli senaryolar ortaya sürülmektedir. Bu senaryolardan en çok ön planda olan maddesi yapay zekâ ile oluşturulan robotların ileride insanların yerine geçip istihdam sorunu oluşturma ihtimalidir.

McKinsey Enstitüsü'nün raporuna göre 2030 yılına kadar Dünya'daki işçilerin %3'ü ile %14'ünün meslek değiştirmesi veya yeni beceriler edinmesi zorunlu hale gelmesidir. Yapılan bir araştırmaya göre endüstriyel robot artışı yıllık ortalama %15 artmaktadır. (IFR World Robotcs, 2017)

Ayrıca üretim süreçlerinde yaygınlaşan otomasyon önümüzdeki on yıllarda emek talebinde kalıcı bir daralmaya yol açacaktır. (Uz. Ömer Akın, 25 Aralık 2017) Otomasyon kaynaklı istihdam problemini çözerken işçi ücretlerini insanlık onurunu zedeleyecek kadar düşürmenin hem işçiler hem de toplum açısından bakıldığında gelecekte daha büyük problemlere zemin hazırlayacağı geçmişte deneyimlenmiştir. Öyleyse hem işçileri memnun edecek hem de yapay zekâ, dolayısıyla otomasyon teknolojisinin sağlayacağı sosyal, fiziksel ve ekonomik faydayı engellemeyecek bir çözüm bulunmalıdır. Sanayi Devrimi öncesi insanlığın yüzyıllardır kendine iş edindiği birçok meslek ya da faaliyet alanı yok olurken onların yerini zaman içinde yeni işler, yeni meslekler ve yeni faaliyet alanları almıştır.

İşçilerin yapay zekâyla güçlendirilen endüstriyel robotlara ikame edilmesi ve robotların kullanılacağı işlerden işsiz kalması muhtemel olan en düşük nitelikteki işgücünün meslek içi kurslar ve yaşam boyu öğrenme programlarıyla farklı sektörlerle, hatta mümkünse daha dolgun ücretlerin verildiği ve iyi çalışma koşullarının mümkün olduğu hizmet sektörlerine kaydırılması gerekmektedir. (Uz. Ömer Akın, 25 Aralık 2017)

Son yıllarda dünyada pek çok şirket bu dijital dönüşüme ayak uydurmaya başlamış ya da başlamak üzeredir. "Geleceği düşünen şirketler yapay zekâ ve robot teknolojisini hayata geçi Endüstri 4.0 ile çalışanların emek yoğunluğu gerektiren işlerden sıyrılıp yeni fikirler ve yaratıcılık gerektiren alanlarda faaliyet göstermesini sağlamaktadır.

2020 yılına kadar 5,1 milyon işin robotlar tarafından yapılacağına yönelik raporları düşündüğümüzde otomasyon ve yeni teknolojileri benimseyen işletmeler, kaynaklarını en yenilikçi fikirlerin geliştirilmesine yoğunlaştıracak şekilde boşa çıkartabilecek ve bu sayede Ar-Ge, satış ve pazarlama alanlarına daha fazla insan sermayesi ve yatırım yönlendirip müşteri deneyimlerini daha da geliştirebilecektir. (Andrew Sordam, Başkan Yardımcısı, Oracle EMEA Bölgesi)

SONUÇ

Geçmişten günümüze teknolojinin gelişmesi büyük patlama teorisinden yola çıkan paralel evrenler teorisi ile ilişkilendirilebilir. Büyük patlama ile ilk önce yer ve zaman oluşmuştur ancak bu patlama yeni patlamalara sebep olacak kadar kuvvetlidir. Her patlamada yeni parçacıklar oluştu ve potansiyel patlamalara sebep olan parçacıklar türetmiştir. "Otomasyon ve yapay zekâ neden insanın yeteneklerini gereksiz hale getirmemektedir?" sorusuna cevaben; Temelde insanın iki özelliği bunu engellemektedir. Birincisi insan zekâsı ve yaratıcılığıdır. Bu bir örnekle açıklanabilir.

Bankamatiklerin ortaya çıkışından kabaca 45 yıl sonra ABD'de çalışan bankacı sayısı iki kat artmıştır. Bunların çoğu yeni açılan şubelerde çalışan yeni bankacılarıdır. "Peki, yapay zekâ istihdamı olumsuz etkiliyorsa neden böyle oldu?" bu soruya cevaben ise; 1990'da ABD'deki istihdamın %40'ı çiftliklerdeydi. Bugün bu oran %2'den daha azdır. Tüm çiftlik makineleri istihdamı kalıcı olarak insanlardan almışlardır. Çünkü bir

makine kas gücünü ikame edebilir ancak insan zekâsını ve yaratıcılığını ikame edemez. İkincisi ise insanın doyumsuz oluşudur. Bundan yüz yıl önce kimsenin aklına gelmeyecek bir lüks bugün bir zorunlu ihtiyaç olarak kullanılabilir. Teknoloji içinde aynı süreç geçerlidir. Sanayi devrimi ile insan gücü yerini makinelere bırakmıştır. Ama bu durum insanların hayatlarından vazgeçirmemiş. Mutlaka yeni yapılacak iş/işler bulunacaktır. Teknolojik değişime adapte olmak büyük sorunlar yaratabilir. Bu sorunları aşmak içinse yine teknolojiye başvurulması bir zorunluluktur.

KAYNAKÇA

September, 2016, TEDxCambridge, Prof. Dr. David Autor “Will Automation take away all our job?”

“Where machines could replace humans and where they cant (yet)” Article McKinsey Quartely July, 2016

February, TED2013, Erik Brynjolfsson, “The Key to Growth? Race with Machines!”

AKIN Ömer, Hızla Artan Endüstriyel Robotların Üretim Süreçlerinde Yarattığı Değişimler Ve Türkiye İşgücü Piyasasında Yaratacağı Olası Etkilerin Değerlendirilmesi, Ekonomi Bakanlığı

Birikimdergisi.com, Yıldırım Emek, 03 Eylül, 2017, Yapay Zekanın Ekonomi Politikası, Web:

<http://www.birikimdergisi.com/guncel-yazilar/8484/yapay-zekanin-ekonomipolitigi#.WqHODChuY2x> 5 Mart 2018 tarihinde alınmıştır.

Oracle.com, ORACLE Türkiye, Yapay Zekâ ve Robot Teknolojisi: Entegre Bulut Çalışmalarında Nasıl Bir Devrim Yaratıyor? Web: <https://www.oracle.com/tr/cloud/paas/features/use-of-ai-androbotics.html> 6 Mart 2018 tarihinde alınmıştır.

FIRAT ÜMİT Seniye, FIRAT Zihni Oktay, Sanayi 4.0 Üzerine Karşılaştırmalı Bir İnceleme: Kavramlar, Küresel Gelişmeler ve Türkiye, Toprak İşveren Dergisi, Sayı:114, 2017 s.10-23

Proente.com, 04 Aralık, “Robot ile Üretim, Endüstri 4.0 ve İstihdam” Web: <https://proente.com/robot-endustri-4-0-istihdam/> 6 Mart 2018 tarihinde alınmıştır.

Oracle.com, ORACLE Türkiye, Bulut: ENDÜSTRİ 4.0’A Giden Yol, Web: <https://go.oracle.com/LP=41316?elqCampaignId=71405> 6 Mart 2018 tarihinde alınmıştır.

E-İHRACATA GENEL BİR BAKIŞ

İlknur KOÇYİĞİT³², Merve CEYLAN³³

AMAÇ

Bu çalışmanın amacı uluslararası ticarette lokomotif görevi gören e-ihracatın bilinirliğinin artırılmasını sağlamak üzerine ve Şubat 2018'de Resmi Gazetede yayınlanan E-İhracat Stratejisi ve Eylem Planı (2018-2020) kapsamında belirtilen stratejilere işletmelerin entegre olmasını sağlanması konusunda öneriler sunmaktır.

ÖZET

Küreselleşmenin hızla etkisini gösterdiği günümüzde, dünyanın her yerinden kişiler ve/veya kurumlar arasındaki mal, hizmet ve bilgi akışı internetin de etkisi ile hızlı ve kolay bir biçimde sağlanabilmektedir. Mal ve hizmetlerin üretimi, dağıtımı, satışı, satış bedelinin tahsil edilmesi gibi birçok husus bugün internet aracılığı ile gerçekleştirilebilmektedir.

E- ticaret, girişimcilere yeni ufuklar açarak piyasalara daha kolay erişim sağlayabilme ve aynı zamanda yeni piyasalar oluşturabilme imkânı tanıyan bir araç işlevi görmektedir. Ayrıca elektronik ticaret zaman-mekân sınırından soyulmuş olmasıyla birçok kurum arası iletişimi daha kolay ve hızlı hale getirmesi, işletmelerin dolayısıyla ülkelerin ticaretlerinin artmasını sağlamaktadır (Terzi ve Mandal, 2016:230).

Bilgi ve iletişim teknolojilerinde yaşanan küresel boyuttaki değişimlerle ticarete konu olan ürün ve hizmetlerin tüketiciye sunulmasında da gelişmeler yaşanmıştır. E- ticaret, e- dış ticaret, e-lojistik ve e- ihracat gibi kavramlar ortaya çıkmış ve bu kavramlar ile birlikte işletmelerin uluslararası rekabet kabiliyetlerinde bu değişimlere uyum sağlamaları büyük önem kazanmıştır.

³² Lisans Öğrencisi (Undergraduate Student), Gazi Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası Ticaret Bölümü (Gazi University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, International Trade Department).

³³ Lisans Öğrencisi (Undergraduate Student), Gazi Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası Ticaret Bölümü (Gazi University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, International Trade Department).

Tarafların dış ticarete ilişkin iş bağlantılarını ve uluslararası pazarlama, reklam gibi faaliyetlerini elektronik ortamlar aracılığıyla, yüz yüze gelmeden yaptıkları bir ticaret biçimi olan e-dış ticaret, sağladığı fırsatlar ve sahip olduğu özellikler sayesinde çağın dış ticaret şekli haline gelmektedir. E-dış ticaret, Türkiye’de özellikle KOBİ’lerin dünya pazarlarında kendilerine iyi bir yer edinebilmeleri ve daha geniş bir müşteri kitlesine ulaşabilmeleri için ekonomik ve hızlı bir yoldur (Coşkun ve Kara,2012:183).

Gelişmiş ülkelerdeki işletmeler, e-dış ticaretin küresel erişime imkân vermesi, zaman ve mekân sınırlarını ortadan kaldırması, maliyetsiz oluşu en önemlisi de dünya pazarlarına rahatça girebilme, uluslararası rekabet ve kitlesel erişime olanak sağlaması sebebiyle faaliyetlerini hızla e-ticarete uygun hale getirmektedir (Alam, vd., 2011:376).

E- ticaret küresel boyutta hızla yaygınlaşması ve gelişmesiyle ülkeler ve işletmeler yönlerini e-dış ticarete özellikle de e-ihracata çevirmişlerdir. E- ihracatı geliştirmeye yönelik teşvikler, işletmelerin bu konuda bilinçlendirilmeleri gibi konular üzerine çalışmalar başlatılmıştır.

Günümüzde e-ihracat gerçekleştirmek oldukça kolay hale gelmiştir. E-ihracat, işletmelerin çevrimiçi satış kanalı üzerinden aldıkları yurt dışı adresli siparişi, bireysel müşterisi adına KDV matrahı ilave edilmemiş fatura düzenleyip mikro ihracat olarak çıkışını gerçekleştirmeleridir. Mikro ihracat 150 Kg ve 7,500 Avro limitine kadar ETGB (Elektronik Ticaret Gümrük Beyanı) ile yurt dışına ihraç edilen bedelli ihracatları ifade etmektedir (webrazzi.com, 2018). ETGB, ihracatta taşımayı üstlenmiş aracılar tarafından gümrük müşavirlerine ihtiyaç duyulmadan elektronik ortamda hazırlanan bir beyandır.

Ülkemizde de bu bağlamda e-ihracat stratejisi oluşturulmuştur. Stratejinin oluşturulmasında temel amaç tüm dünyada Türk malı imajının yerleştirilmesi ve sağlamlaştırılması olmuştur (E-İhracat Stratejisi ve Eylem Planı (2018-2020), 2018). İşletmeler e-ihracatı kendi web sitelerinden veya B2C ve B2B’ye yönelik e-ticaret platformlarından kolayca gerçekleştirebilmektedirler.

Ekonomi Bakanlığı'ndan güven onayı almış e-ticaret sitelerine üyeliklerinde %80 oranına kadar devlet desteklerinden yararlanabilmektedirler (E-İhracat Stratejisi ve Eylem Planı (2018-2020), 2018). Ayrıca gümrük vergisi ve KDV muafiyetlerinden faydalanabilmektedirler.

Ülkemizde uygulanan klasik ihracat ile e-ihracat arasında temel farklılıklar bulunmaktadır. B2C'ye yönelik klasik ihracatta gümrük beyannamesi standart olup gümrük müşavirlerine ihtiyaç duyulmaktadır ancak e-ihracatta ETGB ile beyanda bulunmaktadır. Alıcı ülkesindeki gümrükleme işlemleri klasik ihracatta 2-7 gün arasında gerçekleştirilirken elektronik ihracatta bu süreç 12- 48 saat arasında sürmektedir. Küreselleşmenin katkısı ile çoğu ülke elektronik gümrükleme sistemine entegre olmuş durumdadır bu sayede müşteri için önemli bir tercih sebebi olan hızlı teslim gerçekleştirilebilmektedir. Klasik ihracatta istenen hijyen sertifikaları, marka tescil sertifikaları, laboratuvar analizleri gibi belgeler E-ihracatta sadece belli ülkelerde ve belli ürün gruplarında istenmektedir (webrazzi.com, 2018).

Sınır ötesi ticaret, lokal e-ticaret pazarının belli bir olgunluğa erişmesinin ardından büyümenin devamlılığını sağlamak adına önemli bir odak alanıdır. E-ihracat, Türkiye'nin 2023 ihracat hedeflerinin gerçekleşmesinde de önemli rol oynayacaktır. Özellikle KOBİ'ler için KOSGEB'in de KOBİ Stratejisi ve Eylem Planı'nda öngördüğü gibi e-ticaret, ihracatın artırılması için en kritik kanallardan bir tanesidir. Mega ve büyük perakendeciler için de lokal pazarda elde edilen yetkinliklerin yeni pazarlarda değerlendirilmesi önemlidir (TÜSİAD E- Ticaret Raporu, 2017).

E-İhracat temelinde dört temel unsur bulunmaktadır. Bunlar mevzuat alt yapısı, ödeme sistemleri, lojistik işlemleri ve gümrük işlemleridir. Mevzuat alt yapısı sektör eksiklerinin tespiti ve sonrasında planlanan E-İhracat Stratejisi ve Eylem Planı (2018-2020) kapsamında dünya ile uyumlu bir hale getirilmiştir. Ödeme sistemlerine bakıldığında dünya genelinde en çok kredi kartları ve banka kartları kullanıldığı görülürken bazı bölgelerde (örneğin Körfez ülkeleri) kapıda ödeme yaygın olarak kullanılmaktadır (E-İhracat Stratejisi ve Eylem Planı (2018-2020), 2018).

Şubat 2018'de Resmi Gazetede yayınlanan E-İhracat Stratejisi ve Eylem Planı (2018-2020) kapsamında yedi stratejik hedef belirlenmiştir. Bunlar;

- 1- Lojistik kapasitesi geliştirilecektir.
- 2- Gümrük işlemleri sınır ötesi e-ticaret ihtiyaçları çerçevesinde geliştirilecektir.
- 3- Sınır ötesi e-ticaret ürün güvenliği ve denetiminin etkinleştirilmesi sağlanacaktır.
- 4- E-ihracat yapan işletmelerin uluslararası rekabetçiliği geliştirilecektir.
- 5- Ülkemiz e-ihracatçı işletme sayısı artırılacaktır.
- 6- Mikro Girişimcilerin e-ihracatçı olmaları sağlanacaktır.
- 7- E-ihracatın geliştirilmesine yönelik uluslararası iş birlikleri yapılacaktır (E-Ihracat Stratejisi ve Eylem Planı (2018-2020), 2018).

SONUÇ

İşletmelerin bu stratejilerle uyum sağlamaları için işletmelere Sanayi ve Ticaret Odaları aracılığı ile e-ihracat anlatılmalı ve e-ihracatta uygun olan ürün grupları belirlenerek bu ürünlere yönelik Pazar araştırmaları yapılmalıdır. İşletmelerin ürünlerini yurt dışına satmalarını sağlayacak yerli e-ticaret platformları desteklenmeli, işletmeler ilgili devlet teşvikleri ve destekleri konusunda ilgili kurumlarca bilgilendirilmelidir. E-ihracatın temelinde önemli yer tutan lojistik faaliyetleri kolaylaştırılmalı, yerli lojistik firmaları e-lojistiğe entegre edilmelidir.

İnternet kullanım oranları yüksek fakat çevrim içi alışveriş oranları düşük olan ülkeler belirlenmeli ve bu ülkelerde çevrim içi satın almaya yöneltmek üzere çalışmalar yapılmalıdır ve bu ülkelerin ödeme sistemleri ilgili platform ile uyumlaştırılmalıdır.

KAYNAKÇA

Alam, S.S., Ali, M.Y., Fauzi, M., JanP, M. (2011). "An Empirical Study Of Factors Affecting Electronic Commerce Adoption Among Smes In Malaysia". **Journal of Business Economics and Management** 12(2), 375- 399.

Terzi, N., Mandal, Y. (2016). "An Application On Relationship Between Electronic Commerce And Logistics In Retail Sector". **Global Business Research Congress (Gbrç)**, Istanbul, 223-259

ÇOŞKUN, A. KARA, M. (2012). "E-Dış Ticarete Karşılaşılan Sorunlar Ve Çözüm Önerileri: Gıda Sektörü Örneği ", **Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi**, (33), 193-192.

Resmi Gazete, (2018). E-İhracat Stratejisi ve Eylem Planı (2018-2020) (Karar No: 2018/1) Web: <http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2018/02/20180206-6.pdf> adresinden 3 Mart 2018 tarihinde alınmıştır.

TÜSİAD, (2017). E-Ticaret Raporu, Dijitalleşen Dünyada Ekonominin İtici Gücü: E-Ticaret Web: http://www.eticaretraporu.org/wp-content/uploads/2017/04/TUSIAD_E-Ticaret_Raporu_2017.pdf adresinden 6 Mart 2018 tarihinde alınmıştır.

Webrazzi.com, E-İhracat Nedir? Sunduğu Fırsatlar, Muafiyetler Ve Teşvikler Nelerdir? Web: <https://webrazzi.com/2018/02/14/e-ihracat-nedir-sundugu-firsatlar-muafiyetler-ve-tesvikler-nelerdir/> adresinden 4 Mart 2018 tarihinde alınmıştır.

Webrazzi.com, 4 Maddeyle E-İhracat Nasıl Yapılır? <https://webrazzi.com/2017/11/13/4-maddeyle-e-ihracat-nasil-yapilir/> adresinden 4 Mart 2018 tarihinde alınmıştır.

Webrazzi.com, E-İhracat İçin A'dan Z'ye Kontrol Listesi Ve Planlamadaki Önemli Adımlar Nelerdir? Web: <https://webrazzi.com/2018/02/28/e-ihracat-icin-adan-zye-kontrol-listesi-planlamadaki-onemli-adimlar-nelerdir/> adresinden 4 Mart 2018 tarihinde alınmıştır.

KÜRESELLEŞME OLGUSUNUN EKONOMİK BOYUTLARI ÜZERİNE BİR BAKIŞ

Melih EROĞLU³⁴

Küreselleşme sermaye emek ve hizmetlerin sınır tanımadan uluslararasılaşmasıdır. Küreselleşmenin savunması mı yapılması yoksa küreselleşmenin eksiklerini görerek eleştirilmeli mi, bu bir tartışma konusudur. Küreselleşmeyi klişe olarak akademisyenler ve işletme yöneticileri “kaçınılmaz” olarak görmektedir. Küreselleşmeyi savunanlar ve savunmayanlar; sosyal, siyasal, kültürel ve en önemlisi “ekonomik” anlamda bakabilmektedir.

Küreselleşme, ekonomik açıdan yüzyıllar önce başlamış ve 21. yy. yaklaştıkça siyasi, sosyal ve kültürel açıdan etkilerini göstermektedir. Küreselleşme beraberinde birçok ekonomik, iktisadi görüşü etkilemiştir. Liberal, neo-liberal, kapital, sosyalist bu görüşler arasındadır. SSCB ‘nin yıkılmasından sonra sosyalizmin kalesi yıkılmış ardından kapital ve liberal düşünceler vazgeçilmez olmuştur. Ancak bir düşünce daha vardır; geniş anlamda küreselleşme sistem içindeki her ülke eşit ve pastadan pay almalıdır bakışındayken sosyalist olan bu görüş, sosyalizm rejimi yıkıldıktan sonra yerini kapitalizm ve liberalizme bırakmıştır. Böylelikle büyüme çağında olan küreselleşme, bu yeni iktisadi görüşlerle büyümeye başlamıştır. Yeni kapitalizmin, liberalizmin yetiştirdiği küreselleşmenin nasıl büyüyeceğini zaman gösterecektir. Bu yeni sistemde sınırsız ve kesintisiz sermayeyle büyüme hedeflenmektedir. Kapital sistemle büyüyen küreselleşme, asıl olan küreselleşme bakışına ters düşmektedir. “hep beraber büyüyelim” fikrinden yola çıkarak, ülkelerin ekonomik gelişmişlik seviyesi küreselleşme pastasından alabilirlik payıyla paraleldir denilebilir.

Kapital sistemde merkez- çevre ülke anlayışıyla, ki bu da hiyerarşik düzen anlamına gelebilmektedir. Hiyerarşinin başında olan merkez ülkeler ki bunlara da sanayi ülkeleri de denir; ekonomik yönü ve ekonomiyi belirleyen taraflar olarak çevre ülkeleri kendilerine bağlamaktadırlar.

³⁴ Lisans Öğrencisi (Undergraduate Student), Gazi Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası Ticaret Bölümü (Gazi University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, International Trade Department), meliheroglu23@gmail.com.

1820'lerde kıta Avrupa'sında başlayan sanayileşme çabaları, himayeci gümrük politikaları izlenmesine yol açtığıında, İngiltere ucuz hammadde arayışına başlamış ve serbest gümrük (ticaret) anlaşmalarıyla Çin, Osmanlı İmparatorluğu, Brezilya gibi ülkeler rolüne geçmişlerdir ve bu çevre ülkeleri İngiltere ve Fransa gibi ülkeler için mamul pazarı rollerine gelmişlerdir. Çevre ülkeler, merkez ülkelere bağımlı hale gelmişlerdir.

Bu çevre ülkelere 10. yy. sonunda yabancı yatırım ve sanayileşmede doygunluğa ulaşmışlardır yabancı sermaye merkez ülkede artarak çevre ülkelere geçmiş ve ucuz işgücü, hammadde yakınlık kar oranlarını, kar hadlerini arttırmıştır. Çevre ülkeler sanayileşmeye yetişmek için merkez ülkelerden sanayi ithalatı yapmaya başlamışlardır. Bu da yetersiz kalan sermayeyi ve borçlanmayı başlatmıştır. Bu borç çoğunlukla İngiltere'den alınmıştır. Böylelikle 'portföy yatırımları' 'nın başlamasına sebep olmuştur. Böylelikle yatırılan sermayenin %130 'u kadar faiz ve kar toplanmıştır. Bu merkez ülkelerin çevre ülkelere yaptığı ne kadar doğru tartışılabilir.

2. Dünya savaşından sonra benimsenen büyüme modeli ile kapitalist ülkelerin ticaret payları %65,6 ten %73,2'lere (ithalat), %60,7 den %71 (ihracat) artmıştır. Bu rakamlar arasındaki fark yanıltıcı olmamalıdır. İthalat ile hammadde alarak, sanayi ürünü yapılmaktadır. Katma değerini yükseltip aynı oranda satış yapmaktadır. 5 TL'ye alınan hammaddeyi katma değer yaratarak 20 TL 'ye satışının yapılması gibi örneklendirilebilir. Bu farkı kapatmak için gelişmekte olan ve az gelişmiş ülkeler 1945'ten sonra kurulan IMF ve WB gibi iktisadi örgütlerden para/borç almaktadır. Bu borcu da faiziyle geri ödemesi gerekmektedir, toplayamayınca da tekrar borç almak zorunda kalmakta, böylelikle borca bağımlı ekonomisi olan ülkeler borcu ödemek için ülkelerini yatırıma açmak zorunda kalmaktadır. Bu yatırımcılar ise IMF ve WB gibi uluslararası örgütleri kuran ülkelerin yatırımcılarıdır. Bu uygulanan politika şu durum için daha çok uygulanmaktadır; bazı milliyetçi ülkelerin yabancı yatırımcılara karşı çok kesin politikaları bulunmakta ve bu ülkeleri yatırımcılara açmak için merkez ülkelerin çevre ülkelere uyguladıkları stratejinin başarı oranı çok yüksektir.

Günümüze gelecek olursak borca dayanamayıp yabancı yatırımcılara açılan ülkeler yavaşça gelişmekte fakat bazı ülkeler ise gelişmemiş diğer bir deyişle az gelişmişliğin yoksulluk ve fakirlik içinde kalmaya devam eder. WB bankası verilerine göre mutlak

yoksulluk sınırı az gelişmiş ülkeler için 1\$, Türkiye ve doğu Avrupa, Latin Amerika ülkeleri için 4\$, gelişmiş ülkeler için ise 14.40\$ günlük kişi başına düşen harcama olarak belirlenmiştir (Şenses, 2004). Bu veriler küreselleşmenin eşit ve yoksulluğu azalttığı savını çürütmekte. Elimizdeki verilere göre küreselleşmenin yoksulluğu arttırdığı bir süreç olarak görmeye başlayanlar mevcut bulunmakta.

Ayrıca dünyadaki yoksulluğun boyutlarını şu veriler de görebiliriz;

- Dünya nüfusunun %50si (yaklaşık verilere göre) yoksulluk içinde
- Dünyanın en ağır borç yüküne sahip 41 yoksul ülkesinin GSYH dünyanın en zengin 7 insanının servetinden daha azdır.
- Yaklaşık 1 milyar insan 21. Yy da adını bile yazamamakta.
- Dünyanın silah sanayisine harcanan paranın %1'inden daha azıyla dünyadaki bütün çocuklar okula gidebilir.
- 1 milyar çocuk yoksulluk içinde yaşamakta ve her gün 29.000 çocuk açlık-hastalık yüzünden hayatını kaybetmektedir.
- Temel eğitimden yoksun çocuk sayısı günümüzde 121 milyondur.
- Gelişmiş ülkelerdeki nüfusun%20 si dünyadaki tüketim mallarının %86'sını tüketmekte.
- Gelişmekte olan ülkelerde yaşayan 1.1 milyon insan yeterli suya, 2.6 milyon insan da temel sağlık hizmetlerine ulaşamamakta.
- Dünya nüfusunun %12 si, temiz suyun%85'ini kullanmakta ve bu insanlar 3. Dünya ülkelerinde yaşamamakta.
- ABD 'de kozmetik ürünlerine yılda 8 milyar \$, abda ve ab evde beslenen hayvanlara 17 milyar\$, ab 'de sigaraya 50 milyar \$, alkole 105 milyar\$ harcanmaktadır. Diğer tarafta dünyada herkese temel eğitim için 6.milyar\$, temel sağlık ve beslenme için ihtiyaç duyulan 13 milyar \$ dır (Memiş, 2014).

Bu kısımda küreselleşmenin eşit olduğu konusunda tartışma değil, küreselleşmeyi benimseyen veya onu kendi çıkarları için kullananlara bakıldığında küreselleşmenin sonucunda;

- Gelir dağılımında dengesizlik
- İşsizlik
- Enflasyon

- Doğal afetler
- Küresel finans krizleri son birkaç yy. da karşılaştığımız sorunlardan bazılarıdır.

Buradan yola çıkarak şunlar söylenebilir; gelir eşitsizliği, işsizlik ve küresel finans krizlerinin çoğunun devlet ve çokuluslu işletmeler temelinde bulunmasıdır. Küreselleşme dönemlerinde dünya ekonomisi hızla büyümüştür. Yoksullukta gerilemeler olmuştur. Ancak küreselleşme temelli küresel krizler de bulunmakta; bankacılık ve finans sektörlerindeki krizler, finansal entegrasyon süreçlerin takip etmekte ve bu krizler küreselleşmeden büyük paya sahip olan gelişmiş ülkelerde olmuştur. Gelişmiş ülke ve bu ülkelerdeki menşeli bulunan Çok Uluslu İşletmelerin küreselleşmeyi doğru yollarla kullanmadıklarının bir göstergesidir. Aynı zamanda bu krizleri geçerse neo liberal düşünceler küreselleşmeyi çok fazla istemektedir.

Neo liberaller devletin küreselleşme adına her şeyi kaldırmalarını isterler; vergilerin olmaması, ülkelere girerken bütün gümrük indirimlerinin kaldırılması gerektiğini savunurlar. Devletler sadece güvenlik, savunma ve eğitim sistemleriyle ilgilenmesini isterler. Neo liberalist yaklaşımla aynı zamanda Çok Uluslu İşletmeler'in ürünlerini homojenleştirerek, talep ve arzın aynı anda homojenleşmesini böylelikle arzın liberalleşmesini sağlamışlardır.

Küreselleşmenin eksiklerini bu kadar bakarken artılarını ise; teknolojik gelişim bu da işsizliği beraberinde getirirken haberleşmeyi hızlandırılması; zengin ve sermaye fazlasını olan insanların dünyanın diğer tarafındaki portföy kontrolünü kolaylaştırmak içindir. Etkinlik ise sermaye piyasalarında etkin hız da çalışmak içindir. Bunun da topluma çok fazla yararı olmuştur.

KAYNAKÇA

- Demir, G. (tarih yok). Küreselleşme Üzerine. *Ankara Üniversitesi SBF dergisi*, 74-104.
- Derviş, K. (tarih yok). *Küreselleşme, Büyüme Ve Gelir Dağılımı*.
- Fox, J. (2001). *Chomsky And Globalisation*.
- Karabıçak, m. (2002). Küreselleşme sürecinde gelişmekte olan ülkeler ekonomilerinde ortaya çıkan yönelimler ve tepkiler. *süleyman demirel üniversitesi İ.İ.B.F dergisi C.7 S.1*, 115-131.
- Kaymakcı, O. (2007). *Küreselleşme Üzerine Notlar*. ankara: nobel yayınları.
- Kaypak, ş. (2011). küreselleşme sürecinde sürdürülebilir bir kalınma için sürdürülebilir bir çevre. *KMÜ Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi*, 20-33.
- Kazgan, G. (2012). Dünden Bugüne Küreselleşmenin Ekonomik Temelleri. H. Erat içinde, *bölgesel gelişme stratejileri ve akdeniz ekonomisi* (s. 1-20).
- Memiş, h. (2014). küreselleşme ve yoksulluk ilişkisi. *akademik yaklaşımlar dergisi*, 144-161.
- Şenses, F. (2004, august). Neoliberal küreselleşme kalınma için bir fırsat mı, engel mi? *ERC working paper in economic 04/09*, s. 1-27.
- Tağraf, h. (2002). Küreselleşme sürecine çokuluslu işletmelerin Küreselleşme sürecine etkileri. *C.Ü. İ.İ.B.F dergisi*, 33-47.
- Yay, T. (2009). Küreselleşme Karşısında Piyasa ve Devlet. *Ekonomi Bilimleri Dergisi*.
- YÜCEOL, h. m. (2005). Küreselleşme, Yoksulluk ve Emek piyasası politikaları. *Ç.Ü. sosyal bilimler enstitüsü dergisi cilt14, sayı,2*, 493-512.

15 Mart 2018

III.OTURUM: 15:40-17:00

PANEL 4: Sıcak Gündem: Çatırdayan Birlikler

YER: B AMFİ 5

Panel Başkanı: Doç. Dr. Bilal KARABULUT

-Uluslararası Hukukta Davetle Müdahale: Gambiya Örneği

ADEM ÖZER (GAZİ ÜNİ.)

-Başarısız Bir Üniter Devlet Projesi Olarak Irak

GÜRKAN PAMUKÇU

-Misafirliğin Entegrasyona Evrilmesi: Mülteci mi "Yeni Azınlık" mı?

NİHAL EMİNOĞLU (ÇANAKKALE 18 MART ÜNİ.)

INTERVENTION BY INVATITION IN INTERNATIONAL LAW: THE CASE OF GAMBIA

Adem ÖZER

Alliance for Patriotic Reorientation and Construction (APRC), founded by Yahya Jammeh who seized power in the 1994 Coup, experienced a surprise defeat in the December 2016 elections. Jammeh said in his statement that he "rejected the results of a detailed investigation on the grounds that there are serious and unacceptable anomalies in the electoral process, and has called for a re-election under the supervision of an independent electoral commission". Unlike Jammeh's claim, Adama Barrow declared himself to be Gambia's new president on January 19, 2017 at the Gambian Embassy in Senegal. When Jammeh refused to leave the post of head of state, the Economic Community of West African States (ECOWAS) decided to military intervention. Although this decision has been implicitly supported by the United Nations Security Council (UNSC), it has led to many discussions. The deployment of the military units formed by the West African countries to the Gambia border was effective for ending Jammeh's power. ECOWAS's attempt to military intervention raises the problem of legality of the intervention. In this study first of all Gambia's post-independence constitutional change process, secondly the electoral and post-election political crisis environment, and finally the legal basis of the use of force will be examined.

Keywords: Gambia, United Nations Security Council (UNSC), Economic Community of West African States (ECOWAS), Intervention by Invitation, Use of Force.

BAŞARISIZ BİR ÜNİTER DEVLET PROJESİ OLARAK IRAK

Gürkan PAMUKÇU³⁵

Avrupa’da bağımsızlık referandumu tartışmalarının sürdüğü sırada, Kürt Bölgesel Yönetimi’nin aldığı referandum kararıyla birlikte, üniter yapıların, self-determinasyonun ve ayrılmanın daha yoğun tartışıldığı bir döneme girilmiştir. Ayrıca muhtelif bölgelerde de ayrılıkçı fikirlerin yeniden gündeme gelmesi, tüm bu hareketlerin birbirlerinden etkilendiklerine ilişkin yorumlara ve sıklıkla bir arada değerlendirilmelerine neden olmuştur. Ancak her ne kadar bir furya gibi görünse de ve hatta söz konusu bağımsızlık hareketleri birbirlerine sempati duysalar da esasında Irak Kürtleri bakımından, bağımsızlık düşüncesi Irak’tan bile daha eskidir. Osmanlı İmparatorluğu’ndan kopuşun başladığı dönemde Kürtlerin veya daha somut olarak Musul Vilayeti’nin siyasi geleceğine yönelik olarak; Türkiye’ye üniter çatı altında veya özerk bağlılık, İngiltere mandaterliğinde müstakil bir yönetim, Irak’a bağlı özerklik ve son olarak üniter Irak’ın bir parçası olma ihtimalleri belirmiştir. Neticede, İngiliz stratejisinin bir ürünü olarak, siyasal bakımdan en kolay görünen fakat yürütülmesi en zor olan, “üniter Irak’ın bir parçası olma” seçeneği hayata geçirilmiştir. Ancak bu seçimle birlikte gerek tarihsel ayrışma ve buna paralel biçimde Kürt ve Arap yöneticilerin tutumları gerekse etnik milliyetçiliğin ayrıcı yönü, yüz yıla yakın bir süre geçmesine karşın Irak’ın kuzeyinin Irak’a entegre olmasını sağlamamış, aksine her geçen gün daha fazla uzaklaşmasına neden olmuştur. Bu çalışmada; Irak’ın üniter niteliğinin, esasında kuruluş itibarıyla sağlıklı olmadığı, süreç içerisinde atılan adımların da üniter yapıyı değil, ayrılıkçılığı beslediği ve birbirine zaten yabancı olan iki toplumu kaynaştırmaktan ziyade düşmanlaştırdığı anlatılmaktadır. Bu kapsamda feodalite, milliyetçilik ve dış politika bütünleşmeye engel olan parametreler olarak ele alınmış ve son olarak Türkiye’deki Kürt sorunuyla kısa bir karşılaştırma yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Üniter Devlet, Irak, Kürt Bölgesel Yönetimi, Self-Determinasyon, Bağımsızlık Referandumları.

³⁵ Dr. (Ph.D.), gurkanpamukcu@gmail.com.

IRAQ AS A FAILED UNITARY STATE PROJECT

At the time of the discussions of the independence referendum in Europe, with the referendum decision of the Kurdish Regional Government, a period of more intense discussion of unitary structures, self-determination and separation has been initiated. In the same period, the re-emergence of separatist ideas in various regions led to comments that all these movements were affected by each other and often they were assessed together. However, even though it seems like a trend and the independence movements sympathize with each other, in terms of Iraqi Kurds, the idea of independence is even older than the foundation of Iraq. In the period when the separation from the Ottoman Empire began, the possibilities of the political future of the Kurdish, or more concretely, the political future of Mosul Province, have appeared either as an autonomous allegiance to Turkey under the unitary roof, or as an independent government under the British mandate, or as a part of Iraq's autonomy and finally as a part of the unitary Iraq. Ultimately, as the result of the British strategy, the "unitary Iraq" option, which appears the easiest in political terms, but is the most difficult to carry out, has been implemented. However, with this selection, both the historical decomposition, the attitudes of Kurdish and Arab rulers and the discriminatory aspect of ethnic nationalism did not allow the northern part of Iraq to be integrated into Iraq, on the contrary, it caused Northern Iraq to move further away with each passing day. In this study, it is stated that the unitary character of Iraq is not healthy as a result of its establishment and that the steps taken in the process are not unitary, but rather separating and antagonizing the two societies that are already alien to each other, instead of integrating them. In this context, feudality, nationalism and foreign policy are discussed as the parameters that prevent integration and finally a short comparison was conducted with the Kurdish problem in Turkey.

Keywords: Unitary State, Iraq, Kurdish Regional Government, Self-Determination, Independence Referendums.

MİSAFİRLİĞİN ENTEGRASYONA EVRİLMESİ: MÜLTECİ Mİ “YENİ AZINLIK” MI?

Nihal EMİNOĞLU³⁶

Suriye’deki iç savaşla başlayan kitlesel göç akını hem Türkiye hem de Avrupa’yı kısa sürede önemli ölçüde etkiledi. Milyonlarca Suriyelinin gerek göç yollarında verdiği mücadele gerekse de barındıkları ülkelerdeki yaşam koşulları Avrupa’nın yeni “krizi” olarak gündeme oturdu. Avrupa bir yandan yeni düzenlemelerle yasal boşlukları doldurup ortak bir mülteci politikası oluşturmaya çalışırken; bir yandan da Suriyelilerin temel ihtiyaçlarının ve sosyal imkanlarının yeterince sağlanması gerektiği, olayın insani boyutuyla bir çok İnsan Hakları Örgütüncü de vurgulandı. Türkiye bu süreçte, ülkesindeki 3 milyondan fazla olduğu tahmin edilen Suriyeliye ev sahipliğiyle örnek gösterilirken en çok dikkati çeken ise, hem medyanın hem yöneticilerin hem de birçok entelektüelin, Suriyelilerin ülkede “misafir” olduklarını vurgulamasıydı. Halbuki, mültecilerin savaş bitince ülkelerine geri dönecekleri fikri bir yanılgı olmakla birlikte, Suriyelilerin topluma uyum sağlamaları yönünde atılması gereken bir çok adımı da göz arda edebilecek bir anlayıştır. Öyle ki, Avrupa’nın, 60-70’lerde “misafir işçi” olarak ülkelerine iş gücü sağlamak amacıyla davet ettikleri göçmenlerin büyük çoğunluğunun bugün halen Avrupa’da yerleşik olması ve hatta yeni bir azınlık algısı yaratmalarından yola çıkarak, benzer bir sürecin bugünün “misafir” Suriyelilerince de yaşanabileceği öngörülmelidir. Bu bağlamda, kısa vadeli çözümlerden öte, göçmen ve mültecilerin topluma uyumlarını sağlamak amacıyla orta ve uzun vadeli entegrasyon politikaları üzerine çalışılması gerekmektedir. Bildiri bu çerçevede, öncelikle, entegrasyondan ne anlamalıyız sorusuna cevap arayacak; ardından Avrupa’nın çeşitli ülkelerinden örnekler vererek, başarılı “toplumsal uyum” projelerini değerlendirecek ve son olarak da AGİT tarafından 2005’te ortaya atılan “yeni azınlık” kavramı mültecileri ne kadar kapsıyor ve bu kavram entegrasyon sürecini ne yönde etkiliyor sorularına yanıt arayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Suriye, Göç, Misafirlik, Entegrasyon, Yeni Azınlık.

³⁶ Yrd. Doç. Dr. (Assistant Professor), Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Biga İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü (Çanakkale Onsekiz Mart University, Biga Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of International Relations), nihaleminoglu@gmail.com.

FROM RECEPTION POLICY TO INTEGRATION STRATEGY : “REFUGEE” OR “NEW MINORITY”?

After the civil war in Syria, the influx of refugees, which affects the whole world, especially Europe, has recently been one of the most heated public discussions. Beyond taking the mass migration to Europe under control, many questions and problems arise regarding the protection of migrants and refugees, including the problems that refugees face in the countries that they immigrate, especially the legal status of the refugees in the context of human rights. In this context, Turkey plays a crucial role in refugee “crisis” with hosting more than 3 million Syrians in its territory. However, both stakeholders in the country and public opinion believe and expect the return of Syrians to their home country in the end of the War. That is why, Syrians are still seen as “guests” of Turkey. Nevertheless, it is important to note that in mass migrations the probability of return is not very high, especially after migrants spend a few years in the host country. Concerning the Syrians in Turkey, it is also known that the majority of them have no intention of going back and also statistics shows that more than 50 percent of Syrians are no longer living in border towns of Turkey. On the contrary they moved to different corners of country and have established their new lives. The situation of Syrians in Turkey reminds the conditions of “guest workers” who moved to Western- Europe in 60’s and 70’s, in order to fill the demand for cheap labour in post-war economy. However, many of them never return back and also changed the demographics of European Countries. In this perspective, it is inevitable for Turkey to take steps to integrate Syrians into the country through long-term integration strategies. This paper primarily discusses the concept of “integration” and secondly highlights the “best practice examples” regarding integration of refugees in various European countries. Moreover, the paper focuses on the term “new minority” which was initially mentioned by OSCE in 2005 and approach and analyse refugee issue within the “new minority” concept.

Keywords: Syria, Migration, Reception, Integration, "New Minority".

16 MART 2018 CUMA

I. OTURUM: 09:50-11:20

PANEL 1: Yönetim ve İletişim

YER: B AMFİ 2

Panel Başkanı: Yrd. Doç. Dr. Yusuf PUSTU

-Postmodernizm Tartışmaları ve Kamu Yönetimindeki Yankıları

BARIŞ AYDIN (İSTANBUL MEDENİYET ÜNİ.)

-Yeni Kamu Yönetimi Çerçevesinde Kamu Hizmeti Anlayışında Değişim

REHA BAYANSAR (GAZİ ÜNİ.)

-GANEW Opportunities for Youth: Participation Through Digital Media

ÖZGE ÖZ DÖM (ANKARA YILDIRIM BEYAZIT ÜNİ.)

SEZİN ŞENTÜRK (ODTÜ VE KARADENİZ VE ORTA ASYA ÜLKELERİ
ARAŞTIRMA MERKEZİ)

POSTMODERNİZM TARTIŞMALARI VE KAMU YÖNETİMİNDEKİ YANKILARI

Bariş AYDIN³⁷

Kamu yönetimi disiplini en ciddi kuramsal karşı duruşa postmodernizm ve ondan ilham alan türlü yönetim kavrayışları tarafından maruz kalmıştır. Sosyal bilim disiplinlerinin bir çoğu gibi 19. yüzyıl sonu 20. yüzyıl başında, modern düşüncenin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açan kamu yönetimi disiplini, kavramsal ön kabullerinden, disiplinin temel kurucu konvansiyonlarına yönelik ilk kez bu denli çaplı bir saldırıyla karşı karşıyadır. Bütün şerh ve öfkeli yergilere rağmen modernizmin postmodernist eleştirisi, cari toplumsal yaşayışı ve anlam evrenini çözümlemede hayli kullanışlı bir kavramsal mühimmat sağlamıştır. Dolayısıyla postmodernizmi modernizmin biraz daha süslü sözlerle stilize edilmiş, rafine fakat fazlasıyla geveze -her ne kadar bu türden değerlendirilebilecek formları olsa da- bir entelektüel lafazanlıktan ibaret sayıp yeteri alakayı göstermemek, kafayı kuma gömmek bir yana cari krize daha şümüllü bir yanıt verme olanağını genişletecek kavramsal kitten mahrum kalmak olacaktır. Alabildiğine genişleyen bilgi ve anlam ağlarının daha sarıh bir analizini yapmak için bugün ihtiyaç olan şey, tam da bu türden yahut her türden kavramsal alet çantasını olabildiğince alımlamak hatta massetmektir. Postmodernizm, bilimin ve ondan mülhem toplumsal yaşamı idame ettirecek kurallar bütününün topluma ve doğaya dönük kıymeti kendinden menkul varsayımlar üzerinde temellendiği ve onun yerine, cari tarihsel andaki toplumsal yaşamın çok parçalı ve kimlikli yapısına uygun olarak, esnek, çoğulcu ve görelilik temelli bir toplumsallık tahayyülünün tesis edilmesi gerektiği düşüncesindedir. Bu tahayyülün örgütsel yansıması olarak güç ve yetkilerin paylaştırıldığı ve merkezsizleştirildiği, katılımın ve temsilde adaletin sağlandığı mikro yapılara önem veren postmodernist kamu yönetimi yaklaşımı, bu yolla modernizmin yarattığı mekânsal ve tarihsel sıkışmanın da önüne geçileceği kanaatindedir. Belli bir tarihsel dönem olmasının yanı sıra şümüllü bir teorik artikülasyona ve felsefi donanımına da sahip olan postmodernizm ve onun kamu sahasındaki yansımaları, söylem kuramları ve dilin toplumsal yaşamı inşa etmedeki rolüne yaptığı vurguyla modernizmin *objektif*, *deterministik* ve *hiyerarşik* kamu sahası kavramsallaştırmasını tavsatmış, *verimlilik*, *araçsal rasyonalite* ve *ölçülebilirlik* gibi diğer modern kategorilerin de biteviye sorunsallaştırılmasını hedeflemiştir.

Anahtar Kelimeler: Modernizm, Post-Modernizm, Kamu Yönetimi.

³⁷ Doktora Öğrencisi (Graduate Student, Doctorate), İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü (İstanbul Medeniyet University, Department of Political Science and Public Administration), barisaydin@gmail.com.

POSTMODERNISM DEBATES AND THEIR ECHOES IN PUBLIC ADMINISTRATION

The discipline of public administration has been exposed to the most serious theoretical counter-stance by postmodernism and various governance conceptions inspired by it. Like many social science disciplines, the public administration discipline, born as a child of modern thought at the turn of the 19th and early 20th centuries, is faced with such a widespread assault on the basic founding conventions of discipline from its conceptual preconceptions for the first time. Despite all the dissents and diatribes, postmodernist critique of modernism has provided a very useful conceptual ammunition for analyzing current social life and meaning universe. Therefore, seeing postmodernism as a refined but amply chatty intellectual magpie that is an ornate form of modernism –the existence of such forms notwithstanding-, and in turn not caring enough about it would deprive us of a conceptual arsenal that expands the possibility of a more broad response to the current crisis, aside from burying our head in the sand. What is needed today to make a more precise analysis of the ever-expanding knowledge and meaning networks is to buy into or even absorb as much of this kind of, or any kind of, conceptual tool bag as possible. Postmodernism is of the opinion that science and the totality of rules to carry out social life inspired by it are based on self-assertive assumptions about society and nature, and it is necessary instead to establish a flexible, pluralistic and relativity-based imagination of sociality in accordance with the multi-faceted and multi-identity structure of current social life. The postmodernist approach of public administration which attaches importance to micro-structures as an organizational reflection of this imagination, in which power and authority are distributed and decentralized, and participation and justice in representation are provided, believes that the spatial and historical logjam created by modernism can be overcome in this way. Postmodernism, which has a broad theoretical articulation and philosophical equipment in addition to being a certain historical period, and its reflections on public space, its theories of discourse and its emphasis on the role of language in constructing social life, has abated modernism's objective, deterministic and hierarchical conceptualization of public space, and aimed the continuous problematization of other modern categories such as efficiency, instrumental rationality, and measurability.

Keywords: Modernism, Post-Modernism, Public Administration.

YENİ KAMU YÖNETİMİ ÇERÇEVESİNDE KAMU HİZMETİ ANLAYIŞINDA DEĞİŞİM

Reha BAYANSAR³⁸

Yeni Kamu Hizmeti anlayışı, ulusal sınırları aşan, kamu idareleri, özel işletmeler ve sivil toplum kuruluşlarının bir araya gelerek, kamu hizmetlerini yerine getirmeyi amaçlayan, devlet dışı aktörlerin de katılımcı olarak rol aldığı, sorumluluk, risk ve çıkarın paylaşıldığı bir sistemi ifade etmektedir. Bu şekilde bir hizmet sunumu, yalnızca finansman sağlama konusunda değil aynı zamanda etkili ve verimli bir hizmet sunumunu sağlayacağı da düşünülmektedir. Çalışmamızın özünü oluşturacak olan kamu özel ortaklıkları modelinde, sunulan hizmetlerde kamu iradesinin devam etmesi ve nitelik olarak kamu hizmeti olarak addedilmesi, hizmetin piyasaya terk edilmeyişi, bu modeli özelleştirmeden ayırdığı gibi, gerek özel hukuk hükümlerine tabi olması ve bazı işletme özelliklerinin de bu sistemde var olması özelleştirme uygulamaları ile benzerliklerinin de olduğunu göstermektedir. Bu anlamda kamu özel ortaklıkları modeli ve özelleştirme modelinin ayrımlarının yapılması gerekmektedir. Dünya ölçeğinde baktığımız zaman, daha iyi kamu hizmeti sunma çabası ve gayretinde olan kamu idareleri, gerek bu hizmetlerin çapını genişletmek, gerekse daha sağlıklı ve hızlı hizmet sunma adına kamu ile özel sektör arasında bu tip uygulamalara başvuran ülkelerin sayısının bir hayli fazla olduğunu görmekteyiz. Kamu özel ortaklığı modeli özelinde 1990'ların başında İngiltere'nin öncülük ettiğini söyleyebiliriz. Halen de Avrupa Birliği ülkeleri ve gelişimleri devam eden ülkelerde bu uygulamanın özellikle ulaştırma, enerji, sağlık ve telekomünikasyon alanlarında ön plana çıktığı görülmektedir. Tüm bu gelişmeler kapsamında, Türk kamu yönetimin de, yönetimde paradigma değişiminin yansımaları ve neo-liberal politikaların etkisi ile ülkemizde de hayata geçirilme imkanı bulunan kamu özel ortaklıkları modelinin, dünyada ki yeri ve diğer başarılı ülkeler nezdinde ne denli başarılı bir yol izlediği tartışılmalı ve eksiklerin giderilmesi açısından çözüm önerileri sunulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yeni Kamu Yönetimi, Yeni Kamu Hizmeti, Kamu Özel Ortaklıkları, Özelleştirme, Neo-Liberal Politikalar.

³⁸ Öğretim Görevlisi (Teaching Assistant), Gazi Üniversitesi, Adalet Meslek Yüksekokulu (Gazi University, Vocational School of Justice), rbayansar@gmail.com.

THE CHANGE IN THE PUBLIC SERVICE UNDERSTANDING IN THE CONTEXT OF THE NEW PUBLIC SERVICE

The new Public Service mentality is a transnational system in which public administrations, private businesses, and civil society organizations come together to perform public services, and non-governmental actors involve as contributors. Such a service delivery is thought to provide not only financing but also an efficient and productive service delivery. The public-private partnership model, which is the core of our study, differs from privatization regarding continuity of the public control in the delivered services, and continuity of the acceptance this as a public service, and not leaving the services to the market. The fact that public-private partnerships are also subject to the private law, and some business techniques find an application area in this model also show us common grounds with privatization. When we look at public administrations throughout the world, we see that the countries increasingly employ such implementations to provide these services more efficiently and productively and to expand the scope of these services. Britain pioneered the implementation of the public-private partnership model at the beginning of the 1990's. At present, this model stands out in the fields of transportation, energy, health, and telecommunication European Union countries and developing countries. In the light of all these developments, it should be discussed that to what degree the public-private partnership model, which is reflected the effects of the paradigm shift and neo-liberal policies in the Turkish public administration, is successful compared with other countries, and solution proposals should be offered to eliminate the defects.

Keywords: New Public Administration, New Public Service, Public Private Partnerships, Privatization, Neo-Liberal Policies.

GENÇLER İÇİN YENİ FIRSATLAR: DİJİTAL MEDYA ARACILIĞIYLA SİYASİ KATILIM

Özge ÖZ DÖM³⁹, Sezin ŞENTÜRK⁴⁰

Gençlerin siyasal katılımı yönündeki ana eğilimin sivil ve siyasi yaşama kayıtsız olma fikri etrafında gelişmekte olduğu görülmektedir. Temel varsayım gençlerin yetişkinlere kıyasla siyaset hakkında daha az şey bildiği ve haberlere karşı daha az ilgi gösterdiği üzerinedir. Buna ek olarak, gençler, bireylere daha az güvenmekte ve gönüllü örgütlere katılmak ya da oy kullanmak ile daha az ilgilenmektedirler. Bu noktada, literatür, iletişimsel olgunun özel ve halka açık alanlar ve medyanın demokratik motivasyon geliştirme açısından öneminin altını çizmektedir. Bu konuda dönüm noktası medyanın dijital temellere dayalı dönüşümüdür. Bu anlamda, medyanın hızlı dönüşümünün, yeni medyanın erken benimseyicisi olan gençlerin gözünden siyasi uygulamalarda nasıl bir köklü değişiklik getirdiğini düşünmek çok önemlidir. Dijital teknolojiler, gençlerin, hayatın her alanına ve siyasete dijital medya araçlarıyla katılmaları için yeni fırsatlar sağlamaktadır. Ayrıca, yeni sivil ve siyasi aktivizm kanallarıyla ve olası dijital medya tabanlı iletişim ve mobilizasyon kalıplarıyla ilgili fırsatları da çağırmaktadır. Bu çalışma, dijital bilgi teknolojilerinin ve sosyal medyanın gençlerin katılımı üzerindeki etkileri üzerine ayrıntılı bir araştırmaya ihtiyaç olduğunun altını çizip iletişim teknolojilerinin gençlerin katılım modelleri üzerindeki etkilerinin bir özetini resmetmeye çalışmaktadır. Bu nedenle, her ne kadar yeni medya politik sesler çıkarmak için yeni imkanlar sağlayıp özellikle gençler için kamusal yaşamda katılımcı politikaların rolünü artırıyor olsa da yeni medya kanallarının sorgulanması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Gençlerin Siyasi Katılımı, Medya, İletişim Kalıpları, Dijital Medya.

³⁹ Arş. Gör. (Research Assistant), Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi (Ankara Yıldırım Bayezıt University), ozgeozdom@gmail.com.

⁴⁰ Arş. Gör. (Research Assistant), ODTÜ, Karadeniz ve Orta Asya Ülkeleri Araştırma Merkezi (KORA) (METU, Centre for Blacksea and Central Asia), sezinsenturk@gmail.com.

GANEW OPPORTUNITIES FOR YOUTH: PARTICIPATION THROUGH DIGITAL MEDIA

The main tendency towards the youth political participation seems to be evolving around the idea of their being apathetic to civic and political life. The assumption is that young people know less about the politics and less interested in news compared to the adults. In addition, they seem to be less and less trusting to the individuals, less interested in joining organizations to volunteer or to vote. In this point, the literature underlines the importance of communicative phenomena in the private and public arenas, and the media for the development of motivations for democratic engagement. The turning point in this issue is the transformation of the media towards digital bases. In that sense, it is crucial to consider how such rapid transformation of media introducing fundamental changes in political practices in the eyes of youth as early adopters of new media. Digital technologies provided new opportunities for young people to participate every aspect of life, and politics via digital media tools. Also, it calls for the opportunities regarding the new civic and political activism channels, and possible digital media based communication and mobilization patterns. This study underlines that there is a need for a detailed research over the effect of digital information technologies and social media on the engagement of youth, and tries to draw a summarized picture of the effects of communication technologies on youth participation patterns. Therefore, it is aimed to question the new media channels while new media is providing new opportunities for political voice, thereby increasing the role of participatory politics in public life, especially for youth.

Keywords: Youth Participation, Media, Communication Patterns, Digital Media.

16 MART 2018 CUMA

I. OTURUM: 09:50-11:20

PANEL 2: Sağlık Yönetiminde Muhasebe ve Finansman Konuları

YER: **B AMFİ 3**

Panel Başkanı: **Doç. Dr. Zekai ÖZTÜRK**

-Davranışsal Muhasebe ve Denetim İlişkisi: Davranışsal Denetim Araştırmaları

BURCU NAZLIOĞLU (GAZİ ÜNİ.)

-Türkiye’de Kamu Ağız ve Diş Sağlığı Merkezlerinin Coğrafi Bölgelere Göre Finansal Performanslarının Değerlendirilmesi

SEMİH ISLİCİK (GAZİ ÜNİ.)

CEMRE EDA YAR (GAZİ ÜNİ.)

-Türkiye’de Sağlık Harcamaları ve Finansmanının Yıllar İtibariyle Analizi

MUHAMMET KEKEÇ (İSTANBUL ÜNİ.)

ZEHRA YILDIRIM (BURDUR ÜNİ.)

ARZU POLAT (GAZİ ÜNİ.)

DAVRANIŞSAL MUHASEBE VE DENETİM İLİŞKİSİ: DAVRANIŞSAL DENETİM ARAŞTIRMALARI

Burcu NAZLIOĞLU⁴¹

1960'lı yıllara kadar muhasebe alanında yapılagelen araştırmalarının tamamıyla, sermaye piyasalarının işleyişi ve sermaye piyasası aktörlerinin rasyonel karar verme konusundaki neo-klasik varsayımlarıyla belirlenmekte olduğu görülmektedir. Günümüzde hala çalışmaların büyük bir kısmının bu varsayımlara bağlı kalmakta olmasıyla beraber, son 30-40 yıldır, bu varsayımları sorgulayan bir araştırma alanının da gelişmekte olduğu açıktır. Yaşanan gelişmelerin muhasebeyi yakından etkilemesi, geleneksel muhasebenin değişmesine ve gelişmesine katkıda bulunmaktadır. Finansal bilgi üreticisi ya da kullanıcılarının bir muhasebe olayı karşısında gösterecekleri davranışları inceleyen davranışsal muhasebenin ortaya çıkması da, bu değişimin bir sonucudur. Davranışsal muhasebe, muhasebe ile davranış bilimleri alanlarının birlikte ele alınması sonucu ortaya çıkar. Geleneksel muhasebe ile işletmelerin para ile ifade edilebilen mali nitelikteki işlemleri rapor haline getirilmekte iken, davranışsal muhasebe ile kişilerin zihinsel hesapları raporlanarak incelenmeye çalışılmaktadır. Bu çalışmada, davranışsal muhasebenin, muhasebe denetimi boyutundaki durumu konu edilmekte ve bu noktada davranışsal denetim araştırmalara geçilebilmesi amacıyla, ilk olarak davranışsal muhasebe kavramı ele alınmaktadır. Davranışsal denetim araştırması, denetçiler ve diğer katılımcıların ne kadar etkili oldukları ve hangi tip bilgi ve kavramsal şartların denetçi ve diğer katılımcıların karar ve yargılarını etkilediğini keşfetmeye odaklanmıştır. Bu çalışma, davranışsal denetim çalışmalarının geniş kapsamda incelenmesini, var olan davranışsal muhasebe çalışmalarının denetim perspektifinden ele alınmasını ve konunun teorik açıdan tartışılmasını amaç edinmektedir.

Anahtar Kelimeler: Davranışsal Muhasebe, Denetim, Davranışsal Denetim, Geleneksel Muhasebe.

⁴¹ Arş. Gör. (Research Assistant), Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Sağlık Yönetimi Bölümü (Gazi University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of Health Care Management), bnazlioglu@gmail.com.

CONNECTION OF BEHAVIORAL ACCOUNTING AND AUDITING: BEHAVIORAL AUDITING RESEARCH

Until 1960s, it is seen that the researches carried out in the field of accounting are determined completely by the neo-classical assumptions about rational decision making of capital market actors and capital market actors. Although a large part of the work still depends on these assumptions, it is clear that a research field that has questioned these assumptions for the past 30-40 years is also evolving. The fact that the developments occurred have a close relationship with accounting contributes to the change and development of traditional accounting. The emergence of behavioral accounting, in which financial information producers or users are exposed to the behavior of an accounting event, is as a result of the mentioned changes. Behavioral accounting emerges as a consequence of accounting and behavioral sciences together. With traditional accounting firms are trying to report their financial transactions, which can be expressed by money, while by behavioral accounting mental accounts of the people are being investigated. In this study, the concept of behavioral accounting is first discussed in order to be able to investigate the situation of behavioral accounting in the aspect of accounting audit and to be able to investigate behavioral control research at this point. Behavioral auditing research has focused on how effective auditors and other participants are and what types of information and conceptual conditions affect the decisions and judgments of auditors and other participants. The purpose of this study is to examine behavioral auditing studies in a comprehensive way, to discuss the existing behavioral accounting studies from the perspective of auditing and to discuss them in theoretical perspective.

Keywords: Behavioral Accounting, Auditing, Behavioral Auditing, Traditional Accounting.

TÜRKİYE’DE KAMU AĞIZ VE DİŞ SAĞLIĞI MERKEZLERİNİN COĞRAFI BÖLGELERE GÖRE FİNANSAL PERFORMANSLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Semih ISLİCİK⁴², Cemre Eda YAR^{}**

Sağlık sektöründe sağlık harcamalarının kontrol altında tutulması için hastaneler gibi sağlık merkezlerinde de finansal yönetim faaliyetlerine önem verilerek, finansal durumun düzenli olarak değerlendirilmesi gerekmektedir. Kar amacı gütmeyen ve kıt kaynaklardan yararlanan kamu sağlık merkezlerinde sosyal fayda ile finansal etkinlik düzeyi arasında denge kurulması, aynı zamanda kaynakların etkin ve verimli kullanılması oldukça önemlidir. Bu çalışmada, kamu sektöründe faaliyet gösteren Ağız ve Diş Sağlığı Merkezleri’nin finansal performanslarının değerlendirilmesi, ayrıca finansal performans düzeyine etki eden etkenlerin belirlenmesi amaçlanmaktadır. Çalışma kapsamında, Sağlık Bakanlığı Tekdüzen Muhasebe Sistemi Modülü üzerinden 2014 ve 2015 yılları hesap dönemi bilanço ve gelir tablolarına tam olarak ulaşılan toplam 124 Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi yer almaktadır. Finansal performansın değerlendirilmesinde oran analizi yöntemi kullanılmıştır. Ayrıca, coğrafi bölgeler arasında finansal performansı etkileyen etmenler açısından farklılık olup olmadığının belirlenmesi Kruskal-Wallis testi ile söz konusu farklılıkların hangi coğrafi bölgeden kaynaklandığının belirlenmesi ise Post-Hoc testi ile gerçekleştirilmiştir. Çalışma sonucunda, likidite oranları açısından Karadeniz, Ege ve Akdeniz bölgeleri arasında 2014 yılında anlamlı bir farklılık tespit edilirken, 2015 yılında Karadeniz, Güneydoğu Anadolu ve Marmara bölgeleri arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. Karlılık oranları açısından coğrafi bölgeler arasında 2014 yılında anlamlı bir farklılık tespit edilmemiş olup, 2015 yılında Ege ve Güneydoğu Anadolu bölgeleri arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. Bu çalışma ile elde edilen sonuçlar, ağız ve diş sağlığı merkezlerinde finansal durumun iyileştirmesi ve geliştirilmesine yönelik yöneticilere faydalı bilgiler sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ağız ve Diş Sağlığı Merkezleri, Finansal Performans, Oran Analizi, Kruskal-Wallis Testi, Post-Hoc Test.

⁴² Arş. Gör. (Research Assistant), Gazi Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Sağlık Yönetimi Bölümü (Gazi University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of Health Care Management), ssemihislicik@hotmail.com.

^{**} Uzm. Dr. (Dr.), Gazi Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Sağlık Yönetimi Bölümü (Gazi University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of Health Care Management), ceyar@gazi.edu.tr.

ASSESSMENT OF FINANCIAL PERFORMANCE OF PUBLIC ORAL AND DENTAL HEALTH CENTERS IN TURKEY ACCORDING TO GEOGRAPHICAL REGIONS

In order to keep health expenditures under control in the health sector, it is necessary to regularly assess the financial condition by giving importance to financial management activities in health centers such as hospitals. In non-profit public health centers making use of scarce sources, it is important to balance the level of financial efficiency and social benefits, and at the same time, to effectively and efficiently use the resources. In this study, it is aimed to assess the financial performances of the Oral and Dental Health Centers which are active in the public sector and further, to determine the factors affecting the financial performance level. A total of 124 Oral and Dental Health Centers was included in the study, the balance sheets and income statements in 2014 and 2015 of which have been accessed via the Uniform Accounting System Module of the Ministry of Health. A ratio analysis method was used in the assessment of the financial performance. In addition, the determination of whether there is any difference between the geographical regions in terms of the factors affecting the financial performance was carried out by the Kruskal-Wallis test, whereas the determination of the geographical region in which these differences originated was carried out by Post-Hoc test. As a result of the study, a significant difference was found between Black Sea, Aegean and Mediterranean regions in terms of liquidity ratios in 2014 and a significant difference was found between Black Sea, Southeastern Anatolia and Marmara regions in 2015. In terms of profitability ratios, there was no significant difference between the geographical regions in 2014 and a significant difference was found between the Aegean and Southeastern Anatolian regions in 2015. The results of this study provide useful information for managers to improve and enhance the financial condition in Oral and Dental Health Centers.

Keywords: Oral and Dental Health Centers, Financial Performance, Ratio Analysis, Kruskal-Wallis Test, Post-Hoc Test.

TÜRKİYE'DE SAĞLIK HARCAMALARI VE FİNANSMANININ YILLAR İTİBARI İLE ANALİZİ

H. Muhammet KEKEÇ⁴³, Zehra YILDIRIM^{**}, Arzu POLAT^{***}

Sağlık hizmeti; sağlık hizmetini verenler ile faydalananlar arasındaki etkileşimin sağlandığı bir yapıdır. Sağlık hizmetinin temel amacı toplumu oluşturan bireylerin hastalıklardan korunması, yakalananların tedavi edilmesi daha ileri olanların ise yataklı şekilde tedavisini içermektedir. Bir ülkede düzgün işleyen bir sağlık sistemi, korunma ve hastalıklarla mücadelede önemli katkılar sağlamaktadır. Sağlık hizmetinin sunumundaki temel amaç bireylerin tedavi teşhis ve hastalıklardan korunması ile negatif dışsallığa neden olabilecek durumların ortadan kaldırılmasıdır. Sosyal güvenlik sistemi içerisinde yer alan sağlık hizmeti gittikçe önemli bir amaca hizmet etmekte toplumun her kesimine daha kaliteli ve eşit hizmet sunmayı hedeflemektedir. Sağlık hizmetlerinin temel hedeflerinden birisi sağlık güvencesi olanların teşhis ve tedavisi ile birlikte sağlık güvencesi olmayan bireylerin de devlet desteği toplumsal fayda göz önüne alınarak teşhis ve tedavi imkânı sunacak fon gelirlerinin oluşturularak finanse edilmesidir. Sosyal güvenlik sistemi hizmet odaklı olup, öncelikli amaç olarak kar zarar ilişkisi güderek hareket eden bir sistem değildir. Sağlık harcamalarının finansmanı noktasında kamu özel ve karma sistem olmak üzere finansman şekilleri söz konusudur. Bu çalışmada sağlık harcamaları ve hizmetinin finansmanına değinilerek, Sosyal Güvenlik alanında geçmişten günümüze Sosyal Güvenlik alanında, sağlık harcamalarının analizi ile gerek kamu kesimi sağlık harcamalarının finansmanı gerekse de özel sağlık harcamalarının finansman şekli açısından analiz edilmiştir. Bunun yanında sağlık hizmetlerine yönelik yapılan harcamaların yıllar itibarıyla değişim trendleri ele alınmıştır. Bu anlamda gelişmekte olan ülkeler içerisinde yer alan ülkemizdeki sağlık hizmetlerinin finansmanı ve buna yönelik sağlık harcamalarının analiz edilmesi amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, Sağlık Harcamaları, Finansman, Sağlık Hizmetleri, Sosyal Güvenlik.

⁴³ Öğr. Gör. (Teaching Assistant), İstanbul Üniversitesi, SBMYO, Muhasebe ve Vergi Bölümü (İstanbul University, Vocational School of Health Sciences, Department of Accounting and Taxation), muhammet.kecec@istanbul.edu.tr.

^{**} Arş. Gör. (Research Assistant), Burdur Üniversitesi, İİBF, Maliye Bölümü (Burdur University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of Public Finance), zehrayildirim@gazi.edu.tr.

^{***} Arş. Gör. (Research Assistant), Gazi Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Maliye Bölümü (Gazi University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of Public Finance), arzuakyildiz@gazi.edu.tr.

THE ANALYSIS OF HEALTH EXPENDITURE AND FINANCING IN TURKEY

Health care is a structure in which the interaction between health care providers and beneficiaries is provided. The main purpose of health care is the treatment of individuals who are constituted by society and the prevention of diseases and the treatment of those who are caught and the treatment of the more advanced ones. A well functioning health system in a country provides significant contributions to prevention and fighting against disease. The main purpose of the health service presentation is to eliminate individuals who are diagnosed with the treatment and are protected from diseases and situations that could cause negative externalities. Health service, which is included in social security system, serves increasingly important purpose and aims to provide better quality and equal service to every part of the society. One of the main objectives of health services is to finance the health benefits of those who do not have health insurance and the diagnosis and treatment of those who are not health insurance by creating fund incomes to provide diagnosis and treatment considering the social benefit of state support. The social security system is service oriented and is not a system that moves by profit-loss relationship as a primary objective. At the point of financing health spending is the form of financing public, private and mixed systems. In this study, health expenditures and financing of the service are mentioned that in the field of social security, the past day is analyzed in terms of social security, the analysis of health expenditures and the financing of public sector health expenditures as well as the financing of private health expenditures. In addition, the trends of the changes in healthcare expenditures over the years are discussed. In this sense, it is aimed to analyze the financing of the health services in the developing countries and the health expenditures for them.

Keywords: Turkey, Health Expenditures, Financing, Health Care Services, Social Security.

16 MART 2018 CUMA

I. OTURUM: 09:50-11:20

PANEL 3: Dünya Siyasetinde Değişen Trendler: Hiyerarşi Tartışmaları

YER: B AMFİ 4

Panel Başkanı: Prof. Dr. Nail ALKAN

-Uluslararası Politik Sistemin Yapısını Anlamaya Çalışmak: Anarşi, Hiyerarşi ve Kutupluluk

BAYBARS ÖĞÜN (GAZİ ÜNİ.)

-Yeni Tip Büyük Güç İlişkileri Tartışması

NILGÜN ELİKÜÇÜK YILDIRIM (GAZİ ÜNİ.)

-Uluslararası Sistemin Değişmez Dinamiği Olarak Hiyerarşi ve Eşitsizlik ve Bileşik Gelişme

DİDEM ÖZDEMİR (GAZİ ÜNİ.)

ULUSLARARASI POLİTİK SİSTEMİN YAPISINI ANLAMAYA ÇALIŞMAK: ANARŞİ, HİYERARŞİ VE KUTUPLULUK

Baybars ÖĞÜN⁴⁴

Anarşi (Anarchy) kavramı Uluslararası İlişkiler disiplininin en temel birkaç kavramından biridir. Özellikle Yapısal Realizm/Neorealizm (Structural Realism/Neorealism) ile beraber anarşi kavramı disiplinin merkezine oturmuştur. Anarşi, uluslararası politik sistemde merkezi bir üst otoritenin bulunmadığı devletler arasındaki etkileşim ortamını ifade etmektedir. Buna karşılık sistemdeki güç dağılımının eşitsizliği ve güç kapasitelerinin farklılaşması gibi unsurlar, birimler arasında hiyerarşik bir ilişki olduğu yanılsamasını yaratmaktadır. *Hiyerarşi (Hierarchy)* kavramının yanında *kutupluluk (polarity)* kavramı da çoğunlukla yanlış anlaşılmaktadır. *Kenneth Waltz*'tan yola çıkarsak yapı ile süreç birbirine karıştırılmaktadır. Her bir teknolojik gelişme, silahlanma yarışı, popüler liderler, çarpıcı söylemler veya yerel düzeyde *güvenlikleştirme (securitization)* politikalarından yola çıkılarak devletlerin her biri çok kutuplu olduğu varsayılan sistemdeki birer kutup zannedilmekte ve aynı zamanda devletler arasında hiyerarşik ilişkiler ağı olduğu kabul edilmektedir. Oysa uluslararası politikada kutuptan kastedilen, güç dağılımı sonrası oluşan yeni bir güç merkezidir. Uluslararası sistemin yapısı yeni oluşan güç dağılımına göre anlaşılmalı ve bu yapı ulusal nitelikli tüm gelişmelerden ayrı olarak ele alınmalıdır. Ancak, analizlerde uluslararası sistemdeki yapıyı şekillendiren güç dağılımına çoğunlukla dikkat edilmediği gibi *George Modelski*'nin deyimiyile *küresel uzanma (global reach)* kapasitesine sahip olan ve olmayan devletlerin varlığı da göz ardı edilmektedir. Ayrıca, devletlerin ekonomik, politik veya askeri yeteneklerinin bütüncül büyüklüğü yadsınarak sadece belli kapasiteler üzerinden analizlere rastlanmaktadır. Bunun en çarpıcı örneklerinden biri ise bölgesel aktörlerin süper güç/büyük devlet olarak ele alınmasıdır. Buna verilebilecek en iyi örneklerden biri *Kuzey Kore*'dir. Bu çalışmada uluslararası politik sistemin yapısını anlamaya çalışırken yaşanan kavram karmaşasını aşmaya yönelik bir katkıda bulunmak amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası Siyasi Sistem, Anarşi, Hiyerarşi, Kutupluluk.

⁴⁴ Arş. Gör. (Research Assistant), Gazi Üniversitesi İ.İ.B.F. Uluslararası İlişkiler Bölümü (Gazi University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of International Relations), bybrs21yy@gmail.com.

TRYING TO COMPREHEND THE STRUCTURE OF THE INTERNATIONAL POLITICAL SYSTEM: ANARCHY, HIERARCHY AND POLARITY

The concept of anarchy is one of the most fundamental concepts of the International Relations/IR. Especially by the development of Structural Realism/Neorealism, the anarchy has risen in importance in the discipline. The anarchy in IR means the world lacks any supreme authority or sovereign in international politics. In an anarchic international political system, there is no hierarchically superior, coercive power that can resolve disputes, enforce law, or order the system of international politics. By the way, inequality of power distribution or change of capability of sovereign states in international political system creates an illusion that there could be a sort of hierarchical relations among the units of the system. In addition, the concept of polarity has been usually misunderstood. Kenneth Waltz said that the structure and the process are confused mostly. People or many scholars assume that any kind of technological developments, inventions, arms race, striking discourse of popular leaders or statesmen, and policy of securitization are proofs that every powerful state can be accepted as a polar in multipolar international political system in which there is a hierarchy rather than anarchy. However, the polar means in IR is a new kind of power centre in the system after the power distribution among the Great Powers. Therefore, we need to understand the latest international political system according to power distribution of the Great Powers rather than all sort of domestic political developments. Both the distribution of power among the Great Powers and the *global reach capability*-with George Modelski's own words-are ignored mostly in IR. Furthermore, researchers usually analyse merely definite type of capacity of states rather than total superiority of them in which politics, economics and military capacities. The one of the most important examples of this kind of misunderstanding is that regional actors have been approached as a Great Power, such as North Korea.

Keywords: International Political System, Anarchy, Hierarchy, Polarity.

YENİ TIP BÜYÜK GÜÇ İLİŞKİLERİ TARTIŞMASI

Nilgün ELİKÜÇÜK YILDIRIM⁴⁵

Yeni tip büyük güç ilişkileri kavramı Xi Jinping'in ortaya attığı “başarı için mücadele (fen fa you wei)” stratejisinin önemli bir bileşenidir. Çin dış politikasında yeni bir kavram olarak yerini alan yeni tip büyük güç ilişkilerinin Jinping tarafından açıklanan dört temel prensibi ise şunlardır. 1) karşılıklı anlayış ve stratejik güven, 2) her iki tarafındaki birbirlerinin temel çıkarlarına saygı duyması, 3) karşılıklı yarara dayalı işbirliği, 4) Uluslararası ve küresel meselelerde koordinasyon ve işbirliğinin artırılması. Yeni tip büyük güç ilişkilerinin resmi tanımı dört temel prensip üzerinden açıklanmasına rağmen, pratikte neye tekabül ettiği hala tartışma konusudur. Yeni tip büyük güç ilişkilerinin sadece ABD-Çin arasındaki ilişki biçimine mi yoksa diğer tüm büyük güçlerle Çin arasındaki ilişkiye mi yönelik bir kavramsallaştırma olduğu net değildir. Bu tartışmanın büyük bir kısmı ise Çin uluslararası ilişkiler akademisinde kavramın içeriğinin nasıl doldurulacağı üzerine yapılmaktadır. Akademik tartışmalarda yeni tip ilişkiler temel itibarıyla stratejik ortaklık, stratejik rekabet ve simbiyotik ahenk perspektiflerinden ele alınmaktadır. Bu perspektifler aynı zamanda akademisyenlerin Çin dış politikasına yaklaşımlarında hangi teorik çerçeveyi kullandıklarının bir yansımasıdır.

Anahtar Kelimeler: Yeni Tip Büyük Güç İlişkileri, Akademik Tartışmalar, Stratejik Ortaklık, Stratejik Rekabet, Simbiyotik Ahenk.

⁴⁵ Arş. Gör. (Research Assistant), Gazi Üniversitesi, İİBF, Uluslararası İlişkiler Bölümü (Gazi University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of International Relations, nilgun_elikucuk@hotmail.com).

DEBATE ON NEW TYPE OF GREAT POWER RELATIONS

The concept of the new type of great power relations is an important component of Xi Jinping's "strive for achievement (fen fa you wei)" strategy. The four basic principles explained by Xi Jinping of the new type of great power relations, which take place as a new concept in Chinese foreign policy, are the following. 1) Mutual understanding and strategic trust, 2) mutual respect, including for each other's core interests and major concerns, 3) mutually beneficial cooperation, 4) increase coordination and cooperation in international and global affairs. Although the official definition of the new type of great power relations is based on four basic principles, what it corresponds to in practice is still a matter of debate. It is not clear that the new types of great power relations are only a conceptualization of the relationship between the US and China or the relationship between all the other great powers and China. A large part of this discussion is based on how the content of the concept is to be filled in the Chinese international relations academy. In academic discussions, new types of relations are basically addressed from strategic partnership, strategic competition and symbiotic harmony perspectives. These perspectives are also a reflection of the theoretical framework used by academics in their approach to Chinese foreign policy.

Keywords: New Type of Great Power Relations, Academic Debates, Strategic Partnership, Strategic Competition, Symbiotic Harmony.

ULUSLARARASI SİSTEMİN DEĞİŞMEZ DİNAMIĞI OLARAK HİYERARŞİ VE EŞİTSİZLİK VE BİLEŞİK GELİŞME

Didem ÖZDEMİR⁴⁶

Sosyal Bilimlerde hiyerarşi, çok genel anlamda, komuta ve kontrol zinciriyle ilişkilendirilerek bir otorite veya güç sıralaması anlamına gelecek şekilde kullanılır. Weber'in modern bürokrasi üzerinden yaptığı tanımlamadan hareketle, komuta ve kontrol zincirini düzenleyen ve yöneten merkezi bir otoritenin varlığına ve ilgili otoritenin veya gücün hiyerarşi basamağının altında yer alan ülkelere azalarak aktarıldığı bir sisteme işaret etmektedir. Dolayısıyla, hiyerarşi, daha çok güçlü aktörün daha güçsüz aktörleri kendi çıkarları bağlamında komuta ve kontrol ettiği, devlet yapımı bir mekanizma olarak yorumlanabilmektedir. İlgili komuta ve kontrol zinciri de devletler arasında siyasi, iktisadi, askeri, sosyal veya kültürel güç veya potansiyel farklılıklarından kaynaklanmaktadır. Ancak özellikle 21. yüzyıldaki gelişmelerle birlikte, hiyerarşi daha esnek tanımlanmaya başlanmış ve uluslararası sistemde bir aktörün her şeyi komuta ve kontrol etmesinin mümkün olmadığı bir kere daha anlaşılmıştır. Fakat yine sistemdeki güç farklılıklarından hareket eden özellikle eleştirel teoriler, bu güç farklılıklarının ve devletler arasındaki siyasi ve iktisadi iş bölümlerinin, özellikle 1945 sonrası dönemde, tahakküm, sömürü, hegemonya ve emperyalizme dayalı hiyerarşiler üzerinden hareket eden bir sistem yarattığını iddia etmiştir. Eşitsiz ve Bileşik Gelişme yazını, mevcut sisteme geride kalmışlık veya kalkınma sorunu üzerinden yaklaşarak hiyerarşinin tarih boyunca var olduğunu öne sürmektedir. Bu bağlamda, mevcut sunumda eşitsiz ve bileşik gelişmenin ve dolayısıyla hiyerarşinin çoklu toplum kavramı üzerinden kendiliğinden ortaya çıkan doğal bir süreç olarak sistemin değişmez elemanı olarak görülüp görülmeyeceğinin tartışılması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hiyerarşi, Eşitsiz ve Bileşik Gelişme, Geride Kalmışlık, Kalkınma, Çoklu Toplum.

⁴⁶ Arş. Gör. (Research Assistant), Gazi Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü (Gazi University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of International Relations), ozdemiraldidem@gmail.com.

HIERARCHY AND UNEVEN AND COMBINED DEVELOPMENT AS CONSTANT DYNAMICS OF THE INTERNATIONAL SYSTEM

Within the context of Social Sciences, hierarchy is broadly used as a term referring to a ranking of position of authority or power in connection with a command and control chain. Driving from Weber's definition of modern bureaucracy, hierarchy points to a system where the existence of a central authority regulating and governing the chain of command and control and the transfer of this authority down to the lesser powers is a given. Therefore, mostly hierarchy can be interpreted as a "state-made mechanism" in which powerful actors command and control less powerful actors in accordance with their interests. This command and control chain emerges as a result of political, economic, military and social/cultural differences between states. Yet, especially due to the developments in the 21st century, hierarchy started to be defined more loosely and the impossibility of one actor commanding and controlling the entire international system was once again understood. However, most of the critical theories analyzing the differences between political and economic powers argue that especially after 1945 a system which operates through hierarchies based on domination, exploitation, hegemony and imperialism driving from inequalities in power and division of labour is created. Approaching the current international system from a point of "backwardness" or "development", the literature of uneven and combined development claims that hierarchy exists throughout the history. Within this context, regarding the concept of "multiple societies", this presentation aims to discuss whether hierarchy and uneven and combined development can be seen as constant dynamics of international system emerging through a natural process of creation.

Keywords: Hierarchy, Uneven and Combined Development, Backwardness, Development, Multiple Societies.

16 MART 2018 CUMA

I. OTURUM: 09:50-11:20

PANEL 4: Demokratikleşme ve Açmazları

YER: **B AMFİ 5**

Panel Başkanı: Doç Dr. Diana Hidayat JAFAROVA

-21. yy.'da Demokrasinin Açmazları: Merkezileştirme ve Güvenlikleştirme

ÖZHAN DEĞİRMENCİOĞLU (GAZİ ÜNİ.)

-Yirmi Birinci Yüzyılda Siyasal Temsili Yeniden Düşünmek

METİN ÖZKAN (GAZİ ÜNİ.)

-Türkiye'de Demokratikleşmenin Mimari Görünümü: Ankara'nın Konutları

ELİF BALAM SIZAN (GAZİ ÜNİ.)

-Türkiye'de Yerel Demokrasinin Serüveni: Kurucu Açmazlar

ERGÜN KALAYCI (GAZİ ÜNİ.)

21. YY.'DA DEMOKRASININ AÇMAZLARI: MERKEZİLEŞTİRME VE GÜVENLİKLEŞTİRME

Özhan DEĞİRMENCİOĞLU⁴⁷

Dünya 21. yy'a Afganistan ve ardından Irak savaşları ile girdi ki sözkonusu çatışmaların bittiğinden bahsetmek için henüz çok erken. Aynı şekilde 2000'li yılların başlangıcı, neo-liberal söylemin ve hatta söylemin ötesine geçen uygulamaların da hızla gücünü arttırdığına şahit oldu. Basitçe ifade etmek gerekirse 'demokrasi için savaş' ve 'demokrasi için devletlerin sosyal ve ekonomik alandaki güdümünün azaltılması' çağrıları bir arada gitti. Uluslararası ilişkiler bağlamında Dünya ülkelerini Batı tipi demokrasiden yana olan ve olmayanlar olarak ayıran geleneksel düalist düşünce açısından ortada duran çelişki tartışılabilir. Ancak çevre ve yarı çevre yahut verili demokrasi kriterlerine uzak olan ülkeler açısından neo-liberal demokrasi ile çoğunlukla Batılı olmayan coğrafyalarda cereyan eden savaş siyasetinin yarattığı çelişki, uzlaşmacı siyasetin inşa olasılığını açıkça geri plana atmaktadır. Söz konusu çelişki, çalışmada iki eksenle incelenecektir. Birincisi, tarihsel olarak kurucu bir özellik sergileyen devlet ve savaş ilişkisinin, siyasi organizasyonu merkezileştirici pratiklere zorladığı iddia edilecektir. İkinci olarak da verili batı tipi yurttaşlığın ve onun kurucu unsuru olan özel mülkiyetin, aşırı finansallaşma yoluyla, mülk sahipliği yerine borçluluğun ikame edilmesiyle kaybettiği zeminin demokratik siyasal katılım sistemini de paralize ettiği vurgulanacaktır. Değinilen iki çatışan eksenin mevcut devlet rejimlerini birleştirdiği varsayılabilir ortak nokta olarak da 'güvenlikleştirme' söylemi ve pratiği olduğu ortaya konmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Demokratikleşme, Merkezileşme, Güvenlikleştirme, Borçluluk, Finansallaşma.

⁴⁷ Arş. Gör. (Research Assistant), Gazi Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü (Gazi University, Department of Political Science and Public Administration), ozhandegirmencioglu@gmail.com.

IMPASSES OF DEMOCRACY IN 21ST CC: CENTRALIZATION AND SECURITIZATION

World has faced 21st cc with Iraq and Afghanistan wars and it is still too early to say them to be ended. Moreover, new millennium has met neo-liberal discourse and implementations above the context which enhance its sphere of influence. Simply to saying calls for 'war on democracy' and 'deregulations in politics and economy for strengthen democracy' has carried out together. It is possible to deliberate the dilemma on the issue which separates countries of the world as pro-Western type democracies and others. However, contradiction between periphery or semi-periphery countries which are far away of 'democratic criterias' and war(fare) policies take place on non-Western geographies have made possibility of democratic consolidation to left aside, clearly. The dilemma said above will be examined within two stages. At first glance the relationship between the State and war, which is assumed to be a mainstream founder process, will be claimed that it fosters political organizations to implement centralist practices. Secondly it will be argued that the private property which assumed as the most vital element of a priori western-type citizenship, also that of democracy, has been eroded due to financialization by means and processes then it has been replaced with indeptness which paralyzes the political participation throughout the World. Finally, it will be tried to note that securitization discourse and practices have brought together existing State regimes as a midpoint on this confounding and contrasting axis.

Keywords: Democratization, Centralization, Securitization, Indeptness, Financialization.

YİRMİ BİRİNCİ YÜZYILDA SİYASAL TEMSİLİ YENİDEN DÜŞÜNMEK

Metin ÖZKAN⁴⁸

Demokrasi kavramı, demokrasinin kendisinden de öncesine dayanmakla birlikte günümüz itibariyle pek çok farklı anlamlar kazanarak farklı uygulamaları nitelemeye kullanılan bir kavram haline bürünmüştür. Batı tipi demokrasinin en temel düzeyde örneklerine Ortaçağ'da rastlanırken; Aydınlanma Dönemi, Fransız Devrimi ve Federalist Yazılar başta olmak üzere tarihsel olayların sonuçları “modern demokrasi” kavramının şekillenmesinde önemli rol oynamıştır. Etimolojik olarak, “halkın kendi kendini yönetmesi” ya da “halkın kendisini temsilcileri aracılığı ile yönetmesi” şeklinde kısaca tanımlanan demokrasinin, teorik olarak üzerine inşa edildiği halk/ulus egemenliği ve siyasal temsil kavramlarıyla arasındaki mesafenin her geçen gün önlenemez bir şekilde açıldığı gerçeği üzerinde durmak bildirinin konusunu oluşturmaktadır. Belirtilmesi gerekir ki, halk/ulus egemenliği ve siyasal temsil ile modern demokrasiler arasında günümüz itibariyle doğrudan bir bağlantı olup olmadığı ya da temsilciler ile temsil edilenler arasında bu bağlantıya dair bir kaygının olup olmaması, bu düşünsel kategoriler üzerine inşa edilen modern demokrasi kavramının bir mitos olup olmadığının da kanıtlayacaktır.

Anahtar kelimeler: Demokrasi, Ulus Egemenliği, Temsil, Siyasal Temsil.

⁴⁸ Arş. Gör. (Research Assistant), Gazi Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü (Gazi University, Department of Political Science and Public Administration), metinozkan@gazi.edu.tr.

RETHINKING POLITICAL REPRESENTATION IN THE 21. CENTURY

The concept of democracy is based on democracy itself. Today, democracy has become a concept used to characterize different practices by gaining many different meanings. While the most basic examples of Western democracy are found in the Middle Ages; The consequences of some events, especially the Revolution, the French Revolution and the Federalist Papers, played an important role in shaping the concept of “modern democracy”. Democracy can be described briefly as "the self-governance of the people" or “the self-representation of the people through their representatives”. Demokrasinin teorik olarak üzerine inşa edildiği halk/ulus egemenliği ve siyasal temsil kavramlarıyla arasındaki mesafenin her geçen gün önlenemez bir şekilde açıldığı gerçeği üzerinde durmak bildirinin konusunu oluşturmaktadır. It should be noted that whether there is a direct connection between the people/national sovereignty and political representation and modern democracies, or whether there is a loss of this connection between delegates and represented, it will also prove whether the concept of modern democracy built on these intellectual categories is a myth.

Keywords: Democracy, National Sovereignty, Representation, Political Representation.

TÜRKİYE'DE DEMOKRATİKLEŞMENİN MİMARİ GÖRÜNÜMÜ: ANKARA'NIN KONUTLARI

Elif Balam SIZAN⁴⁹

Mimarlık hem kamusal alana müdahale biçimi olarak bir dış mekan tasarımı, hem de insanların özel alanıyla ilgili olmakla birlikte bir iç mekan tasarımı meselesidir. Mimarlık hem somut fiziksel bir görünüm olmakla birlikte, hem de soyut inşa edici kimliği ve bu kimliğin tercihini de ifade eder. Bu bağlamda mimarlık kaçınılmaz olarak, Modernite ile mesken arasında mevcut olan gerilimi ele almak zorundadır. Mesken meselesi en temelde bir konut sorunun ifadesi anlamını taşır. Konut sorunu ise yalnızca yeni kurulan Cumhuriyet'in başkentinin yüzleştiği bir mesele olmayıp günümüze kadar etkisi devam eden bir mesele olma niteliği taşır. Fakat Cumhuriyet'in kuruluşunun özgün ve özgül durumu özellikle Ankara'da bu sorunu ortaya çıkarmış ve bu konut sorununa dair acil bir çözümü gerekli kılmıştır. Konut politikaları ve konut sunma biçimleri bu anlamda merkezi politikanın temel konusu olmuştur. Her konut sunma biçimi, bir konut talebinin doğuşundan, konutun üretilerek kullanılmasına başlanıncaya kadar, hane halklarından, resmi ya da gayri resmi finans mekanizmalarına, yapımcılara, yerel ve merkezi hükümete kadar uzanan değişik aktörlerin rollerinin neler olduğu, bu aktörler arasında kurulan ilişkilerin niteliği, karar belirleme yetkilerinin nasıl dağıtıldığı ortaya konularak betimlenmelidir. Bu çerçevede konut sunma biçimi mesken meselesi ile meskene ulaşma hakkı açısından bir demokrasi meselesi niteliği taşır. Konut sunma biçimi, devlet ya da piyasa özelinde olmasından bağımsız bir biçimde yerleşiklerin habitus yaratma çabası olarak da ifade edilebilir. Bu bağlamda Türkiye'de ilk örneklerini Ankara'da gözlemlediğimiz gecekondular konut biçimi bu çalışmanın konusunu oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Demokratikleşme, Türkiye, Ankara, Mimari, Modernite.

⁴⁹ Arş. Gör. (Research Assistant), Gazi Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü (Gazi University, Department of Political Science and Public Administration), elifbalams@gmail.com.

ARCHITECTURAL APPEARANCE OF DEMOCRATIZATION IN TURKEY: HOUSES OF ANKARA

Architecture is a matter of both designing an outdoor space as a form of intervention in the public space, and designing an interior space, as well as being concerned with people's private space. Architecture is both a concrete physical appearance and an abstract constructive identity and the preference of this identity. In this context, architecture inevitably has to deal with the tension that exists between Modernity and residence. The residential question is the most basic statement of a housing problem. The housing problem is not only a problem faced by the newly established capital of the Republic but also an issue that continues to be affected by the day-to-day affects. But the original and specific situation of the founding of the Republic has brought about this problem especially in Ankara and an urgent solution to this housing problem has become necessary. In this sense, housing policies and forms of housing presentation have been the central theme of central politics. Every form of housing is presented from the birth of a housing claim to the beginning of the use of the house; what are the roles of the various actors, ranging from households, to formal or informal finance mechanisms, to producers, to local and central jurisdictions; the nature of the relationships established between these actors should be described by demonstrating how decision-making powers are distributed. The form of housing in this framework is a matter of democracy in terms of the residential issue and the right to access to the residence. The way in which housing is presented can also be referred to as the habitus creation of residents regardless of state or market specific. In this context, we observe the first examples of slum housing forms in Ankara in Turkey are the subject of this study.

Keywords: Democratization, Turkey, Ankara, Architecture, Modernity.

TÜRKİYE’DE YEREL DEMOKRASİNİN SERÜVENİ: KURUCU AÇMAZLAR

Ergun KALAYCI⁵⁰

Yerel yönetimler demokratik kurumların öncü yapıtaşlarından biridir. Bu durum yerel yönetimlerin ontolojik düzeyde demokrasi ve sivil toplumla bir bağ içinde kurumsallaşması ile ortaya çıkmıştır. Batı’da yerel yönetimlerin kurumsallaşma süreci büyük oranda temsil ve katılım yoluyla sağlanmıştır. Fakat tarihsel sürece bakıldığında, farklı ülke örneklerinde yerel yönetimlerin kurumsallaşmasının bu ortaya çıkış hikayesini takip etmediği, merkezi yönetimin hizmetlerin sunumunda tali bir yardımcısı olarak kurumsallaştığı izlenmiştir. Türkiye’de batılı anlamda yerel yönetimler çok eski bir tarihe sahip değildir. Bu durum yerel yönetimlerin kurumsallaşmasında batıdan farklı bir yol izlenmesinin de nedenleri arasındadır. Bir bütün olarak izlendiğinde, tarihsel olarak Batı Avrupa’da yerel yönetimlerin yapısı temsil ve katılım temelinde gelişim gösterirken, Osmanlı’da ve takip eden Türkiye Cumhuriyeti’nde kentlerin büyümesi, merkeziyetçilik ve ulus devletin kurumsallaşması çerçevesinde ortaya çıkmıştır. Yönetimde merkezileşmenin yaşandığı bir süreçte ortaya çıkan yerel yönetimler, Osmanlı’dan intikal eden merkeziyetçi yapı ve anlayışı, Cumhuriyet’in ilanından sonra da sürdürmüştür. Bu çalışmada merkeziyetçiliğin başat yönetsel etki olduğu Türkiye Cumhuriyeti’nin kurumsallaşmasında yerel yönetimlerin ve yerel yöneticilerin konumu tespit edilmeye çalışılacaktır. Bu çerçevede 1923 – 1961 dönemi içerisinde yerel yönetimler mevzuatına göre atama ile işbaşına gelen İstanbul, Ankara ve İzmir belediye başkanlarının bahsi geçen merkeziyetçi eğilimlerle, kurumsal ve şahsi düzeydeki bağları ele alınacak ve bu durumun yerel yönetimlerin katılım ve temsil temelli kurumsallaşmasını ne yönde etkilediği incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, Yerel Demokrasi, Kurumsallaşma, Temsiliyet.

⁵⁰ Arş. Gör. (Research Assistant), Gümüşhane Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü
(Gümüşhane University, Department of Political Science and Public Administration), ergunkalayci@gmail.com.

THE ADVENTURE OF LOCAL DEMOCRACY IN TURKEY: FOUNDING DILEMMAS

Local governments are one of the pioneering core of democratic institutions. This situation arises when local governments institutionalize ontological level with democracy and civil Society. In the Western Europe, the process of institutionalization of local governments has been mainly achieved through representation and participation. But the historical process shows that the institutionalization of local governments in different country examples does not follow this emergence story, but instead institutionalization of local governments takes place as a secondary assistant in the presentation of services of central government. In Turkey, local governments in the western sense doesn't have a very old history. This situation is one of the reasons for the institutionalization of local governments in a different way from the Western Europe. Regarding as a whole, historically the structure of local governments in Western Europe has evolved on the basis of representation and participation. But in the Ottoman Empire and its' successor Republic of Turkey, growth of cities has emerged in the context of decentralization and institutionalization of the nation state. Local governments have emerged in a process where centralization in management is experienced, The local governments continued the centrist structure and understanding that came from the Ottoman Empire after the declaration of the Republic. In this study, In this study, the position of local governments and local administrators will be determined in the institutionalization of the Republic of Turkey, where centralism is the leading administrative influence. In this context, the centralist tendencies of the Istanbul, Ankara and Izmir mayors who have been involved in the assignment under the legislation of local governments during the period 1923-1961 will be discussed and the relationship between corporate and personal level will be examined.

Keywords: Turkey, Local Democracy, Institutionalisation, Representation.